

Millî Şuur

Yaratan Rabb'inin Adıyla Oku

3 Aylık Eğitim, İlim ve Araştırma Dergisi

Mart - 2017 / Yıl 12/ Sayı 45
Cemaziye'l-Âhir 1439

Edep ve Eğitim

Qırdım ilim meclisine, eyledim kıldım talep,
Dediler ilim geride, illa edep illa edep.

Yunus Emre

9 771307 395007

Millî Şuur

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Yayın Organıdır.

- NEFİSLE CİHAD
- MİLLÎ EĞİTİMDE LİYAKAT VE MİLLÎ DENETİM
- MODERNİZM VE KÜRESELLEŞME
- EĞİTİM POLİTİKALARIMIZ NEYE HİZMET EDİYOR?

CANSUYU

Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği

Bir
yetimin
aylık masrafı
₺120

Bir yetime de “siz” sahip çıkın

www.cansuyu.org.tr

444 66 39

Editörden

Es-Selamu Aleykum
Bismillahirrahmanirrahim.

Yeniden merhaba,

“İlim ilim bilmektir
İlim kendin bilmektir
Sen kendini bilmezsın
Ya nice okumaktır
Okumaktan mani ne
Kişi Hakk'ı bilmektir
Çün okudun bilmezsın
Ha bir kuru emektir”

Okumalarımız, dolayısı ile eğitimimiz kendimizi bilmeye, Hakk'ı bilmeye yaramalıdır. Ancak kendini bilen rabbini bilir. Böylelikle yaratılış gayesine uygun yaşayan kâmil bir insan oluruz.

Dünyada varoluş gayesini bilemeyen insan ahirette pişman olacaktır. Pişman olmamak için eğitim önemlidir. Sonunda pişman olan insanı yetiştiren eğitim, nasıl başarılı olur?

İşte meseleye böyle baktığımızda karşımıza çıkan eğitim sistemimiz, müfredatlar ve ders kitapları bu hedefe varmaktan oldukça uzaktır.

Mevcut eğitim çocuklarımıza olumlu davranış kazandırmıyor. İnsanı dünyada ve ahirette başarılı kılacak en önemli davranış, işe besmele ile başlamaktır. Kazanımlarımız içerisinde böyle bir kazanım maalesef yoktur. Pek tabiidir ki besmeleyle başlamayan eğitim diğer güzel davranışları da kazandıramayacaktır.

Nerede maddi ve manevi temizlik, tuvalet, yeme, içme ve giyinme eğitimi, görgü kuralları, insan ilişkilerindeki kibarlık, nezaket, estetik zevk gibi değerler. Çocuklarımıza irfan, hikmet, bilgelik, basiret, feraset nasıl kazandırılacak?

Çocuklarımıza bırakacağımız hakiki miras edep ve hakkı üstün tutma şuurudur.

Allah her insanı farklı, çeşitli meziyetlerle donatmış ve öyle imtihan ederken eğitim sistemi de bu farklılıkları dikkate alan bir yapıda olmalıdır. Eleyen değil geliştiren eğitim.

Yaşadığımız buhranların nedeni “temel esaslara” riayet etmemektir. Çözüm her şeyi yaratan Allah'ın düzenini kavratacak eğitimden geçiyor.

Mevcut sınav sistemi ile çocuklarımızı eleyen sistemin mimarlarının eğitimi anlamadığı aşikârdır. Materyalist eğitimciler ya anlamıyor, ya da gayeleri insanlığı uçuruma götürmektir. Tesadüfen böyle bir buhran gerçekleştirilemez, bizden söylemesi.

Millî eğitime gayri millî müdahaleler bize zarar veriyor.

Selam ve dualarımızla...

Mustafa AYDIN

İÇİNDEKİLER

SAHİBİ

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ
Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Erdal BİLİR

EDİTÖR
Mustafa AYDIN

YAYIN KURULU
Hamdi SÜRÜCÜ
Ali ÖZCAN
Nizamettin KARS
Mecit DÖNMEZBİLEK
Mustafa ALKAN
İbrahim PÜR
Abdurrahman ERBAŞ
Tacettin ÇETİNKAYA

TASHİH
Yusuf AYDIN
Selim AKGÜL

HUKUK DANIŞMANI
Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM
Mustafa DEMİR

DAĞITIM
FURKAN ALİ ÖYMEZ
FURKAN KILIÇCI

GRAFİK TASARIM
KARAMETE TANITIM TASARIM

Tel: (0312) 287 40 47 - Faks: (0312) 287 41 88
Ziyabey Cad. No: 26/4 Balgat/ANKARA

BASKI
Semih Ofset
Büyük Sanayi 1. Cadde No:74
İskitler - ANKARA / 06060
Telefon: (0312) 341 40 75
Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ
MART 2018

YAYIN İDARE MERKEZİ
Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1
BALGAT/ANKARA
Tel: (0312) 286 18 83
Fax: (0312) 287 61 80
Web: www.millisuur.com.tr
e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır.
Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Millî Şuur Dergisi'ne aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Millî Şuur Dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar. Yayımlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

04 Evlilik, Edep ve Eğitim

08 Nefisle Cihad Çağımızın Kötülükleriyle Cihada Engel mi?

12 Eğitimde Sosyal Denge ve Kişisel Yetenekler

16 Okul Öncesi Terbiye

18 Teknoloji Bağımlılığa Dönüşüyor

20 Millî Eğitimde Liyakat ve Millî Denetim

24 Modernizm ve Küreselleşme

28 Nasıl Bir Eğitim Felsefesi

30 Nefis Terbiyesinde Terkedilmiş İki Haslet: Şükür ve Kanaat

32 Dünya Mühendislerinin Hayran Kaldığı Yüksek Mimar: Koca Sinan

36 Eğitimin Felsefesi

38 Örnek Bir Eğitimci: Tevfik İleri

40 İlla Edep

42 Millî Eğitime Gayri Millî Müdahale

44 Eğitime Bakış Açımız ve Sorumluluklarımız

46 Mutsuz Öğrenciler + Mutsuz Öğretmenler = Mutlu Sistem (!)

48 Teknolojiden Manevi Çöküşe

51 Kur'an'dan

52 Niçin Okuyoruz?

54 Eğitim Politikalarımız Neye Hizmet Ediyor?

56 İşitsel Kültür Emperyalizmi

58 Tören, Kutlama, Beden Eğitimi Dersi ve Sosyal Faaliyetlerin İşleniş Problemleri

59 Hayat Suyu

60 Sözün Gücü

61 Çiziyön

04

EVLİLİK, EDEP VE EĞİTİM

İsmail Hakkı AKKİRAZ

32

DÜNYA MÜHENDİSLERİNİN
HAYRAN KALDIĞI YÜKSEK
MİMAR: KOCA SİNAN

Abdulah İKİNCİ

08

NEFİSLE CİHAD ÇAĞIMIZIN
KÖTÜLÜKLERİYLE CİHADA
ENGEL Mİ?

Halil İbrahim KABAK

36

EĞİTİMİN FELSEFESİ

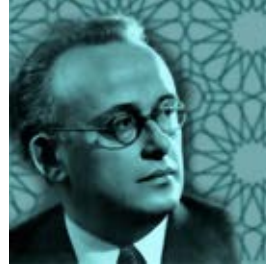
Hüseyin YAVUZ

16

OKUL ÖNCESİ TERBİYE

Prof. Kamaruzaman YOUSUF

38

ÖRNEK BİR EĞİTİMCİ:
TEVFİK İLERİ

Mecit DÖNMEZBİLEK

20

MİLLÎ EĞİTİMDE LİYAKAT VE
MİLLÎ DENETİM

Miktat KARA

44

EĞİTİME BAKIŞ AÇIMIZ
VE SORUMLULUKLARIMIZ

Yusuf AYDIN

24

MODERNİZM VE
KÜRESELLEŞME

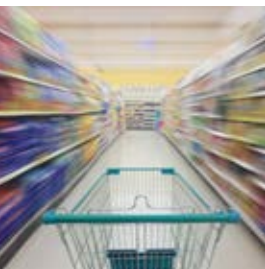
Birol DUMAN

46

MUTSUZ ÖĞRENCİLER +
MUTSUZ ÖĞRETMENLER =
MUTLU SİSTEM (!)

Halil ATLI

30

NEFİS TERBİYESİNDE
TERKEDİLMİŞ İKİ HASLET:
ŞÜKÜR VE KANAAT

Habib KARAÇORLU

56

İŞİTSEL KÜLTÜR
EMPERYALİZMİ

M. Fatih KAHRAMAN

İsmail Hakkı AKKİRAZ / Eğitimci-Yazar

EVİLİK, EDEP VE EĞİTİM

A Bismillahirrahmanirrahim
lemlerin Rabbi, Rahman ve Rahim olan
Allah (c.c)'a hamd ederim. Salât ve selâm,
peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa
(s.a.v)'ya, âline ve sahabelerine olsun.

Şuurlu Müslüman olmak, insanın en temel hedefi olmalıdır. Şuurlu Müslümanlık, imtihandan ibaret dünya hayatını Kur'an, Sünnet ve salim fıkıh ile yaşamaktır. Allah'ın insanlara bildirdiği ve razı olduğu **din ve düzen** ancak **İslam'dır**. İslam fert ile ilgilenir, toplum ile ilgilenir, kamusal alan ile ilgilenir, imar ve ıslah işleriyle, eğitimle, ekonomiyle ilgilenir. Uluslar arası ilişkiler, yani dış politika ile ilgilenir. Bir kimse İslam'ı, ilgilendiği bütün konular ile birlikte ele alır ve O'na

kâmil bir **din ve düzen** olarak itibar edip teslim olursa Müslüman olur. İslam sadece, manevi alanı düzenleyen dinlerden bir din olarak görülür, sosyal ve kamusal alanla, ekonomi, eğitim ve dış politika ilgili olarak getirdiği esaslar görülmez ise, buna Müslümanlık denilemez. Parçalanmış bir İslam, İslam olmaz. BAKARA 85: **"...Yoksa siz Kitabın (Tevrat'ın, İncil'in, Kur'an'ın) bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden öyle davrananların cezası dünya hayatında ancak rüsvaylık; kıyamet gününde ise en şiddetli azaba itilmektir. Allah sizin yapmakta olduklarınızdan asla gafil değildir."** Bu ayet, günümüzde bireysel İslam'ı yeterli bulan bir kısım insanlara ilahi bir

uyarıdır. Bu insanlar; “Kur’an’a iman ediyoruz. Peygamberimize nazil olmuştur ve kitapların en güzelidir” diyorlar ve arkasından ilave ediyorlar; “Fakat Kur’an-ı Kerim, 1400 sene önce nazil olduğundan o günün şartlarına uygun olarak indirilmiştir. Şartlar değişti. Ziraat toplumundan, sanayi toplumuna, sanayi toplumundan da teknoloji çağına giriyoruz. Şartlar değişince ahkâm da değişiyor. Bir kısım ayetlerin ahkâmını uygulamak günümüz koşullarında mümkün olmadığından, batılı hükümler ile değiştirilmesinde zorunluluk vardır” gibi tenkitler getiriyorlar. Bu tenkid getiren kimseler, bu ayete göre inkârcılardan sayılırlar. Yani adam “**Allah, alım satımı helal faizi haram kılmıştır**” diyerek ayetin bir kısmına iman ediyor, faizin haram kılındığı kısmını günün şartlarına uymadığı için yok sayıp inkâr ediyor. Bu tür insanların dünya hayatlarındaki akıbeti rezillik ve perişanlıktır. Ahirette ise azabın en şiddetlisi onların olacaktır.

“Allah kullarına evlenmeyi emretmiştir. Kulluk, insanın yaratılmış olduğu İslam fıtratına uygun olarak yapılıncı güzel ve tamam olur. Yoksa din noksan yaşanmış olur. Kâmil olmak için evlenmek, yuva kurmak, aile hukukunu ayakta tutmak şarttır.

EVİLİK

İslam’ın temel kurum ve düzenlerinden biri de evlilik hükmüdür. Evlilik, ilahi emre uyup yuva kurmaktır. Yuva, toplumun temelidir. Evlilik, bu temeli Allah için atmak ve şerefli bir bina yapmaktır. İnsanlığın dünya hayatı bu yuva üzerine kurulmuş ve aile düzenine göre şekillen-

dirilmiştir. Aile olmadan, nesep korunmadan din yaşanamaz, hukuk uygulanamaz, hayatın bir manası olmaz. Bunun için şu hakları gözetmek din ve düzen olarak İslam’ın ana hedefi olmuştur ki bunlar;

1. Yaşama hakkı.
2. Aklın muhafazası.
3. Neslin muhafazası.
4. İfade hürriyeti, öğrenim hürriyeti, örgütlenme hürriyeti, inandığı gibi yaşayabilme ve ibadet hürriyeti unsurları ile birliktelik kâmil bir inanç hürriyeti.
5. Mülkiyet hakkı.
6. Seyahat, iş tutabilme, meslek seçebilme gibi, diğer temel insan hakları ve hürriyetleri gibi haklardır.

İslam, bu hakları korumak için sağlam bir aile düzenini inşa etmiştir. **İlk yuva**, Hz. Âdem (a.s) ile Hz. Havva validemiz arasında cennette kurulmuştur. Bu sebeple Allah için yapılan evlilikte, cennetten bir tat vardır. Erkek ve kadın fıtratı, evlenmek ve aile olmak esasına göre yaratılmış olduğundan, Allah kullarına evlenmeyi emretmiştir. Kulluk, insanın yaratılmış olduğu İslam fıtratına uygun olarak yapılıncı güzel ve tamam olur. Yoksa din noksan yaşanmış olur. Kâmil olmak için evlenmek, yuva kurmak, aile hukukunu ayakta tutmak şarttır. Evlenmek, bir insanlık görevidir ve peygamberlerin sünneti ile amel etmektir. “**Nikâh benim sünnetimdir. Kim sünnetimden yüz çevirirse benden yüz çevirmiş sayılır**” nebevi esası bu bakımdan önemlidir.

EDEP VE EVİLİK

Evlilik, İslam’ın edeplerindendir. Bu edebe uyumak için kurulan yuva; insanın şahsına, ailesine ve bütün insanlığa bir hizmettir. Bu edep ile kurulan yuvada iki hayat vardır. **Birincisi; manevi hayattır.** Bu, kalbin uyanması ve Allah’a yönelmesidir. Evlilik ile insan nefsinin bütün günahlardan korur. Kendisini kötülüklerden koruyan kimse ise cennet nimetlerine nail olur. Evlilikteki bu hikmet unutulmamalıdır. **İkinci hayat ise; yeni nesil kazanmaktır.** Allah yaratandır.

İnsanın yaratılması, evlilik üzerinden olmaktadır. Allah, yarattığı her insanı kadının rahminde inşa etmektedir. Erkek, yaratılış için gerekli olan tohumu rahim tarlasına ekendir. Bu iki sebebin birleşmesi ile Allah insanı yaratmış olur. Kadın ve erkek, insanın yaratılma düzeninin elemanlarıdır. Her kadın ve erkek bu yaratma düzenine hizmet etmek için evlenirler. İnsan neslinin devamı için bu gerekli bir şeydir. Nesil sahibi olmak, İslam'ı korumak, gelecek nesillere taşımak ve yaymak için lâzımdır. Bunun için evlilik, İslam ümmetinin çoğalması ve kuvvetlenmesi için yerine getirilmesi gereken bir görevdir. Peygamberimiz ümmetine emrediyor. **“Evleniniz, çoğalınız; çünkü ben ahirette sizin çokluğunuzla diğer ümmetlere karşı övüneceğim.”** Bu hadis, her genç kız ve erkeğin ciddi olarak üzerinde düşünmesi gereken bir nebevi belgedir. Evliliği çeşitli bahaneler ile geciktiren her Müslüman genç, ne kadar büyük bir vebal yüklendiğini bilmelidir. Müslüman her genç kızın ve erkeğin evlenmesi ve Allah'a şöyle dua etmesi gerekir. FURKAN 74: **“Ve onlar, ‘Rabbimiz bize eşlerimizden ve soyumuzdan, göz aydınlığı olacak çocuklar armağan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl’ diyenlerdir.”** Bu ayet ile evliliğin hedefleri gösterilmektedir. Bunlar; çocuk yapmak, onları güzel bir şekilde terbiye etmek, takvalı olmak ve

Evlilikle kurulan yuvanın asıl amacı, ilahi emre uyarak kulluk yapmak ve edebini koruyarak Allah'ın rızasını kazanmaktır. Evlilik, erkeği ve kadını haramdan korur, terbiye eder.

halkın yönetimi ile ilgilenmektir. Evlilikle kurulan yuvanın asıl amacı, ilahi emre uyarak kulluk yapmak ve edebini koruyarak Allah'ın rızasını kazanmaktır. Evlilik, erkeği ve kadını haramdan korur, terbiye eder. Aile; baba ocağı, anne kucağıdır. Ocak, sabrı; kucak, merhameti temsil eder. Ailede zahmetle rahmet iç içedir. Bu zahmete Allah için katlananlar, içindeki rahmette kavuşurlar. Mümin erkeler ve kızlar, evliliğe Allah'ın adıyla adım atarlar. Bundan dolayı

müminler ben evlenmek istemiyorum demezler. Birkaç günlük beraberlik için nikâh kıyılmaz, yuva kurulmaz. Müminler kendisini, ailesini ve yavrularını ateşten korumak için evlenirler. Kadın ve erkeğin tek hedefi bu olmalıdır. Bu bir edeptir. Edep, Allah ve Resulünün emirlerine ve yasaklarına uymaktır. Allah için evlenen kimse Allah'ın dostluğunu hak eder. Peygamberimizin şu müjdesi evlenen her mümine yeter: **“Her kim Allah'ın rızasını kazanmak için evlenir veya evlendirirse, Allah'ın dostluk ve korumasını hak eder.”** (Ebu Davud) Bu hadisi okuyan Peygamberin sözünü baş tacı eden her genç, iki eli kanda da olsa evlenmek için can atar ve evlenir ve Allah'ın dostluğunu elde eder.

ÇOCUKLAR

Evliliğin meyveleri çocuklardır. Çocuklar anne ve babalar için saadettir. Çocukların önemli bir faydası ahirette görülecektir. Küçük yaşta ölen çocuklar anne ve babalarına şefaatçi olacaktır. Peygamberimiz buyurmuştur: **“Küçük yaşta ölen çocuğa, ‘Cennete gir’ denilir. Fakat o cennetin kapısında durur, kızgın ve öfkeli bir şekilde beklemeye başlar, ‘Annem ile babam yanımda olmadıkça girmem’ der. O zaman meleklere, ‘Onun anne babasını da onunla birlikte cennete koyun’ denilir.”** Bu nimete ermek için evlenmek ve çocuk sahibi olmak gerekir. Diğer bir hadiste şöyle buyrulmuştur: **“İki çocuğu ölen kişi için kendisiyle cehennem arasında bir duvar örülmüş olur.”**

Bunun için çocuk, aileye Yüce Allah'ın en büyük hediyesi ve emanetidir. Baba ve anne bu emanetten sorumludur. Emanetin sahibi yüce Allah, müminlere şu emri vermiştir: TAHRİM 6: **“Ey iman edenler kendinizi ve ailenizi cehennem ateşinden koruyun. O öyle bir ateştir ki yakıtı insanlar ve taşlardır.”** Bu ateşten nasıl korunalım diye soranlara Peygamberimiz şu cevabı vermiştir: **“Onlara yüce Allah'ın sevdiği şeyleri yapmalarını emredin; O'nun sevmediği şeyleri de kendilerine yasak edin.”** Çocuk konusunda ailenin yapması gereken bazı edepler vardır. Bunlar şunlardır:

1. Doğumuna sevinmek ve şükretmek.
2. Kulağına ezan okumak.
3. Güzel bir isim vermek.
4. Akika kurbanı kesmek ve sadaka vermek.
5. Belirli edepleri öğretmek.
6. Namaza alıştırmak.
7. Sünnet ettirmek.
8. Güzel çevre edinmek.
9. Buluş çağı ve cinsiyetle ilgili bilgiler vermek.
10. Yaratan Allah'ın adıyla okumayı ve yazmayı öğretmektir.

Ne yazık ki günümüzde Müslüman ailelerin önemli bir kısmı çocukları üniversiteyi kazanabilsinler diye varlarını yoklarını feda ettikleri halde, aynı hassasiyeti İslam edebiyatı ile terbiye etme hususunda göstermemektedirler.

Anne ve babaların temel görevlerinden birisi de, çocuklarına İslam bilgisini öğretmeleridir. Ne yazık ki günümüzde Müslüman ailelerin önemli bir kısmı çocukları üniversiteyi kazanabilsinler diye varlarını yoklarını feda ettikleri halde, aynı hassasiyeti İslam edebiyatı ile terbiye etme hususun-

da göstermemektedirler. Böylece kalbinde Allah korkusu kalmayan çocuklar, toplumun içine birer saatli bomba gibi salınmakta, dünyaları gibi ahiretleri de harap olmaktadır. İslam'ı **din ve düzen** olarak benimsemiş şuurlu bir anne babanın en büyük ideali, Allah'ın rızasını kazanmak ve Kur'an ehli salih evlatlar yetiştirmek olmalıdır. İşte böyle bir anne baba için Hz. Peygamberimiz şu müjdeyi vermektedir: **“Kim Kur'an'ı okur ve onunla amel ederse, kıyamet günü babasına bir taç giydirilir. Bu tacın ışığı, güneş bir eve girse, onun vereceği ışıktan daha güzeldir. Öyleyse Kur'an'la amel edenin ışığı nasıl olacak, düşünebiliyor musunuz?”** (Buhari)

Kur'an'ın haber verdiği esaslara iman eden ve bu esaslara uygun **adil bir düzeni kurmak ve yaşamak** için gayrette bulunan bir mümin, ailesine de şefaet edip kendisiyle birlikte onları da cennete taşır. Hadiste şöyle buyrulmaktadır: **“Kim Kur'an okur, ezberler, helal kıldığı şeyi helal kabul eder, haram kıldığı şeyi haram kabul ederse, Allah o kimseyi cennete koyar. Ayrıca hepsine cehennem vacip olmuş ailesinden on kişiye şefaetçi kılınır”** (Tirmizi) Bir müminin çocuklarına bırakacağı hakiki miras edep ve hakkı üstün tutma şuurudur. Çocuklara materyalizm, muhafazakâr demokrasi, sosyal demokrasi değil, **Millî Görüş, eskimeyen bir ebedi saadeti** miras bırakılmalıdır. Selam hidayete tabi olanlara...

NEFİSLE CİHAD ÇAĞIMIZIN KÖTÜLÜKLERİYLE CİHADA ENGEL Mİ?

H. İbrahim KABAK / Eğitimci - Yazar

Müslüman olmak demek Allah ve Resulünün bütün emirlerine teslim olup bu emirlerin gerektirdiği görevleri belirlenen kaideler doğrultusunda yerine getirmektir. Bu bağlamda bir Müslüman dinin herhangi bir emrini kendi aklına estiği şekilde, işine geldiği, hoşuna gittiği gibi değil, Allah o işi nasıl emrettiyse, Peygamberimiz (s.a.s) nasıl yaptıysa öyle yapmak zorundadır. Namazı Peygamberimizin (s.a.s) kıldığı gibi kılmayan, orucu onun tuttuğu gibi tutmayan, haccı onun yaptığı gibi yapmayan, zekâtı onun tarif ettiği gibi vermeyen bunların hiçbirini yapmış olmaz. Keza cihadı da aynı şartlara uygun olarak eda etme mecburiyetimiz vardır. Cihadı Allah Resûlünün yaptığından eksik ya da fazla yaparsanız tıpkı diğer ibadetlerde olduğu gibi cihatta etmiş olmaz sadece kendinizi kandırmış olursunuz.

Cihad; İslam ile insan arasına konulmuş bütün engelleri kaldırmak, insanlığın iki cihanda saadet bulması, iyinin, güzelin, faydalı olanın, doğruluk ve adaletin yani ilahi ahkâmın yeryüzünde hâkim kılınması için yapılan çalışmaların tamamıdır. Cihad, mal ve canla-bedenle yapılan bir

ibadettir. Bu sebeple Kur'an-ı Azîmü'ş-Şân'daki "Câhidû" emri hep "mallarınızla ve canlarınızla cihad ediniz." şeklinde zikredilmiştir. O halde malla ve canla cihadın manaları şunlardır.

1. Canını-bedenini Allah'ın davası uğruna koştur, malını Allah yolunda harca
2. Allah'ın rızasının kazanmak için, O'nun davasına koşarken nefsin hoşlanmadığı işler karşına çıkınca ve nefsine hoş gelen dünyalıkları biriktirmek, infakta cimrilik etmek istediğinde nefsinin aş ve onu yen.
3. Hakkı hâkim kılmak için sana düşen görevleri yerine getirirken nefsin cazip gelecek şeylerle karşına çıkan olur, vazgeçmeni ya da gevşemeni isterlerse gevşeklik gösterme.
4. Bir defadan fazla verme şanssınız olmayan canı sadece ve sadece Allah yolunda verin demektir.

Her devirde; Peygamberimizin (s.a.s) bir savaştan dönüşünde söylediği rivayet edilen "Küçük cihattan büyük cihada döndük. Büyük cihad, nefisle mücahededir." hadisini "Biz, "büyük (nefsi-

mizle) cihadla" meşgulüz diye tevil ederek sadece ferdi ibadetleri yapmaya yönelip tabiri caizse "etliye sütlüye karışmayan" bir anlayışla pasif bir hayatı tercih eden bazı kimseler hep olmuş, dolayısıyla bu hadisın sıhhati hep tartışma konusu olagelmıştır. Ali el-Karî, İbn Teymiyye gibi bazı âlimler "zayıf" ya da "uydurma" deseler de; İbn Kayyim el-Cevziyye; "Mücahid nefsiyle cihad edendir." meâlindeki hadise dayanarak kulun nefsiyle olan cihadının dış düşmanlara karşı gerçekleştirilen cihada nispetle sürekli olduğunu, Allah'ın emirlerine uyma konusunda nefsiyle cihad edemeyen kimsenin düşmanla cihad edemeyeceğini belirtir.

Bizim Sünnete bağlılıktaki ilkemiz Allah'ın Peygamberinden gelen ister mütevatir olsun, ister sahih, isterse zayıf olsun tüm hadislerini baş tacı etmektir. Uydurma (Mevzû) hadis olduğu kesin olan sözlerin ise, zaten Allah'ın elçisine ait olmadığı aşîkârdır. Hadis olarak nakledilen bir söz uydurma (Mevzû hadis) değilse onun sıhhati konusundaki tasnifler sadece ondan çıkacak hükümün kuvvetini -Farz, vacip, sünnet, müstehab, mendup, haram, mekruh gibi hükümleri- değiştirir. Dolayısıyla bizim burada yapmamız gereken kat'i bir ilim ve delil olmadan "Bu hadis uydurmadır." diye kestirip atmak yerine Kur'an ve Sünnetteki diğer açıklamalara bakıp, bizim anlayışımızdaki eksikliği gidermek, düşüncelerimizi tashih etmek olmalıdır.

Kur'an ve Sünnete baktığımızda ise bu hadisi ferdi ibadetleri yapmaya yönelip tabiri caizse "etliye sütlüye karışmayan" bir anlayışla pasif bir hayatı tercih etmenin gerekçesi yapmak ya da cihadın farklı yönlerini öncelik sıralamasına tabi tutmak Kur'an'a, Sünnete ve tarihi gerçeklere aykırı, işine geldiği gibi yorumlamaktan kaynaklanan bir hal, görüş ve beyan ve olduğu aşîkâr olarak görülecektir.

Birinci olarak; bu anlayış Kur'an ve Sünnete aykırıdır. Rabbimiz; "Allah, müminlerden, canlarını ve mallarını, kendilerine cennet vermek üzere satın almıştır. Çünkü onlar Allah yolunda sava-

şırlar da öldürürler ve öldürülürler. Bu, Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da Allah'ın üzerine hak bir vattir. Allah'tan daha çok vadine riayet edecek kim vardır? O halde yaptığınız alış-veriş ahdinden dolayı size müjdeler olsun! Ve işte o büyük kurtuluş budur." buyurarak çok açık ve net bir şekilde küf-

farla cihadın ehemmiyetini vurgulamaktadır. Bir başka ayeti kerimede de; "Savaş size (nefislerinize) hoş gelmediği halde farz kılındı. Sizin için daha hayırlı olduğu halde bir şeyi sevmemeniz mümkündür. Sizin için şer olduğu halde bir şeyi sevmeniz de mümkündür. Allah bilir, siz

bilmezsiniz." buyrularak nefislerde bu konudaki engeller henüz aşılmamış olmasına rağmen cihadın kılâl kısmının farz kılındığı açıkça beyan olunmaktadır. Allah küffarla, düşmanla cihad etmek için bu ve buna benzer pek çok ayetlerinin hiç birinde "önce nefsiyle cihadını tamamlayanların" küffarın fitne ve ifsad çalışmalarına karşı mücadele edebileceği" şartını koşmamıştır. Ayrıca Resûl-i Ekrem (s.a.s) efendimiz de hiçbir gazve ve seriyye'ye ashâbı güzîni (r.ahm) çağırırken "nefsiyle cihad edip başaranlar gelsin" diye bir şart öne sürmemiştir. Binaenaleyh, Beşir ibni Hasâsiye (r.a) bir gün Efendimize: "Yâ Rasûlallah! Sana ne üzere biat edeyim" diye sordu. Efendimiz cevaben: "Allah'tan başka ilâh olmadığına, benim O'nun kulu ve elçisi olduğuma şahadet edersin. Ramazan orucunu tutar, Hac yaparsın. Zekât verir, Allah yolunda cihad edersin" buyurdu.

Beşir (r.a): "Yâ Rasûlallah! Zekât ve cihadı yerine getiremem. Benim yalnızca on tane devem var. Onlardan elde ettiğim gelirle ailemin ve çocuklarımin geçimini sağlıyorum. Cihada gelince; duyduğuma göre savaştan kaçanlar, Allah'ın gazabına uğruyorlarmış. Ben savaştan kaçıp Allah'ın gazabına çarpılmak istemem" dedi. Bunun üzerine Rasûlullah (s.a.s) efendimiz mübarek elini onun göğsüne koydu ve ona:

"Zekât yok, cihad yok! Peki, ne ile Cennete gireceksin?" buyurdu. Bunun üzerine "Söylediklerinizin hepsine biat ediyorum dedim." buyurmaktadır.

İkinci olarak bu anlayış tarihi gerçeklere de aykırıdır. Abdullah b. Revâha'nın (ra) Mûte savaşında bir yandan nefsiyle cihad ederken diğer yandan düşmanla savaşını bir düşünelim. Sahabe hayatından buna onlarca, belki yüzlerce örnek mevcuttur. Nefsle cihadın bu en çetin halini başka nerede yapabilirsiniz? Bütün bunlar bize, insanın nefsiyle, nefsinin boş ve mânâsız, hatta gayr-ı meşrû istekleri ile mücadele etmesinin hayatının her anında daima olabileceğini ve olması gerektiğini göstermektedir.

Peki, öyleyse; "Nefsle cihad büyük cihattır" hadisini nasıl anlamalıyız?

Birinci olarak; Evet, nefisle cihad edilir ve bu cihatta son nefese kadar bitmez. Zira nefisle cihatta dâimi bir zafer yoktur. Nefsin en yüksek mertebelerinden olan "Râdıyye – Merdıyye" mertebesine de ulaştıysanız maazallah esfel-i sâfilîne yuvarlanma tehlikesiyle her an karşı karşıyasınızdır. Bu sebebe binaen büyüklerimiz hep "Yükseklere çıkanların düşmesi maazallah aşağıdakilerin düşmesinden daha tehlikeli ve acı sonuçlar doğurur" diye bizleri ikaz ederlerdi.

Yani farklı bir ifadeyle; kendi adımıza bu iş imanla başlar, parayla yürür, bir defadan başka verilemeyecek olan canı sadece Allah yolunda vermekle son bulur. Allah için maldan ve candan vazgeçmek nefsin en hoşlanmadığı şeylerdir. Yapılması halinde Allah'ın (c.c.) en çok hoşlandığı, nefsin ise hiç hoşlanmayacağı şeyle onu terbiye etmek nefisle cihadın zirvesidir ki bu zirveye ulaşarak hayatını noktalayabilen yiğitlere de şehit denir.

İkinci olarak; Hak hâkim olmuş, devletiniz gücü ve azametiyle ifsadı önleyecek kudrete ulaşmış olabilir. Bu durumda devletin seyfiye sınıfı olarak nitelenen ordusu küffarla fiili cihadı yürütür. İlmiye sınıfı olan âlimleri ilim yoluyla ifsadı engeller. Böylece fertlere cihad farz-ı kifâye mertebesine düşer. Ancak nefisle mücadele ve cihad her

daim farz-ı ayn olarak kalmaya devam eder demektir.

İrkçı emperyalistler kültürel, ekonomik, hukuki, siyasi ve askeri alanlarda olanca güçleriyle ifsat çalışmalarını yürütmektedir. Milyonlarca Müslüman genç kültür emperyalizmi yoluyla, bin bir türlü entrikalarla inancından, tarihi köklerinden kopartılırken, milyonlarca insan aç, sefil, bıçare şekilde yurtlarından çıkartılıp katledilirken, üstelik kendisi ve evlatları bu tehlikenin bizzat içerisindeyken bir Müslüman nasıl olur

da Allah için, mazlumların kurtuluşu, Hakkın hâkimiyeti için ayağa kalkmaz, derde düşmez, mücadeleye girişmez? Tüm olanları görmezden gelip nefsimle cihad ediyorum diye nasıl kabuğuna çekilebilir?

Merhum Erbakan Hocamızın dediği gibi; "Hak'kın tesisi için çalışmamakla, batılın hâkimiyeti için çalışmak arasında fark yoktur..." Kur'an'ın beyanlarına dikkat edersek rabbimiz bizden "kendine Müslüman olan" bir adam olmamızı değil, efendimiz (s.a.s)'in hadisi şerifinde buyurduğu gibi "İnsanların en hayırlısı insanlara faydalı olandır." düsturu ile yaşamamız gerektiğini unutmamamızı emretmektedir.

İNCİ KOLEJİ
HER ÇOCUK BİR "İNCİ"DİR

Mart ayına özel

**Erken Kayıt
Fırsatı !**

**1/30
İNDİRİM**

Okulumuz
destek alan
okullar
arasındadır.

Erken Kayıt Fırsatı;

1-31 Mart 2018 tarihleri arasında geçerlidir.

Detaylı bilgi 0312 284 66 00 incikoleji.com.tr

ki öğrencileri aynı sorulardan sınav yapıp öğrencilerin bir kısmını “başarısız” ilan eden bir sistem, eğitimi “anlayamamış” demektir. Burada elelen öğrenciler değil; sistemin kendisidir.

Zekâ yaşı (IQ’sü) ister 30 olsun, ister 130; eğitim sistemi öğrencilerin tamamını yetiştirip hayata kazandırmak, faydalı hale getirmek zorundadır. Öğrenciler mizaç ve yeteneklerine uygun mesleklere yönlendirilmelidir. Değilse sağlıklı bir eğitimden söz edilemez. Kişinin icra edeceği meslek veya uğraş alanı mizaç ve yetenekleriyle uyumlu olmalıdır.

YETENEK, BELİRLEYİCİDİR

Kişiyi mizacına aykırı ve yetenekleriyle uyumlu olmayan bir mesleğe zorlamak ona işkence olur. Hayat bir bütündür. Bir denge üzerine kurulmuştur. Allah her mesleğe uygun insan yaratmıştır. Yeteneklerin farklılığı bu dengenin kurulması içindir.

Öğretmenliğim zamanında efendi ve uysal bir öğrencim vardı. Matematik, fizik, kimya gibi fen derslerini anlayabilme yeteneği yoktu. Sosyal dersleri orta derecedeydi. Ama Allah ona güzel bir ses vermişti. Okulda Kur’an-ı Kerim’i en güzel okuyan oydu. Zar zor okulu bitirdi. Müezzin olmak istiyordu. Fakat memur olmak için gerekli olan Kamu Personeli Sınavı’ndan (KPSS) bir türlü barajı geçecek not alamıyordu. 100 kere girse de alabilmesi mümkün görünmüyordu. Diyanet buna bir çözüm aradı. Yazışmalar yapıldı. Sonunda özel bir komisyonla bu öğrencimiz müezzinliği kazandı. Şimdi, bulunduğu şehirde merkezi sistemle tüm camilerin ezanını okuyan bir hocamız oldu.

Güzel ses gerektiren bir alanda matematik, fizik, kimya bilgisi aramanın doğru olmadığı ortaya çıktı. Kişinin mizaç ve yetenekleri belirlenip o alanda istihdam edilmesinin uygun olacağı görüldü.

SOSYAL DENGİ BOZULMASIN

Yaratılış sosyal dengiyi oluşturacak şekilde kurulmuş. Bu durum, kadın erkek sayısında olduğu gibi; yetenekler de sosyal hayatın ihtiyaçlarına cevap verecek ahenkliğe. Eğitim sistemi bu tabii

yapıyı dikkate almazsa dengeler alt üst oluyor. Mizaç ve yeteneğe uygun mesleklere yönelme yerine oturmuyor. Bir alanda ihtiyacın 10 katı bir yığılma görülürken bazı alanlarda kapatılmaz boşluklar oluşuyor.

Pek çok mühendis yetiştiriyoruz fakat o mesleği tamamlayıcı teknik elemanlara da ihtiyacımız var. Yurt işleten tanıdıklarım var. Yurt müdürü bulmakta zorluk çekmiyorlar

ama ihtiyaca cevap verecek aşçı bulmakta zorlanıyorlar.

ARA ELEMAN YOLU KAPALI

8 yıllık “kesintisiz” ve 12 yıllık “zorunlu” eğitimin en büyük zararı, ihtiyacın çoğunluğunu oluşturan ara eleman yetiştirmenin yolunu kapatmış olmasıdır. Öğrenci 12 yıllık “zorunlu” eğitimi tamamladığı zaman 18 - 19 yaşına girmektedir. O yaştan sonra ziraatçı veya çırak olması mümkün değildir. Bu alanlarda yetişme yaşını geçirmiş olmaktadır. En iyi iş becerisi kazanma yaşı da kaybettiği dönemlerde gerçekleşmektedir.

Bu yapı sosyal dengiyi bozmaktadır. Köylere gidin! Çiftçilik yapanların çoğunun “yaşlılar” olduğunu göreceksiniz. Gençler öğrenim veya iş için köylerinden çıkmışlar; bir daha dönmemişler. Çiftçiliği 80’lik dedelere bırakan bir sistem ülkeye bundan daha büyük bir zarar verebilir mi?

Geliniz, öğrenciye çoklu seçenekler sunalım; sosyal hayata ara eleman yetiştirmenin yolunu açalım. Gençlerimiz mizaç ve yeteneklerine göre ziraatçı, kaloriferci, berber, marangozluk, terzi, tamirci, aşçı vb. mesleklerde de iyi yetişsinler. Çıraklık, kalfalık, ustalık gibi geleneksel yöntemleri zamanın şartlarına göre geliştirelim. Bunun önündeki en büyük engel 12 yıllık “zorunlu” eğitimidir.

DAVRANIŞ KAZANDIRMA

BUGÜNKÜ eğitimin “davranış kazandırma” yönü de zayıftır. Her hayırlı işe besmele ile başlama, temizlik, tuvalet, yeme, içme ve giyinme eğitimi, görgü kuralları, insan ilişkileri gibi konuların kazandırılmasında da yetersizlik vardır. Kibarlık, nezaket, estetik zevk gibi konular da öyle.

“Eğitimde çocuğun kalbine ne koyduğunuz önemli.” İnsanı yetiştirirken Allah ve peygamber sevgisini, insani değerleri, manevi duyguları gencin kalbine koyabiliyor musunuz? İşte bu değerler gencin pusulası olacak, yol haritasını da bu değerler üzerinden çizecektir. Kalbinde insan sevgisi bulunmayan kişiden “eğitimci” olmaz.

Bunlar olmadan insanımızdaki irfan, hikmet, bilgelik, basiret, feraset gibi cevherler de açığa çıkarılamamaktadır.

Hiç kimse beynine bilgi depolamakla; Türkçe, matematik, fizik, kimya olimpiyatlarında birinci olmakla övünmeye kalkışmasın. Unutmayın ki, 15 Temmuz darbe girişimini sistemin o sınavlarında derece alanlar yaptı. Elenen, başarısız damgası vurulanlar ise tankların altına yattı, darbeyi engellediler. Ülkeyi büyük tehlikeden eğitim sisteminin değer vermediği bu ikinciler kurtardı.

EĞİTİMDE SEVGİ ESASTIR

Erbakan Hoca işin püf noktasını hatırlatıyor: “Eğitimde çocuğun kalbine ne koyduğunuz önemli.” İnsanı yetiştirirken Allah ve peygamber sev-

gisini, insani değerleri, manevi duyguları gencin kalbine koyabiliyor musunuz? İşte bu değerler gencin pusulası olacak, yol haritasını da bu değerler üzerinden çizecektir. Kalbinde insan sevgisi bulunmayan kişiden “eğitimci” olmaz.

Eğitimimizi, geçmişte bizi insanlığın baş tacı haline getirmiş olan millî ve manevi değerler üzerine kuralım. İdeal eğitimin yolu kuru bilgiden değil; gönülden geçer. Gönül, bütün insanlara yetecek sevgiyle dolmalı. Bu sevgi insani ve vicdani duyguları geliştirir. İnsana insaf ve adalet duyguları kazandırır. Evine, beldesine, ülkesine, insanlığa karşı sorumluluk duygusunu geliştirir.

Erpiliç'ten Bolca Lezzet

Bolca Hindi şimdi Erpiliç güvencesiyle!

Bolca Hindi'yi satın alarak gücüne güç katan Erpiliç, uygulamakta olduğu Kuru Yolum, Elle Kesim ve Helal Gıda kriterlerini şimdi **Bolca Hindi** ile hindi eti sektörüne de taşıyor.

www.bolcahindi.com.tr

www.kuruyolum.com.tr
www.erpilic.com.tr

Prof. Kamaruzaman Yousuf
Malezya Teknoloji Üniversitesi İslami Medeniyet Fakültesi

Tercüme - İbrahim PÜR / Gazi Ü. Yabancı Diller Okulu Okutmanı

OKUL ÖNCESİ TERBİYE

GİRİŞ

Okul öncesi, insanın hayatındaki en hızlı gelişim dönemidir. Beyin gelişiminin en üst düzeyde olduğu ve çocuğun çevresinden ve etrafındaki kişilerden en fazla etkilendiği zamandır. Bu önemli aşamada, küçük çocukların manevi, zihni, duygusal, fiziksel ve sosyal gelişimi onların genel gelişimi üzerinde ve ne tür bir yetişkin olacakları konusunda doğrudan etkilidir. Kültür aktarımı, sosyal normlar ve değerler bu aşamada çocuklar tarafından hızlı bir şekilde sindirilir. Bu nedenle, küçük çocukların ahlaklı, sorumlu, olgun ve becerikli yetişkinler olarak yetişmesi için, onların gelişimi ve gelecekteki rahatı için güçlü bir sistem kurulması ve buna yatırım yapılması son derece önemlidir.

OKUL ÖNCESİ EĞİTİM

Okul öncesi eğitimi, çocuğun doğumunda başlayıp, sekiz yaşına kadar devam eğitimi ola-

rak tanımlanır. Bazen de okul öncesi eğitim, altı yaş altındaki çocuklara ya da okula başlamadan önceki çocuklara tahsis edilen programlar anlamına da gelir. İslami açıdan bakıldığında ise, bir çocuğu eğitme süreci çocuk daha ana rahmindeyken başlar. Bu aşamada terbiye, tabii olarak daha manevidir ve öğrenme süreci devam eder. Bu süreç, kişi ölünceye kadar da devam eder. Eğitimin önemi Kur'an'da Allah Resulüne vahiy olarak inen ilk sure olan Alak Suresi 1-5 ayetlerde, Bakara Suresi 30-33. ayetlerde ve diğer birçok surede, ayrıca Peygamber Efendimizin (SAV) "İslam bilgiye dayalı bir dindir", "İlim öğrenmek her Müslümana farzdır" gibi hadislerde defalarca tekrar edilmiştir.

İmam-ı Gazali çocuğun rolünü; Allah'ın vekili olarak şekillenmesi için, Allah'ın emaneti olarak anne ve babaya emanet edilen, saf ve temiz bir varlık olarak görür. Bu nedenle, okul öncesi eği-

tim, onları bu asil görevi yerine getirmesi için hazırlamak açısından çok önemlidir.

İNSAN GELİŞİMİNDEKİ SAFHALAR

İnsanlar ömrü boyunca bir takım gelişim safhalarından geçerler ve her bir safhanın farklı ihtiyaç ve zorlukları vardır. İslam farklı gelişim safhalarını bilir ve her bir safhanın farklı özelliklerini dikkate alır. Peygamber Efendimizin asha-bından Hz. Ali (RA), insan gelişiminin farklı safhaları ile ilgili eğitimin bir takım prensiplerinin olduğunu söylemiştir. Bunlar:

0-6 YAŞ

Çocuğa sevginizi tam olarak gösterin ve onunla birlikte vakit geçirin. Temizlik, büyüklere saygı, yeme adabı ve genel olarak iyi huy edinme gibi İslami değerleri aşılama da rol model olun.

7-14 YAŞ

Onlara yapması gereken zorunluluklarla ilgi temel bilgileri ve örneğin namaz kılma ve Ramazan ayında oruç tutma gibi farz sorumluluklarını öğretin. Bu safhada çocuğa uyulması gereken kuralları öğretmek, bu görevleri ve kuralları uygun ödül ve ceza yöntemiyle göstermek, ebeveynler ile öğretmenlerin sorumluluğundadır.

15-21 YAŞ

Kendi geleceklerini seçmeleri ve planlarını yapmaları için onları teşvik edin ve onları serbest bırakın.

21 YAŞ VE ÜZERİ

Yeni yetişkin olan birey ile dost olun ve onunla ebeveynler ve yaşlılar arasında diyalog kurmayı teşvik edin.

EĞİTİMİN BOYUTLARI

İslam bilgi edinmeyi ve onu insanlığın hayrı için kullanmayı teşvik eder. İslam insan gelişimine bütüncül olarak bakar ve onu eğitim ile bilgiyi dengeli bir kişiliğin gelişmesini sağlama-

da merkeze alır. İnsan kişiliğine ikili bir boyutta yaklaşan batılı bakış açısının tersine, İslam insan kişiliğine üç-boyutlu bir unsurla yaklaşır: fiziksel unsur, psikolojik unsur ve manevi unsur. Bu nedenle, eğitimin süreci bu üç boyutu beslemelidir. Çocukluk eğitiminin boyutları aşağıdaki özellikleri kapsamalıdır:

- İmani – İnanç
- Ahlaki – İyi davranış
- Fiziki – Temizlik, zindelik
- Bilişsel/Zihni – yenilikçi
- Manevi – Samimi, mütevazı
- Sosyal – Duygusal yeterlilikler

Ayrıca temizlik konusunda temel bilgi ve uygulamalar, iyi niyet kavramı, helal kazanç kavramı, yaşlılar, komşular ve arkadaşlar gibi diğer kişilere saygılı olma ve hayvanları ve çevreye ilgi gösterme küçükken aşılması gereken bir takım eğitim konularıdır.

SONUÇ

Eğitim beşikten başlayıp, mezara kadar devam eden ömür boyu süren bir süreçtir. Çocukluğun ilk yıllarında çocuklarının kişilik ve karakterinin şekillenmesi ve biçimlenmesinde anne ve baba hayatı bir rol oynamaktadır. Onlar bu

genç nesle rehberlik yapan, ilgi ve sevgisini veren, denetleyen ve idare eden ilk rol modelleridir (Kudvetül Hasene). Bu nedenle, öğretme ve öğrenmeye yardımcı olacak yapıcı bir çevre oluşturmak çocuk için sağlıklı ve bütüncül gelişimini temin etmek, olmazsa olmaz bir zorunluluktur. Elbette çocukluk eğitiminin ideal sistemi peygamberlerin, ashaplarının ve ulemanın hayatları ile örneklenmiştir.

Eğitim beşikten başlayıp, mezara kadar devam eden ömür boyu süren bir süreçtir. Çocukluğun ilk yıllarında çocuklarının kişilik ve karakterinin şekillenmesi ve biçimlenmesinde anne ve baba hayatı bir rol oynamaktadır.

TEKNOLOJİ BAĞIMLILIĞA DÖNÜŞÜYOR

Efe Murat ERBAŞ / Özel Eğt. Uzm. Psikolog

İnternet bağımlılığı İki nedenden dolayı irdelenmesi gereken bir konudur: Birincisi internet bağımlılığı sadece Türkiye’de değil bütün dünyada hızla yayılan bir bağımlılık türü... İkincisi bu yaygınlığa karşı, insanların farkındalığı yüksek değil. Yani insanlar çocuklarının uyuşturucu veya alkol bağımlısı olmaması için çok ciddi endişe ediyorlar, hassasiyet gösteriyorlar ama “çocuğum teknoloji bağımlısı olmasın, internet bağımlısı olmasın” diye aynı hassasiyeti göstermiyorlar. Bunun sebebi de ailelerin, teknoloji bağımlılığının ne olduğunu bilmemelerinden ve bunu bir hastalık olarak değil de gelip geçici bir kötü alışkanlık olarak görmelerinden kaynaklanıyor. Dahası artan teknoloji bağımlılığı toplumumuzda İslami ve insani birçok tahribata yol açmaktadır. İnternet bağımlılığının haricinde birçok bağımlılık türü var. Bağımlılıklar genel olarak ikiye ayrılıyor: Kimyasal bağımlılıklar ve davranışsal bağımlılıklar. İnsanlar genelde kimyasal bağımlılıklara gidiyor; alkol, sigara, uyuşturucu gibi... Hâlbuki davranışsal bağımlılıklar, günümüzde çok daha yaygın ve ciddi tehlike arz eder durumda. Bunlar: Alışveriş bağımlılığı, kumar bağımlılığı, cinsel bağımlılık ve teknoloji bağımlılığıdır. Teknoloji bağımlılığının altındaki maddeleri ise İnternet ve bilgisayar oyunları bağımlılığı ile cep telefonu bağımlılığı olarak belirlemektediriz.

Peki, niçin özellikle İnternet bağımlılığının üzerinde duruyoruz? Çünkü İnternet bağımlılığı hem teknoloji bağımlılığı sınıfındaki hem de davranışsal bağımlılık sınıfındaki her şeye ulaşabiliyor. Yani İnternet bağımlısı bir insan; bilgisayar oyunu, alışveriş bağımlısı, kumar bağımlısı da olabiliyor. Hatta internet üzerinden sürekli maruz kaldığı cinsel içerikler ile bu yollara yönelim sağlayabiliyor.

GENÇLER NEDEN BAĞIMLI OLUR?

Hedefsizlik ve amaçsızlık, gençlerdeki bağımlılığın nedenlerinden... Genç, neden İnternet bağımlısı olmasın ki? Hayatta ulaşmak istediği hedef ve amacı kısıtlı ya da yok. İnternet kişiye eğlenceli içerikler sunuyor, onlardan vazgeçmesi için siz ona bir sebep sunuyor musunuz? Yok... Yoksa devam eder genç, varsa durur. Eğer gençleri bundan alıkoyacak bir sebep, bir ideal olursa durum değişir. Genç: “Benim şöyle şöyle bir hedefim var, o hedefe ulaşmak için şu yolu izlemeliyim, İnternet kullanırsam ve bağımlı olursam hedefime ulaşamam, o nedenle İnterneti çok fazla kullanmamalıyım” diyebilirse, İnternet bağımlısı olmaktan kurtulur. Bu şuuru gençlere aşılayacak, farkındalık yaratacak yegane kişiler ise hiç şüphesiz ebeveynlerdir.

Baudrillard’ın bir lafı var: “Biz hayatın televizyon, televizyonun hayat içinde kaybolduğu bir çağın çocuklarıyız.”

BİZ HAYATIN TELEVİZYON, TELEVİZYONUN HAYAT İÇİNDE KAYBOLDUĞU BİR ÇAĞIN ÇOCUKLARIYIZ.

Gençlerin sosyalleşebilme alanları yok. Bu dönemde gençlerin bağımlı olmasının üç temel sebebi var. Bir tanesi enerjisini harcamıyor çocuk. Sabahdan çıkıyor, okulda oturuyor, okuldan servise, servisten eve devamlı oturma üzerine kurulu bir hayat var. İnsanlar uyudukları süreden daha fazla oturuyorlar. Ortalama modern bir insan 9,5 saat oturuyormuş. Bu oturma bağımlılığı için 'sitting is new smoking' diyorlar. Dolayısıyla gençler enerjilerini harcamıyorlar, bu çok büyük problem. Kendilerini ifade edemiyorlar ve gerçek hayatta görünemedikleri için başka şekilde kendilerini göstermeye çalışıyorlar. Önceden dayı yeğenin boyunun uzadığını görüyordu. Mahallenin bakkalı yeni ayakkabısını fark ediyordu. Çocuk bir şekilde görünüyordu, tanınıyordu. Konuştuğu, derdini anlattığı kitlesi vardı. Şimdi gençlerin bir kitlesi yok. Sosyalleşme imkânı yok. Akranları ile ilişki kurmaya ihtiyacı var ancak ilişki kurabilecekleri zeminler çok kaygan zeminler. Bu ihtiyaçları karşılanmayan bir genç akşam eve gidip bir de televizyon karşısında oturan anne babayı görünce sonuç ya onlara katılmak ya da internetin cezbedici dünyasına kapılmak oluyor.

NE YAPMALI?

Bağımlılıkları önlemede iki tane strateji gözetilir: Arzı azaltma, talebi azaltma. Kimyasal bağımlılıklarda arzı azaltma işe yarayabilir. Yani uyuşturucunun geldiği yolları keserseniz, daha çok nar-kotik kontrol yaparsınız, başarıya ulaşırsınız. Ama eylemsel bağımlılıklarda internet, kumar, cinsellik bağımlılığında arzı azaltmak işe yaramaz. Çünkü arzı ne kadar azaltırsanız azaltın insan bir şekilde yolunu bulacaktır. O yüzden talebi azaltmak lazım. Talebi azaltmak ne demek? Bireyi güçlendireceğiz ki birey ona gitmeye ihtiyaç duymayacak. Bireye çalışacağız. Mesela Güney Kore yaptı bunu. İnternet hızını yavaşlattı. İnsanlar bıksın diye arzı azalttı ama bıkmadı insanlar, daha fena bağımlı oldular. Buna benzer yöntemler kullanı-

lıyor. Talebi azaltmadan başarılı olmak mümkün değil. Talebi azaltmak için insanı güçlendirmek lazım. Bir, ben kendime yatırım yapıyor muyum? Uykuma yemeğime dikkat ediyor muyum, spor yapıyor muyum, bu üçüne dikkat edin. Psikolojik gelişimle alakalı kendimi tanıyor muyum? Ne yapabileceğimi biliyor muyum? Bir idealim var mı? Ne için yaşıyorum? Yani bu yaşamımın anlamı ne? Tüm bu sorular ışığında özetleyecek olursak;

- Çocuklarınızı arkadaşları ile doğal yollardan görüşmeleri için yönlendirin, akran grupları içerisinde sosyalleşmesini sağlayın.
- Çocuklarınızı yetenek ve ilgi alanlarına uygun spor dallarına yönlendirin.
- Çocuğunuzun arkadaşlık ilişkilerini destekleyin, onları bir araya getirecek aktivite planlayın.
- Çocuğunuzun bilgisayar kullanımını kontrol edin ve sanal ortamdaki arkadaşlarını tanıyın.
- Bilgisayarlarınızda güvenli internet uygulamalarının olmasına özen gösterin.
- Bilgisayar karşısından kaldırdığınız çocuğu sizinle başka bir tehlike olan televizyon izlemesine yönlendirmeyin.
- Uzun süreli bilgisayar kullanan çocuğunuzun engelleyemiyorsanız mutlaka uzman yardımı alın.

NE YAPMAMALI?

- Akıllı telefon/tablet vs. gibi aletleri çocukları teselli etmek, susturmak için asla kullanmayın.
- Çocukların kontrolsüz ve uzun süre internet kullanmasına izin vermeyin.
- Yemek ve çay saatlerinde bilgisayar başındaki çocuğa servis yapmayın, size katılmasını sağlayın.
- TV veya internet benzeri teknolojik alet merkezli ev düzeni kurmayın.

İnsanlar yalnız ya da boş kaldıklarında hiç kendileri ile yalnız kalmıyorlar. Eskiden tasavvuf büyükleri söylerdi ya, 'halvet der encümen', kalabalıklar içerisinde yalnız kalmak. Şimdi bırakın onu, yalnızken yalnız kalamıyor insan. Yalnızlıktan korkuyoruz artık. Özellikle çocuklarımızın yalnızlığından...

MİLLÎ EĞİTİMDE LİYAKAT VE MİLLÎ DENETİM

Miktat KARA / Maarif Müfettişi

İnsan, Allah'ın eşref-ü mahlûkat olarak yarattığı arzdaki halifesidir. Bu âlemin idaresi hususunda kendisine bir emanet yüklenmiştir. Bu sebeple insan, kendi bedeni üzerindeki, ailesi hakkındaki, kendi toplumu içinde veya kendi toplumu adına, kâinat dediğimiz tabiat ve doğaya karşı, her karar ve hareketinde kendisine emanet olarak verilmiş bir vazife şuuru ile hareket etmelidir. Bu emanet ve vazife şuuru, İslam'da adalet ve ahlaki esas alan davranış bilincinin temelinde yer alır.

Beyt'ül Mal'in, kamu bütçesinin korunarak, tahsis gerekçelerine göre asli amaçları doğrultusunda kullanılması toplumsal nizamın tesisinde başta gelen en önemli husustur. Kamu kaynaklarının amaçsız ve hor kullanılma ihtimali bile, devlet idarecileri açısından dünya ve ahiret hayatını yıkmak olarak değerlendirilmelidir. Hz. Ömer'in geceleri çalışırken iki ayrı mum kullanması hepimizin malumudur. O, devlet işlerinde, Beyt'ül-Mal'a ait bir mumu kullanır; kendi işleri ile ilgileneneği zaman, o mumu söndürüp kendi parasıyla aldığı mumu yakardı. Böylece kendisine emanet edilmiş olan millete ait bir hakkı, şahsi işlerinde kullanmazdı. Yine, Hz. Ali'nin devlet yöneticisi iken, ağabeyi Hz. Akil, borçlarından dolayı kendisinden yardım ister. Hz. Ali, parası olmadığı için yardım edemez. Ağabeyi Akil, kamu bütçesinden borç vermesini ister. Hz. Ali, bu talep karşısında ağabeyi-

ne ocakta yanan ateşi gösterir; “Elini o ateşe sok, dayanabilirsen Beyt'ül Mal'a uzat. Ancak cehen-nemin ateşi çok daha şiddetlidir.” diyerek cevap verir. Medeniyetimizin inşa ve ihyasında, “İnsanı yaşat ki, devlet yaşasın.” kaidesi bu minvalde daha anlamlı hale gelecektir. Bu açıklamalar doğrultusunda, Milli Eğitimimiz açısından, kamunun ve toplumun bütün fertlerini neden, “Önce Ahlâk ve Maneviyat” ilkesi ile yetiştirmemiz gerektiği daha iyi anlaşılacaktır.

LİYAKAT

Emanetin ehline verilmesi, Kur'ani ve nebevi bir ilkedir. Kamu görevleri açısından ehliyet; adalet, ahlak, vazife bilinci ve liyakat gerektirir. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunun 3. Maddesinin, C bendinde, “Devlet kamu hizmetleri görevlerine girmeyi, sınıflar içinde ilerleme ve yükselmeyi, görevin sona erdirilmesini liyakat sistemine dayandırmak ve bu sistemin eşit imkânlarla uygulanmasında Devlet memurlarını güvenliğe sahip kılmaktır” olarak tanımlamakta ve kamu personeli rejiminde liyakati esas almaktadır. 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 43. Maddesinde öğretmenlik mesleğini, “- Öğretmenlik, Devletin eğitim, öğretim ve bununla ilgili yönetim görevlerini üzerine alan özel bir ihtisas mesleğidir” olarak tanımlanarak mesleki yeterlilik açısından liyakate sahip olunması gerektiğini ortaya koymak-

tadır. İmam Mevsili'nin Hanefi Fıkıhı'na dair El İhtiyar adlı eserinde, "Edeb'ül Kadâ" (Hükmedenin Edebi) adlı bir bölüm ele almıştır. Bu bölümde hakim olarak atanacak kişinin, bu vazifeye liyakati açısından nasıl değerlendirilmesi gerektiği anlatılmaktadır. Ancak burada anlatılan ilkeler, tüm kamu görevleri için de genel geçer bir durumdur. İmam Mevsili'ye göre, "Eğer vazifeyi yüklenmeye ehil başka kimseler de mevcut ise, onların içlerinde, ilimde rusuhiyet, salahat ve kuvvette mertebeye en ileride olan kimse için vazifeyi yüklenmek müstehaptır. Ehil kişiler, birbirlerine denk ise, vazifeyi kabul edip etmemekte muhayyerdirler" der. Hz. Ömer'in; valilik için atayacağı kişinin çocukları sevmediğini, hatta kendi çocuklarını bile kucağına almadığını öğrendiği vakit, onu vali olarak atamaktan vaz geçtiğini biliyoruz. Demek ki kamu görevlilerinde aranan bir meziyet de, halka karşı sevgi ve merhamet sahibi olmaktır. İşi çocukların ve gençlerin eğitimi ile ilgili olan maarif müfettişleri, eğitim yöneticileri, öğretmenler, hizmetliler, servis şoförleri, aşçılar vb. birçok meslek mensubunda aranması gereken en önemli özellik "çocuğu ve genci sevmek" olmasıdır. Böylece insanlara, hayvanlara ve tüm canlı ve cansız varlıklara karşı "Yaratılanı, yaratandan ötürü sevmek" anlayışına sahip olunur. Özel eğitimde sloganlaşan bir söz vardır "Sevgi her engeli aşar" diye. Eğitimde yaşadığımız sorunları aşabilmek için milli eğitim çalışanları ve muhatapları arasında sevgiyi yaymamız elzemdir. Sevginin kaynağı ise, iyiliği emretmek-kötülükten uzaklaştırmaktır. Milli ve manevi değerlere bağlı bireyler yetiştiren bir eğitim anlayışı, Allah'ı tanımamızı ve bizi her an gördüğünü ve gözettiğini bilmemizi sağlayacağı için, yapacağımız bütün işlerde doğruyu-yanlıştan, iyiyi-kötüden ve en önemlisi de Hakkı-Batıldan ayırma hissiyatı ve becerisi kazandıracaktır. Milli Eğitimde, Milli Denetimi bu inanış üzerine inşa etmeyi başardığımız gün imtihanı da kazandığımız gün olacaktır. Toplumsal güven, kamusal güven bu yolla sağlanabilir.

Yönetim bilimi açısından planlama, uygulama, kontrol etme ve önlem alma süreçlerini, insanın nefsi arzularını tatmin etme aracı olmaktan çıkıp ilkesel olarak uygulayabildiğimiz ölçüde, eğitimde yaşadığımız sorunları çözme iradesi gösterebiliriz. Planlılık ve Bilimsellik eğitim sistemimizin temel ilkelerindendir. Ancak birçok değişken deneysel açıdan bu süreçleri uygulamamızı etkilemektedir. PUKÖ (Planlama, Uygulama, Kontrol

Etme, Önlem Alma) döngüsü olarak tanımlanan yönetim süreçlerini denetim açısından değerlendirdiğimizde, kontrol etme ve önlem alma aşamalarını genel olarak içine aldığını söyleyebiliriz.

Eğitim çalışanlarına güven duymak, eğitim yöneticilerinin genel yaklaşımı olmalıdır. Ancak, yapılan vazifenin ehemmiyeti açısından kontrol etme bu güvene mani olacak bir durum değildir. Denetim, denetlenenler açısından ne kadar sevimsiz bir durum olsa da, işinin ehli olma gayretinde olan ve mesleğine yukarıda saydığımız gerekçelerle gönülden bağlı ve bu anlamda heyecanını her an diri tutma gayretinde olan öğretmen ve yöneticiler için istenen bir durum olmalıdır. Ancak denetim sistemimizin tarihsel oluşumu açısından değerlendirdiğimizde, geçmiş dönemlerde denetim biçilen rol, eğitim çalışanlarında ve paydaşlarında böyle bir algının gelişimine mani olmaktadır.

Milli Eğitim Bakanlığının son yıllarda denetim sisteminde yapmış olduğu değişiklikler, yeni sorunların ortaya çıkmasına yol açacak niteliktedir. Daha önce merkezde ve taşrada ayrı ayrı örgütlenmiş bulunan denetim sistemi birleştirilmişti. Ancak bu birleşme merkezde olması gerekirken, taşrada gerçekleşti. Kısa sürede ortaya çıkan yapısal sorunlar sistemin merkezde birleştirilmesi gerektiği hususundaki kanaati güçlendirdi. Milli Eğitim Bakanlığı denetim sistemi bu kez son yapılan değişiklikle merkezi bir sisteme kavuşturuldu.

MİLLÎ DENETİM SİSTEMİ

Devletin kaynaklarını ve bekasını emanet edeceğimiz nesillerin yetiştirilmesinde sorumluluk Milli Eğitim Bakanlığımıza aittir. Kamu kaynaklarından en çok pay Milli Eğitim Bakanlığına tahsis edilmekte ve kullanılmaktadır. Bu kaynakların doğru ve hakkaniyet çerçevesinde kullanılıp kullanılmadığı, eğitimin çıktıları ile değerlendirildiğinde tartışmalara sebep olmaktadır. Daha iyiye, daha güzele ve en doğrusuna ulaşabilmek için bu tartışmaların olması elzemdir ve sürekli olarak bu sorgulamaların yapılması gerekir. Eğitim Yönetimi, Eğitim Ekonomisi ve Eğitim Denetimi açısından, Milli Eğitim Sistemimiz için Milli Denetim Sistemimizi oluşturup sağlıklı bir şekilde işletmediğimiz sürece bu tartışmalar siyasal açıdan da yönetilemez hale gelecektir. Milli Eğitimde yapılan son değişiklikler ile denetim merkezileştirilmiştir. Ancak, öğrenci, öğretmen, veli ve eğitim faaliyeti yürüten kurumlarımızın sayısı açısından

baktığımızda merkezde oluşturulan, Teftiş Kurulu Başkanlığında istihdam edilen 450 Bakanlık Maarif Müfettişinin denetim faaliyetlerini mevzuatında öngörülen 3 yıl içerisinde yapması niceliksel olarak mümkün değildir. İllerde bırakılan 1500'ün üzerindeki Maarif Müfettişlerinin görev tanımından, yapılan son yasal düzenleme ile "soruşturma" görevi çıkarılmış olmasına rağmen, bu konudaki yeterlilikleri il mülki amirlerinin malumu olması sebebi ile il idaresi kanunu kapsamında "Muhakkik" olarak bu soruşturma görevini fiili olarak yapmaya devam etmektedirler. Hatta merkeze 450 maarif müfettişinin mülakat sınavı ile çekilmiş olması illerdeki inceleme/soruşturma yükünü daha da arttırmıştır. 450 Bakanlık Maarif Müfettişi atandıkları günden bu güne kadar, görev tanımlarında bulunan soruşturma görevlerinde şu ana kadar aktif olarak görevlendirilmemiştir. Bu durum illerde iş yükünün daha da artmasına neden olmaktadır. Bu sebeple inceleme/soruşturma çalışmalarında okul idarecileri de yoğun olarak görevlendirilmeye başlanmıştır. Kurumsal birçok idari görevi bulunan okul idarecilerine yüklenen bu sorumluluk, çalışma barışını bozacak bir sürece doğru evrilmektedir. Resmi ve özel eğitim kurumlarının tamamı fiili olarak denetim dışı kalmıştır ve bu algı eğitim çalışanları arasında bu şekilde yayılmıştır. Denetimin kurum kültürü içerisindeki psikolojik etkisi ortadan kalktığı için, çalışanlar üzerinde ataletle yol açacağı ve kurumlarda inceleme/soruşturma artışına yol açacağı düşünülmektedir. Eğitim çalışanlarında mevcut denetim yapısının, "sistemi denetim dışına çıkardığı düşüncesine itmesi", verimli çalışmaya ket vuracak bir sonuç doğuracaktır. Bu durumun eğitim sistemine verdiği zararlar uzun vadede ortaya çıkacak ancak bu sebeplerle olup olmadığı konusu muamma bir vaziyet olacaktır. Eğitim sistemimizde yapılan veya yapılması düşünülen her değişimin eğitim sosyolojisi açısından analizlerinin iyi yapılması gerekmektedir. Her değişim toplumda psikolojik çatışma alanı oluşturmakta ve eğitim sistemimize olan güven endeksi bu süreçlerden olumsuz etkilenmektedir. Sistemsel yaklaşım içerisinde yapısal değişim yavaş, işlevsel değişim niteliksel yönden sürekli yapılmalıdır. Eğitim yönetimi alanında yazılan bütün kaynaklar, eğitim denetiminin, idari işleyiş içerisinde bağımsız olması gerektiğine vurgu yapmaktadır. İnceleme, soruşturma, rehberlik, iş başında yetiştirme, teftiş ve denetim görevlerini yürütmesi gereken müfettişler içerisinde mesleki tükenmişlik yapılan ni-

cel ve nitel gözlemlere göre yönetilemez duruma gelmiştir. Bu yüzden müfettişler, mesleklerinin işlevine olan inançlarını kaybetmiş durumdadırlar. İllerde bırakılan maarif müfettişleri ile ilgili yapılan kanuni düzenleme çerçevesinde çıkarılması gereken yönetmelik hala çıkarılamamıştır. Ancak birçok görevi fiili olarak yürütmeye devam etmektedirler. Nasıl mı? Denetim görevi yasa ile üzerlerinden alınan müfettişlere çok sayıda inceleme görevi verilerek, denetim idare tarafından bu yolla yapılmaya çalışılmaktadır. Rehberlik, teftiş ve denetim değişimin sürekli olduğu eğitim sistemimiz içerisinde bir gereklilik değil, zorunluluktur. Sürekli yapılması gerekir. Denetim sisteminin kadro ihtiyacı ivedilikle sağlanmalı ve illerde bırakılan ve eğitim sistemi içerisinde aldıkları eğitim ve deneyim ile kendisini yetiştirmiş bulunan maarif müfettişleri merkeze alınmalıdır. Yaklaşık bir milyon çalışanı olan ve seksen milyonun tamamına hizmet veren eğitim sistemimizin rehberlik, teftiş ve denetim, iş başında yetiştirme, inceleme, soruşturma, ön inceleme görevlerini yürütmek üzere 3000-3500 müfettiş sisteme ivedilikle dahil edilerek; illerin nüfus yoğunluğu, kurum ve öğrenci sayıları dikkate alınarak bölgelere bölünmeli ve idarenin üzerindeki denetimsizlik baskısı ortadan kaldırmalıdır. Bu düzenlemeler ne kadar gecikirse birçok sorunu bulunan eğitim sistemi yeni yeni problemlerle karşı karşıya kalacaktır. 15 Temmuz 2016 tarihinde yaşadığımız hain darbe girişimi bir neticedir. Bu hain girişim, özellikle eğitim sistemimiz içerisine Suret-i Hak'tan gözü-kerek giren habis urların kırk yılı aşkın bir sürede ürettiği psikolojik ve sosyolojik bir vakıdır. Bu ve benzeri olayların bir daha tekrar etmemesi için, Milli Eğitime, Milli Denetim vazgeçilemeyecek ve tehir edilemeyecek bir zorunluluktur.

15 Temmuz 2016 tarihinde dâhili hainler ve harici düşmanlar, eğitim sistemimizdeki açıklardan faydalanıp, legal kurumlarımızı kullanarak uzun yıllar devşirdikleri insan kaynakları ile hain bir darbe girişiminde bulunarak, ülkemizi parçalamak ve geleceğimizi karartmak istemişlerdir. Geçmişten bu güne yaşanan olaylar bu amaçlarından vazgeçmediklerini ve vazgeçmeyeceklerini göstermektedir. Ülkemiz siyasi, ekonomik ve eğitim alanında kuşatılmaya çalışılmaktadır. Bu açıdan baktığımızda da, dünyaya hak ve adalet temelli bir medeniyet sunma iddiasında ve gayretindeki irademiz açısından da, davamızın özünü, "Maarif Davamız" oluşturmaktadır.

132 Lüks Prestijli Daire, Yüzme Havuzu, SPA, Eşsiz Peyzaj
Kapalı Spor Salonu, Kapalı Otopark, Çocuk Oyun Alanları

ÇEKMEKÖY
— LIFE —

[cekmekoylife](#)

Biröl DUMAN / Araştırmacı - Yazar

MODERNİZM VE KÜRESELLEŞME

Bazı düşünürler diğer birçok gelişme gibi küreselleşmeyi de modernleşme sürecinin bir sonucu olarak görürler. Anthony Giddens hiç tereddüt etmeden modernliğin batıya özgü olduğunu ve küreselleşmenin de modernliğin temel sonuçlarından biri olduğunu ifade etmektedir. (A. Giddens, *Modernliğin Sonuçları*, Ayrıntı Yay. 2. Basım, sh. 170) Giddens, "Modernlik yapısal olarak küreselleştiricidir..." der ve "Wallerstein'a göre kapitalizmin dünya çapındaki yayılması modern dönemin en başında gerçekleşmişti: 'Kapitalizm, başlangıçtan beri ulus-devletlerle değil, dünya ekonomisiyle ilgili bir şeydi. Sermaye özelemlerinin ulusal sınırlar tarafından belirlenmesine hiçbir zaman izin vermemiştir.' Kapitalizm, tam da siyasal bir düşünceden çok, ekonomik bir düzen olduğu için böylesine temel bir küreselleştirici etki göstermiştir..." diye

ekler. (A. Giddens, *age*, sh. 66, 70) Küresel olaylar geçmişte tarihin birçok safhasında zaman zaman meydana gelmiştir ancak, 1990'dan sonra başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalizme dayalı doğu blok ülkelerinin dağılışıdan itibaren küreselleşme tek kutuplu bir dünya sistemi olarak kendisini daha da belirginleştirdi.

Bazılarının post modern diye nitelendirdiği bu yeni dönemde sermaye de emek de şekil değiştirdi. Doğal olarak, sömürü şekli de değişmeliydi. Önceden olduğu gibi sömürülmek istenen devlete askerlerini yığma, kanlı savaşlarla o ülkelerde üs kurma, vali atama yöntemi tam iptal olmazsa da asgariye indi. Post modern dönemde ticari pazarların sınırları genişledi. Parası olan her birey istediği ülkeye yatırımını yapıyor, istediği borsaya girebiliyor, istediği bankada parasını tutabiliyor, parası olduktan sonra istediği ülkenin

vatandaşlığına geçebiliyor. Ervin Laszlo, 1988 yılında yazmış olduğu kitabında “Bu yüzyılın sonunda (...) ulusal devlet sisteminin varlığını zorunlu kılan sebepler ortadan kalkacaktır.(...) istisnasız olarak bir tek ulusa ve bir tek toprağa bağlanmaya ihtiyacımız yoktur, bir tek anavatan düşüncesini yüceltmeye de ihtiyacımız yok.(...) Bugünkü Avrupa, bir ulusal devlet değildir, ama çok şümüllü bir Avrupa kimliği vardır...” diyordu. (E. Laszlo, age, sh. 65-66) Gerçekten de günümüzde insanlar özellikle ABD ve Almanya, Fransa, İngiltere gibi Avrupa ülkelerinde çifte vatandaşlık için uğraş veriyorlar.

Sırf kazançlarından fazla vergi alındığı için Fransa'nın en tanınmış aktörlerinden Gerard Depardieu, 2012 yılı Aralık ayında Fransız vatandaşlığından ayrılıp, daha az vergi verebileceği başka bir ülkenin vatandaşlığına geçeceğini açıkladı. Ama Fransa'nın sanatçılarından tepki değil daha çok takdir aldı. (Atilla Dorsay, Sabah Gazetesi 24.12.2012) Bu açıklamadan sonra Depardieu pasaportunu Fransa'ya iade etti ve geçici bir süreliğine Belçika'ya yerleşti. Daha sonra Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, Depardieu'nun Rus vatandaşlığına geçmesini sağlayan kararnameyi imzaladı. Bu arada Depardieu'nun Fransız vatandaşlığından çıkmasına neden olan ve Fransız Cumhurbaşkanı François Hollande'ın önemli seçim vaatleri arasında bulunan zenginlerden daha çok vergi almayı amaçlayan “varlık vergisi” eşitlik ilkesine aykırı olduğu gerekçesiyle Anayasa Konseyi tarafından veto edildi. Yasa kabul edilsaydı geliri yıllık 1 milyon ve üzerinde olanlardan % 75 oranında vergi kesintisi yapılacaktı.

Küreselleşmenin ekonomik boyutu kadar kültürel yönü de bazı düşünürleri oldukça endişelendiriyor. Haberleşme araçları ve görsel medya sayesinde batı ülkeleri, az gelişmiş ülke halklarını adeta istila etmiş durumda. Meşhur deyimle küçük bir köy haline dönüşen küresel dünyada kendi kültürüne yabancı gençler, farklı kültürler arasında bocalıyor. Giyimden yiyeceğe, düşünceden davranışlara kadar her alanda benzeşme, tek tipleşme artıyor. Ama ne var ki bu değişim entelektüel bir bilgiden kaynaklanmıyor; tamamen yüzeysel, görsel ve özentiden kaynaklanan bir bilgi.

Merkezi Londra'da bulunan Gıda Etiği Konseyinin yapmış olduğu bir araştırmaya göre, sadece ABD ve İngiltere'deki yiyecek israfının önüne geçildiğinde dünyada açlık çeken bir milyardan fazla insan kurtulabilir. Bu konsey, kapitalist ülkelerdeki aşırı tüketim ve israfın, gelişmekte olan ülkelerdeki yiyecek fiyatlarını artırdığını iddia ediyor.

1990'lı yıllara kadar dünya ülkeleri üç ayrı

Sırf kazançlarından fazla vergi alındığı için Fransa'nın en tanınmış aktörlerinden Gerard Depardieu, 2012 yılı Aralık ayında Fransız vatandaşlığından ayrılıp, daha az vergi verebileceği başka bir ülkenin vatandaşlığına geçeceğini açıkladı. Ama Fransa'nın sanatçılarından tepki değil daha çok takdir aldı.

katgoride sınıflandırılıyordu. Bunlar kapitalist ülkeler, sosyalist ülkeler ve hala sanayileşme sürecini tamamlayamamış ve dolayısıyla tam kapitalist olamamış ülkeler. Kapitalist ve sosyalist ülkeler dışında kaldıkları için bu ülkelere 3. dünya ülkeleri veya az gelişmiş ülkeler deniyordu. Bu ülkeler kapitalizme ulaşmak için uğraş veren, yerli burjuvazisini oluşturmaya çaba harcayan, ama bir taraftan da sosyalist ülkeler gibi gelişmek amacıyla orta ve uzun vadeli kalkınma planları hazırlayan ve bir o kadar da sosyalizmden uzak durmaya çalışan “gelişmekte olan” ülkelerdi. Bu ülkeler kapitalizme çok yakın olmakla birlikte, bazı devletçi uygulamaları yüzünden sosyalist ülkelere benzeyen yönleri de vardı. Doğrusu halen de var. Sosyalizmde ısrar eden ama bu iki tür sistem karşısında bir güç oluşturamayan Küba ve Kuzey Kore ile İslami inanç ve uygulamalarından dolayı kapitalist sistemi ve sosyalizmi reddeden İran'ı ayrı tutarsak, sosyalist ülkelerin dağılmasıyla birlikte şu an sadece kapitalist ve gelişmekte olan yarı kapitalist ülkeler mevcut. George Soros, kapitalist sistemi daha önce kuranlardan kapsam olarak daha küresel olan bir

imparatorluğa benzetir. Ona göre bu imparatorluk tüm bir uygarlığı yönetmektedir ve duvarları dışındakileri barbar olarak kabul etmektedir. Bu imparatorluk toprak hakimiyetine bağlı olmadığı için egemenlik ve bunun beraberinde getirdiği bütün tuzaklardan yoksundur. Soros, bu imparatorluğun resmi yapıya sahip olmadığını ve neredeyse görünmez olduğunu düşünüyor. Ona göre bu küresel kapitalist sistemin imparatorluğa benzetmesinin nedeni imparatorluğun kendine tabi olanları yönetmesi ve bu sistemden çıkışın pek de kolay olmamasıdır. Soros, küresel kapitalizm yayılcı bir eğilim gösterdiğini, denge noktası aramaktan ziyade, fetih bağımlılığı olduğunu ve sisteme dahil edilmemiş pazarlar ve kaynaklar kaldığı sürece rahat etmediğini savunur. (G. Soros, *age, sh.* 162-163)

Bazı ekonomistler, siyasiler ve sosyologlar, küreselleşmeyi kapitalist ülkelerin güçlerini pekiştirdiğini ileri sürerlerken, farklı görüşte olanlar, küreselleşmenin, kapitalist ülkeler dışında kalan diğer ülkeler için bir fırsata dönüşebileceği umudunu taşıyorlar. Nitekim 2000'li yıllara kadar dünyanın en fakir ülkeleri olarak görülen Çin ve Hindistan başta olmak üzere Japonya, Güney Kore, Tayvan, Singapur, Malezya gibi Asya ülkeleri, bugün neredeyse dünya ekonomisinde ikinci bir ekonomik güç konumuna geldiler. Oysa Nobel ekonomi ödülü sahibi Gunnar Myrdal tarafından 1968 yılında yazılan "Asya'nın Dramı" adlı kitapta Asya'nın asla kalkınamayacağı iddia

ediliyordu. Günümüzde ise bu ülkelerin ekonomik kalkınmasından dolayı Asya'nın ekonomik mucizelerinden bahsediliyor.

Aynı şekilde kısaca BRICS da denilen Brezilya, Rusya, Hindistan, Çin ve Güney Afrika ülkelerinin mucizevi bir şekilde büyümesi de küreselleşen dünyanın bazı ülkeler için fırsata, Yunanistan, İspanya, Portekiz gibi Avrupa ülkeleri için de kabaşa dönüşebilme ihtimali artık konuşulmaktadır. Belki ileride bu kervana hiç beklenmedik başka kapitalist ülkeler de katılabilir.

Günümüzdeki haliyle küreselleşme hayatın normal akışı içinde determinizme uygun bir tarzda kendiliğinden mi ortaya çıktı ve gelişti, yoksa bazı lobiler, örgütler veya dünyaya hükmeden ülkelerin yönlendirmeleriyle mi? Kapitalizme şüpheyle bakan birçok farklı ideolojiler, küreselleşmenin bu boyutlara ulaşmasından kapitalistlerin kârlı çıktıklarını düşünüyorlar. Onlara göre küreselleşme tüketim alışkanlığını, nihilizmi, popüler kültürü toplumlara dayatıyor. Öte taraftan özellikle liberal bazı kesimler ise küreselleşmenin toplumu, siyaseti ve ekonomiyi denetlemeye hale getirdiğini iddia ediyorlar.

Bütün bunlara rağmen küreselleşme bir ölçüde ABD ve Avrupa'nın işine yaramıştır ama bu ülkeler gittikçe kontrolü kaybetmeye başlamışlardır. Son zamanlarda bundan daha çok Çin, Rusya, Brezilya, Hindistan, Türkiye gibi ülkeler kârlı çıkmıştır. Robert J. Samuelson'un 31 Aralık 2012 tarihinde yayımlanan makalesinde yazar, küreselleşmenin Amerika'daki fabrika işlerini emdiğini belirtiyor. Ona göre dünya ekonomisi yıllardır çok orantısız bir şekilde devam ediyor ve Çin ile bazı ülkeler ticaret fazlasını yönetiyor, Amerika ise çok büyük açık içinde. Yazar, on yıllardır sınır ötesi ticaret hacmi ve para akışının güçlü bir iktisadi büyümeyi ateşlediğini ancak son yıllarda kayda değer bir yavaşlama, hatta inişe geçtiğini belirtiyor. Ona göre son yıllarda milliyetçilik akımları ise yükselişe geçti.

Dünyada Avrupa ülkeleri başta olmak üzere hemen hemen bütün ülkelerde maalesef milliyetçilik akımları yükselişte.

Lepons

ALVES AYAKKABICILIK SAN. TIC. LTD. ŞTİ.
Uğur Mumcu Mah. 2117. Sk. No: 3 Sultangazi / İSTANBUL
Tel: +90 (212) 475 06 82 - 475 03 89 - Fax: +90 (212) 475 10 87
www.alvesayakkabi.com.tr - www.lepons.com - info@alvesayakkabi.com.tr

ÖĞRETMENLER VAKFI

" Güven Kapısı "

Öğretmenler Vakfı
Nakdi Bağışlarınız İçin

Kuveyt Türk Balgat Şubesi
IBAN: TR91 0020 5000
0005 4841 7000 01

Vakıfbank Balgat Şubesi
IBAN NO: TR 10 0001 5001
5800 7284 4287 44

BİR HARF ÖĞRETENİN *
DUA EDEN BİR ELİN *
AÇIK BİR AMEL DEFTERİN *
BİR HAYIR KAPIN *
SIKINTILI ANLARINDA SIĞINAĞIN *
YOKSUL VE KİMSESİZ ÇOCUKLARA BİR KATKIN *
SENİ UNUTTURMAYACAK BİR ESERİN *
GELECEĞİN TEMİNATI BİR NESLİN *

Olsun İster misin?

Ziyabey Cad. 1420 Sk. No:2/1 Balgat / ANKARA
Tel: (0312) 286 18 83 - Faks: (0312) 287 61 80

Ramazan AKSOY / Eğitimci

NASIL BİR EĞİTİM FELSEFESİ

Her ülkenin eğitim sistemi bir veya daha fazla felsefi anlayışla oluşur ve gelişir. Cumhuriyet'in ilanından sonra Modern Türkiye'nin eğitim sistemi kurulurken Realist (Gerçekçi) ve İdealist (Ülkücü) felsefi anlayışlardan etkilenilmiş; daha sonra Pragmatik (Faydacı), Natüralist (Doğacı), Existentialist (Varoluşçu) felsefi anlayışlardan da yararlanılarak bugünkü halini alması sağlanmıştır. Bu süreçte Esasici (Essentialist), Daimici (Perennialist), İlerlemeci (Progressivist) ve Yeniden Kurmacı (Reconstructionist) eğitim felsefesi akımlarından ve modern Batı uygarlığının ortaya koyduğu felsefi anlayışlardan etkilenmiş, ama bu toprakların gerçek sahibi olan milletimizin inancına, anlayışına, yapısına ve gelişim sürecine uygun olarak ortaya konan anlayışlardan, yaklaşımlardan, akımlardan, ekollerden uzak durulmuştur.

İslam'ın yayılma sürecinde etkisi Orta Asya bölgesine ulaşan Mürcie ekolü (Hz. Osman, Hz. Ali ve sonrasındaki çatışmalarla ilgili görüş be-

lirtmeyenler) mensuplarının, mevaliden (Araplar dışındaki Müslüman milletler) haraç alınmasına çoğunlukla karşı çıkmamaları üzerine, Kufe Fıkıh ekolünün önderlerinden İmam-ı Azam Ebu Hanife'nin düşünceleriyle kendisini korumayı bilen milletimiz, Maverai'ü'n-nehir'de Emevi saltanatının yıkılması sürecinde destekledikleri Abbasilerin dini ilimlerdeki seçkinci tutumları ile ehl-i beyt konusundaki tutarsızlıklarından uzaklaşarak, fıkıh-hadis birlikteliğini savunan Hadis Ekolünü oluşturmuştur.

2. yy başlarında Müslüman-Türk hakanlar ile Abbasi Hilafetinin merkezi arasında ortaya çıkan tartışmaların körüklediği nakil-akıl çatışması döneminde ise Maverai'ün nehir Hadis Ekollerinin devamı olarak Maturidi Ekolü'nü ortaya çıkarmıştır. Türk hakanlarının Halifeyi korudukları, fetihlere öncülük ettikleri dönemde, fetih kavramını "gönül fethi" kavramıyla zenginleştiren Hoca Ahmet Yesevi Ekolü ile birlikte milletimizin Müslümanlık anlayışı bugünün ilim adamlarının

tanımlamasıyla “Maveraünnehir Müslümanlığı” olarak şekillenmiştir. Bu tanımın bize ifade ettiği hususu kısaca akaid-fıkıh-hadis-tasavvuf birlikteliği olarak yorumlayabiliriz. Maveraünnehir Müslümanlık anlayışında bu dört ilim dalı birbiriyle ters düşmez ve gündelik hayatın içindeki sıradan davranışlarda bile gözlemlenebilir.

Anadolu’nun ve bağlı coğrafyaların Türkleşmesi ve Müslümanlaşması sürecinde atalarımız “Kolonizatör Türk Dervişleriyle” Maveraünnehir Ekolünün Müslümanlık anlayışını ortaya koyarken; cesaret, kahramanlık, yiğitlik, mertlik erdemlerinin yanında iffet, haya, nezaket, dürüstlük, alçak gönüllülük, sabır, vefa, güvenilirlik, kanaat, hikmet, adalet gibi erdemleri de, yaşayan örnekler olarak tebliğ ve davet sürecine sokmuşlardır. Kimliğini korumanın yanında, kişilik gelişmesini ve olgunlaşmasını da önemseyerek, farklı inanç ve kültürlerin münteziplerinin gönüllerini fethetmesini bilmişlerdir.

Osmanlı eğitim anlayışının temelinde Gazzali, İbn Arabi, Mevlana, Sadrettin Konevi gibi büyük Selçuklu alimleriyle bunların ilk dönem Osmanlı medreselerindeki yorumcuları sayılabilecek Davud el Kayseri ve diğer müderrislerin düşünceleri etkili olmuştur. İlk Osmanlı medreselerinin kurucusu ve hocası olan Davud El Kayseri gibi müderrisler; Endülüs ve Bağdat gibi ilim ve eğitim merkezlerinden süzülerek kendilerine kadar ulaşan İslam varlık felsefesini temel alarak ilim ile irfan, analitik düşünce ile manevi tecrübe ve terbiye, kelam ve fıkıh ile ahlak, felsefe ile tasavvuf arasındaki yakın ilişkinin iyice pekişmesini sağlamışlardır.

Uzun yıllar etkisini devam ettiren bu gelenek ile medrese ve tekke bütünleşmesi sağlandığı gibi, toplumsal yaşama ve bireysel yaşam tarzına farklı bir derinlik kazandırılmıştır. Böylece modern dönemlerde yaşanan düşünce krizini de atlatılabilecek birikim ve tecrübeye sahip olan milletimiz, içinde bulunduğumuz “fetret” dönemi de aşacak yolları bu zengin geleneğinin de yardımıyla bulacak potansiyele sahip olmuştur. Atalarımızın teori ve uygulamada tecrübe ettiği

bu derin anlayışın bugünkü eğitime teorik ve uygulamalı olarak yansımaları sağlayacak eğitim felsefesi arayışı mutlaka dikkate alınmalıdır.

Bu topraklarda bu millet için ortaya konulacak eğitim anlayışları ve felsefeleri, insanlık tarihinde üretilen felsefeleri ve eğitim akımlarını bilmekle birlikte, bu milletin yaşadığı tarihi süreç göz önüne alınarak oluşturulmalıdır. Bu süreç sahipsiz kaynaklarıyla, varlık anlayışıyla, örnek şahsiyetleriyle, zengin birikimiyle, evrensel bakış açısıyla hem dünya hayatını hem de ahiret hayatını gönendiren, imar ve ihya eden bir gelenek oluşturmuş ve bu gelenek milletimizin örf, adet ve töresiyle daha da güçlü bir hale gelmiştir. Sahip olunan bu güçlü birikimin aydınlığında ortaya konulacak eğitim anlayışı ve felsefesi, sadece bu millet için değil, evrensel nitelikleriyle tüm insanlık için mutluluk, huzur ve başarı kaynağı olacaktır.

Konuları varlık, insan, bilgi, bilim, değer, ahlak, estetik olan felsefeden hareketle ortaya konulacak eğitim felsefesinin, eğitimin ve felsefenin bu temel konuların yanında; Yaratıcı, Yaratıcı’ı tanıma ve ona ibadet etme, yönetim, imar ve ıslah, Peygamberlerin getirdikleri, fıtrat, iyilik-kötülük, özgür irade konularını da kapsam alanına alması gerektiği kanaatindeyiz.

Zamanın bütün önemli sorun alanları konusunda derinlikli bir düşünme faaliyeti içinde olan, düşünce ızdırabının ne demek olduğunu yakinen bilen, eğitim ile ilgili sorunların siyasi yönetim ve sistem değişikliğinden, hatta savaş kaybetmekten daha önemli olduğunun bilincinde olan; sömürgeci, ırkçı, emperyalist yeni dünya düzeni karşısında var olabilmek için metafizikten siyasete, eğitimden bilime, estetikten ahlaka uzanan bir düşünce ve medeniyet mücadelesinin zorunlu olduğunun farkında olan; eşyaya bir bütün olarak bakmasını bilen, dertli, endişeli, şuurlu uzmanların bu yaklaşımla hazırlayacağı yerli, milli, manevi ve evrensel niteliklere sahip bir eğitim felsefesinin, Modern Türkiye’nin eğitim sistemine rengini vermesi birçok sorunun çözümünü sağlayacağı gibi, bazı sorunların daha ortaya çıkmadan önüne geçeceği de muhakkaktır.

Atalarımızın teori ve uygulamada tecrübe ettiği bu derin anlayışın bugünkü eğitime teorik ve uygulamalı olarak yansımaları sağlayacak eğitim felsefesi arayışı mutlaka dikkate alınmalıdır.

Habib KARAÇORLU / Eğitimci

NEFİS TERBİYESİNDE TERKEDİLMİŞ İKİ HASLET: ŞÜKÜR VE KANAAT

Çağımızda sürekli değişen ve gelişen bilim ve teknoloji sayesinde hemen her geçen gün insan hayatını kolaylaştıran, lüks ve konfor içinde yaşamayı özendiren, zevk ve eğlenceyi ön plana çıkartan bir birinden farklı ürünler ve seçenekler piyasaya arz edilmekte. Bu yoğun ürün arzı ise insanımızı, özellikle de gençlerimizi baş döndürücü bir tüketim çılgınlığına sürükleyerek her konuda doyumsuz hâle getirmiş durumda.

Sayıları her geçen gün çoğalan alışveriş merkezleri vahşi kapitalizmin birer şubesi olarak küresel sermayeye hizmet verirken yerel veya millî olan değerleri de yavaş yavaş sahneden silip kaldırmakta. Söz konusu değişim çok yavaş seyre-dip süreklilik arz ettiği için toplum da bu konuda olan biteni ya hiç yadırgamamakta veya bunlara çok cılız tepkiler vermekte.

Tüketim çılgınlığına ve moda salgınına kendini kaptırmış olan kimselerde birçok ruhsal ve

sosyal bunalımın görülmesi de bu sürecin çok tabii bir sonucu olarak karşımıza çıkıyor. Tahsil, kültür ve meslek açısından toplumda kendini çok saygın bir statüde göremeyen kimselerin tüketim ve moda ile kendilerine saygın bir yer aramaları ise kapitalist sistemin sinsi bir oyunudur. Yoğun şekilde yapılan reklam ve yayınlar kitlelerin beyinlerini yıkıyor ve onları istediği şekilde yönlendirebiliyor. Kitle iletişim araçları insanlara mutluluğun adresi olarak çılgın tüketimi ve lüks hayatı gösteriyor ne yazık ki.

Oturduğu semt veya mahalleden, giydiği kıyafetten, yiyip içtiğinden, kullandığı eşyadan, cep telefonundan veya sahip olduğu otomobilden dolayı aşağılık duygusuna kapılarak mutsuz olanlarımızın sayısı azımsanmayacak kadar çoktur. Sadece ve sadece, piyasaya yeni sürülen üst model bir cep telefonuna sahip olmak için üç aylık yaz tatilinde yarı aç yarı tok bir şekilde

çalışarak para biriktiren gençlerimizin olduğunu işitiyoruz. Ne ilginç ve hazin bir şey!

Son model cep telefonu veya kıyafetler almak için cüzi ücretlerle birtakım iş yerlerinde çalışan gençlerimizin durumundan daha vahimi ise büyüklerimizin ev, otomobil veya eşya için kredi çekip borç yükü altına ve beraberinde faiz günahına girmeleri. Aslında insanlar sahip olduklarıyla yetinmeyip daha iyisini ve ilerisini arzu ederek büyük bir yanılga içine düşmekte ve çoğu zaman ellerindekini de kaybetmekte. Bunun örneklerini çevremizde çok görüyor ve üzülen durumlarına şahit oluyoruz. Oysaki yüzde doksan dokuzu Müslüman olan bir toplumda yaşamaktayız. Müslüman demek, şükür ve kanaat sahibi, sabırlı ve mütevekkil, olgun bir insan demektir. Çok fazla geriye dönmeden şöyle otuz, kırk yıl öncesine bakarak o zamanki toplumumuzu özler ve arar duruma geldik. Otomatik çamaşır makinalarının, bulaşık makinalarının, renkli televizyonların, nofrost buzdolaplarının, bilgisayarların, cep telefonlarının, lüks otomobillerin, doğalgazın, asansörlü binaların, lüks mobilyaların, dört mevsimde birden var olan sebze ve meyvelerin ya hiç bulunmadığı veya çok az bulunduğu yıllarda çok daha mutlu ve daha gamsızdık.

Sahip olduğu sayısız nimetlerden dolayı şükretmeyi bilmeyen ve elindekine kanaat etmeyenler şeytanın kendileri için hazırladığı tuzaklara

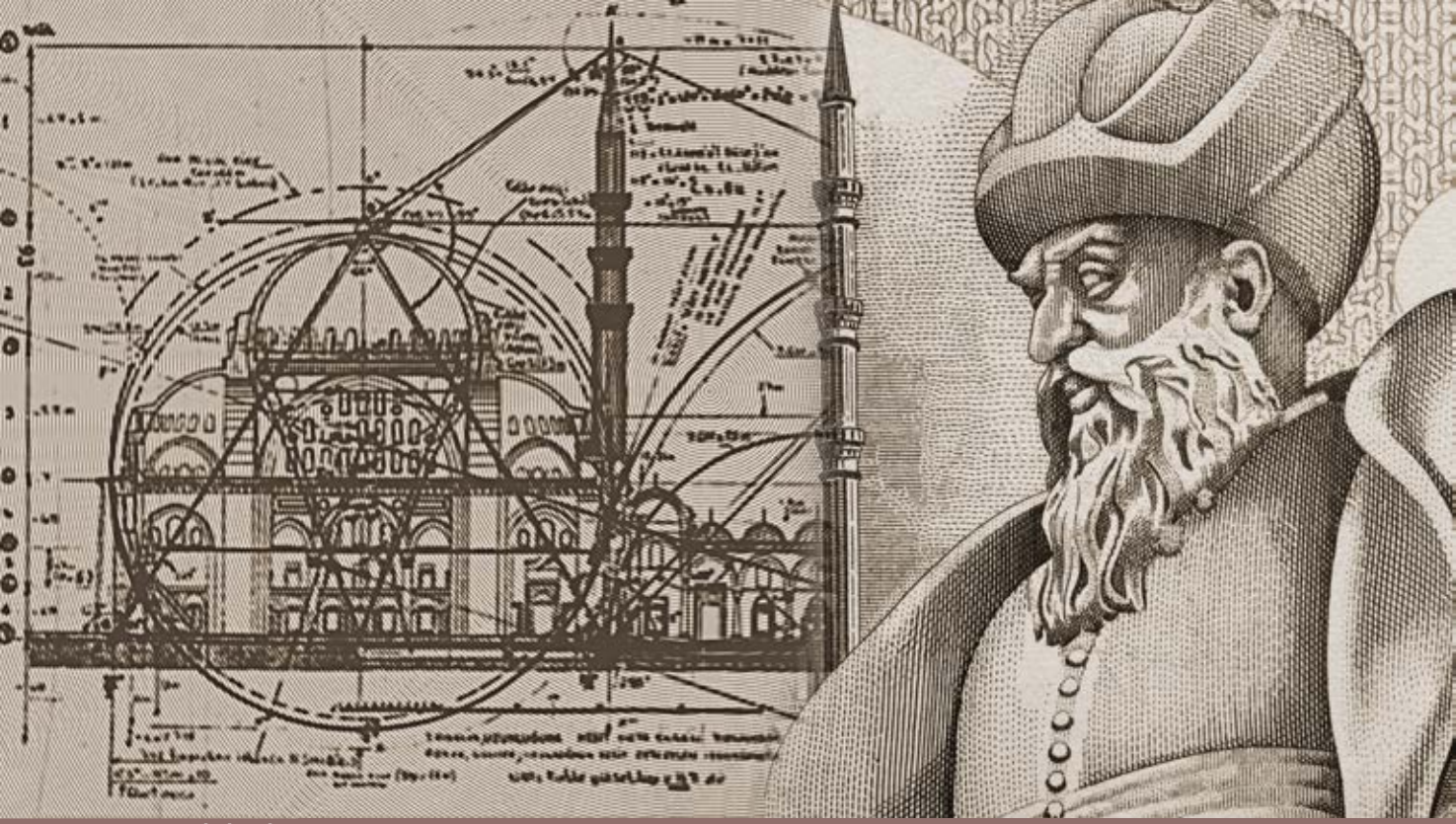
Sayıları her geçen gün çoğalan alışveriş merkezleri vahşi kapitalizmin birer şubesi olarak küresel sermayeye hizmet verirken yerel veya millî olan değerleri de yavaş yavaş sahneden silip kaldırmakta.

düşerek dünya ve ahiretlerini berbat etmekte. Yüce kitabımızda zikredildiği üzere Hazreti Âdem'e secde etmeyerek ilahi huzurdan kovulunca şeytan öyle demişti: "Sonra (pusu kurup) onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım ve sen onların çoğunu şükreden (kimse)ler bulamayacaksın." (A'raf Suresi 17.

ayet). Ağır borç yükü altında ezilmeler, aile içi huzursuzluklar, boşanmalar, alacak verecekten kaynaklanan kavgalar, hırsızlık, yolsuzluk ve arsızlıkların temelindeki en büyük neden şükürsüzlük ve kanaatsızlıktır. Böylece yüce Rabb'imizin sürekli imtihandan geçirdiği insanların çoğu şükretmeyerek imtihanı kaybetmekte ki bununla ilgili İnsan Suresi 3. ayette: "Şüphesiz biz onu (ömür boyu yürüyeceği) yola koyduk. O bu yolu ya şükrederek ya da nankörlük ederek kat eder." Buyrulurken insanoğlunun içinde bulunduğu ilginç imtihandan söz edilmektedir.

İslam âlimleri şükürü şöyle de tarif etmişlerdir: Şükür, her nimetin Allahü Teâla'dan geldiğini bilip dil ile hamd etmektir. Allahü Teâla'nın emirlerini yapıp yasaklarından sakınmak şükretmek olur. İbrahim Suresinde: "Hani Rabb'iniz şöyle duyurmuştu. "Andolsun, eğer şükrederseniz elbette size nimetimi artırırım. Eğer nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir." buyrulmaktadır. Bu ayetten sonuç olarak şu noktaya ulaşıyoruz; günümüz toplumunda ilahi emirlerin yerine getirilmeyip günahların çokça işlenmesinin altında yatan en büyük neden, verdiği nimetlere karşılık Rabbimize yeterince şükredilmemesidir. O halde Rabbimize şükrederim, yani emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınalım ki nimetlerini artırsın ve azabını uzaklaştırsın. Yüce Allah hepimize verdiği nimetlerin şükürünü eda etmeyi nasip etsin. Bizlere en büyük hazine olan kanaatkârlığı ihsan eylesin. Âmin.

Abdullah İKİNCİ / Uzman Tarihçi-Eğitimci

DÜNYA MÜHENDİSLERİNİN HAYRAN KALDIĞI YÜKSEK MİMAR: KOCA SİNAN

Osmanlı döneminde yaşamış en önemli şahsiyetlerden ve dönemim en önemli mimarı olan Mimar Sinan eserleri ile betonlaşan ve bir depremde yerle yeksan olabilecek binaların çoğaldığı günümüzde hâlâ adından sık sık söz ediyor.

Kanuni devrinin en büyük mimarıdır. Osmanlı İmparatorluğu'nun bilinen en büyük mimarlarından. 1489-1588 yılları arasında yaşamıştır. 99 yıllık hayatına yüzlerce eser sığdırmış ve 81 camii, 51 mescit, 55 medrese, 26 darül-kurra, 17 türbe, 17 imarethane, 3 darüşşifa (hastane), 5 su yolu, 8 köprü, 20 kervansaray, 36 saray, 8 mahzen ve 48 de hamam olmak üzere 375 eser yapmıştır.

Kayseri'nin Ağırnas köyünde doğdu. Yavuz Sultan Selim zamanında devşirme olarak İstanbul'a getirildi. Zeki, genç ve dinamik olduğu için seçilenler arasındaydı. Küçük Sinan, At Meydanı'ndaki saraya verilen çocuklar içinde mi-

marlığa özendi, vatanın bağlarında ve bahçelerinde su yolları yapmak, kemerler meydana getirmek istedi. Devrinin mahir ustaları mahiyetinde han, çeşme ve türbe inşaatında çalıştı. 1514'te Yavuz döneminde Çaldıran, 1517'de Mısır seferlerine katıldı. Kanunî Sultan Süleyman zamanında yeniçeri oldu ve 1521'de Belgrad, 1522'de Rodos seferinde bulunarak atlı sekban oldu. 1526'da katıldığı Mohaç Meydan Muharebesi'nden sonra sırası ile acemi oğlanlar yayabaşılığı, kapı yayabaşılığı ve zenberekbaşılığı yükseldi.

ÖNCE ASKER SONRA MİMAR

1532'de Alman, 1534'de Tebriz ve Bağdat seferlerinden dönüşte "Haseki" rütbesi aldı. Bağdat seferinde Van Kalesi muhasarasında, göl üzerinde nakliyat yapan kalyonlara top yerleştirdi.

Korfu, Pulya (1537) ve Moldovya (1538) seferlerine katılan Mimar Sinan, Moldovya (Kara

Buğdan) seferinde Prut Nehri üzerine on üç günde kurduğu köprü ile Kanunî Sultan Süleyman'ın takdirini kazandı. Aynı sene başmimarlığa yükseldi.

Mimar Sinan, katıldığı seferlerde Suriye, Mısır, Irak, İran, Balkanlar, Viyana'ya kadar Güney Avrupa'yı görüp mimari eserleri inceledi ve kendisi de birçok eser verdi. İstanbul'da devrin en meşhur mimarları ile Bayezid Camii'nin ustası Mimar Hayreddin ile tanıştı.

DEPREME DAYANIKLI ESERLER İNŞA ETMİŞ

Mimarın çok sayıdaki eserini inceleyenler, Sinan'ın depreme karşı bilinen ve gereken tüm tedbirleri aldığını görmektedirler. Bu tedbirlerden biri, temelde kullanılan taban harcıdır. Sadece Sinan'ın eserlerinde gördüğümüz bu harç sayesinde, deprem dalgaları emilir, etkisiz hale gelir. Yine yapıların yer seçimi de ilginç. Zeminin sağlamlaşması için kazıklarla toprağı sıkıştırmış dayanak duvarları inşa ettirmiş. Mesela Süleymaniye'nin temelini 6 yıl bekletmesi, temelin zemine tam olarak oturmasını sağlamak içindir.

Süleymaniye'nin dört minaresi İstanbul'da yaşamış dört büyük hükümdarı; Fatih Sultan Mehmet, II. Bayezid, Yavuz Sultan Selim ve Kanunî Sultan Süleyman'ı ya da camiyi yaptıranın fetihten sonraki dördüncü padişah olduğunu temsil eder.

Mimar Sinan, yapılarında ayrıca drenaj adı verilen bir kanalizasyon sistemi de kurmuştur. Drenaj sistemiyle yapının temellerinin sulardan ve nemden korunarak dayanıklı kalması öngörülmüştür. Ayrıca yapının içindeki rutubet ve nemi dışarı atarak soğuk ve sıcak hava dengelerini sağlayan hava kanalları kullanmış. Bunların dışında yazın suyun ve toprağın ısınmasından dolayı oluşan buharın, yapının temellerine ve içine girmemesi için tahliye kanalları kullanmıştır. Buhar tahliye ve rutubet kanalları drenaj kanallarına bağlı olarak uygulamaya konulmuştur.

Mimar Sinan, Süleymaniye Cami'nde, birçok sorunu olduğu gibi, akustik sorununu da mükemmel bir biçimde halletmiştir.

SÜLEYMANİYE'NİN MİNARELERİ 4 PADİŞAHI TEMSİL EDER

Süleymaniye'nin dört minaresi İstanbul'da yaşamış dört büyük hükümdarı; Fatih Sultan Mehmet, II. Bayezid, Yavuz Sultan Selim ve Kanunî Sultan Süleyman'ı ya da camiyi yaptıranın İstanbul'un fethinden sonraki dördüncü padişah olduğunu temsil eder.

Minarelerin uzun ve kısa düzenlenişi, ana kütleyle beraber yapıya modüler sistemde piramidal bir görünüm kazandırır. Uzaktan bakıldığında birbiri üzerinde göklere yükselen bir merdiven gibi duran bu orantı ustalığı, Hıristiyan öğretilerde, "Yakub'un Merdiveni" ile anlam bulur.

SELİMİYE CAMİ'İNDE SIRLAR SAYMAKLA BİTMEZ

Selimiye ve Çağrışımlar Selimiye Camii'nin 31.25 m çapındaki tek kubbesi Allah'ın tek olduğuna işaret eder. Benzer şekilde, Selimiye Camii'nin pencerelerinin 5 kademeli oluşu İslam'ın 5 şartını, 4 vaaz kürsüsü 4 hak mezhebini, Selimiye Külliyesi'ndeki toplam 32 kapı İslamiyet'in 32 farzını, arka minarelerde 6 yolun olması imanının 6 şartını, 12 şerefesi ise on ikinci padişah tarafından yaptırıldığını ifade etmektedir. Koca Sinan, ustalık eserimdir, dediği bu yapının inşaatına başlamadan önce, inşaatla kullanacağı bütün taş malzemeyi araziye yerleştirmiş. İki yıl süresince tonlarca taş zeminin üzerinde beklemiştir. İnşaatçıların kullandığı "zeminin oturması" denen bir olay vardır. Mimar Sinan da Selimiye'nin zeminini önceden sıkıştırarak bu şekilde zeminin oturmasını sağlamıştır. Böylece iş bittikten sonra oluşacak olan çatlama ve kaymaların önüne geçmiştir. İnşaat hızla ilerlemekte iken Mimar Sinan bir gün ortadan kaybolmuş. Her yeri aramışlar ama Mimar Sinan'ı kimse bulamamış. Tam 8 yıl sonra Mimar Sinan çıkagelmiştir.

JAPON MÜHENDİSLER MİMAR SİNAN'I ÖRNEK ALMIŞLAR

Japonlar daha Selimiye'de yaptıkları ilk incelemede caminin gevşek bir zemin üzerine inşa edildiğini anlamışlar. Ama bunca yıl, bu camilerde bir çatlak dahi olmamasına akıl sır erdirememişler. Daha derin araştırma yapmak için Edirne'ye, Sinan'ın ustalık eseri Selimiye Camisi'ne gitmişler. Selimiye'nin tüm sırlarını aylarını harcayarak çözmüşler. Araştırmalarının sonucunda herhangi

bir sarsıntı sırasında bu iki caminin sabitlenmediğini aksine yerinde oynayarak yıkılmaktan kurtulabildiği ortaya çıkmış. Minareleri incelediklerinde ise şaşkınlıkları ikiye katlanmış. Minarelerin çok daha gelişmiş bir raylı sistem mekanizması üzerine oturtulduğunu ve her yöne yaklaşık 5 derece yatabildiğini görmüşlerdir. Japonya'ya döndüklerinde ise Sinan'ın sırlarını uygulamaya sokarak şehirlerini Sinan'ın kullandığı sistemlerle kurup muazzam gökdelenler dikmişler.

KANDİLLERİN İSİNDEN MÜREKKEP

Caminin içinde yanan yaklaşık 250-300 kadar kandilin ismi, yukarıdaki bir akımla kapı üstündeki dört pencereden is odasına çekilirdi. Kitap yazımında ve hattatlıkta kullanılan mürekkebin en güzeli bu isten elde edilirdi. Halen Süleymaniye Kütüphanesi'nde mevcut olan bazı kitaplar bu işle yapılan mürekkeple yazılmıştır.

Mimar Sinan, Yavuz Sultan Selim ile başladığı görevine Kanuni Sultan Süleyman ile devam etmiş ve II.Selim ve III. Murat döneminde de devam etmiştir. 49 yıl başmimar olarak görev yapan Mimar Sinan 1588 yılında İstanbul'da 99 yaşında vefat etmiştir. Mezarı Selimiye Camii yanındaki türbededir.

DEPREM KUŞAĞINDA BULUNAN TÜRKİYE SİNAN'I ÖRNEK ALMALI

Bugünün adımlarıyla güçlü bir yarını inşa edebilmemizin; uzun ömürlü, güçlü ve esnek yapılar kurabilmemizle mümkün olduğu ortadadır. Bu konuda Japonların yıllar önce örnek aldığı Sinan'ı örnek alma zamanı geliyor. Çünkü beton yığınının dönen büyük şehirlerin olası depremlerde nasıl bir sonuç yaşayacağı çokça yazılıyor ve biliniyor.

MİMAR SİNAN'IN MEZARINI AÇMIŞLAR

1935 yılında yöneticileri tarafından Mimar Sinan'ın Süleymaniye Camii'nin gölgesindeki kabrinin açılıp kemiklerinin çıkarıldığı, kafatasının bir müzeye konulmak üzere mezarından alındığı ve sonradan kaybedildiği bilgisi çok bilinmemektedir. Büyük Türk mimarı Sinan'ın kafatası ırkını tespit için mezarından çıkarılmıştır. Kafatası antropoloji müzesinde saklanmıştır. Kafatası üzerinde yapılan tetkikatta bunun brakisefal yani yassı yuvarlak olduğu görülmüştür. Bütün Türkler brakisefal olduklarından büyük mimarın yalnız kültür itibarıyla değil, ırk itibarıyla da Türk olduğu meydana çıkarılmıştır.

SİNAN, KENDİNE VE KENDİ DEĞERLERİNE GÜVENEN ANLAYIŞIN TEMSİLCİSİDİR

Osmanlı medeniyetinin ruhuyla yoğrulan birçok depremi, yangını ve toplumsal değişimi aşarak dimdik ayakta duran eserler ve bu ruhun insan varlığındaki ifadesidir Sinan. Bu iki eser birbirleri ile bir bütündür. Bu iki eserin anlaşılabilmesi, aynı zamanda Mimar Sinan'ı inşa eden üstün İslam medeniyeti sisteminin anlaşılabilmesiyle mümkündür.

Mimari, bir devletin ideolojisini, bir medeniyetin insana ve hayata ilişkin temel değerlerini yansıtır, bir toplumun yabancılara karşı gücünü sembolize eder.

Mimar Sinan'ın her eserinde, kendine ve kendi değerlerine güven duyan, madde ile manayı birleştiren Osmanlı'yı görmek mümkündür. Sinan'ın eserlerinde hissedilen şey, tamamlanmışlığın verdiği tatmin duygusudur. Aşırı süslemeden arındırılmış, ağır ve ciddi görünümlü Osmanlı yapıları, eseri izleyen kişide büyüklük ve vakar duyguları uyandırır. Sinan eserlerine sadece bir medeniyetin değerlerini veya kamusal gücünü değil, eseri yaptıranın kişiliğini ve eserin yaptırılış amacını da aktarmıştır. Ne Bizans'a ne İran'a ve ne de Selçuklu'ya özenen, kendinden başkasına benzetmek istemeyen, soylu ve sakin bir benlik duygusu fark edilir.

Ahi Şeyhi Edebalı'nın Osman Gazi'ye aktardığı sözlerde ifadesini bulan; "Geçmişini iyi bil ki geleceğe sağlam basasın. Nereden geldiğini unutma ki nereye gideceğini unutmayasın." Düsturuyula hareket edilmesi dileğiyle...

KRALLAR TEKSTİL

Gelenekten Geleceğe

41 YILI AŞAN TECRÜBE
VE İLK GÜNKÜ
ÇALIŞMA ARZUSUYLA
OKUL KIYAFETİNİZLE İLGİLİ
ARADIĞINIZ HERŞEY
KRALLAR'DA!

İSTANBUL : Mahmutpaşa Yokuşu Kürkçü Han Kat: 2 No: 25 Mahmutpaşa/İstanbul

Telefon: 0212 513 03 28

İZMİR: 1690. Sokak No: 62 Karşıyaka/İzmir

Telefon: 0232 32337 71

EĞİTİMİN FELSEFESİ

Hüseyin YAVUZ / Eğitimi

Felsefe; var olanların varlığı, kaynağı, anlamı ve nedeni üzerine düşünme ve bilginin bilimsel olarak araştırılması diye tanımlanmaktadır. Felsefe, insan üzerinde düşündüğü tüm soru ve problemlerle ilgilenir. Bunlarla ilgili akıl yürütür, yorum yapar ancak hiçbir konuda son sözü söyleyip, noktayı koymaz. Akıl; düşünme, anlama ve kavrama gücüdür. Sorumluluğun gereği olarak canlılardan sadece insana verilmiştir. Nas; açıklık, açık ve kesin yargı. Genelde, hüküm kaynağı olması yönüyle Kitap ve Sünnet'in ifadeleri anlamında, fıkıh usulünde lafzın açıklık düzeyini belirtmek üzere kullanılan bir terim. İslâm ilimlerinde nas (çoğulu nusûs) denilince genellikle Kur'an ve Sünnet'in lafızları kastedilir.

Kavramlara boğulmadan hayat felsefemizi kurmalıyız. Hayatta felsefemiz yani yaşamada gayemiz ve bu gayeye uygunluğumuzu iyi düşünmek gereklidir. Felsefenin bizim için ne kadar önemli olduğunu anlamamız için şu soruyu soralım; En çok neye değer veririz? Bir insan için değer verdiği şeyler neredeyse hayatının yönünü belirler. Bazıları bunun için ölür. Akıllı nass üzerine, felsefeyi de akıl üzerine bina edersek ıslahta yol alınır. Bunların bina ediliş şekline göre kişi erdem veya erdemsizliğe ulaşır. Kendi felsefesini oluşturma yeteneği geliştirmeyenler başkaları tarafından oluşturulan felsefe ile hareket eder hale gelir.

Dünyamızda insanların büyük bir çoğunluğu hazır bir hayat yaşamaktadır. Bu da felsefe sayesinde. Fertler hazır olan ve kabullendirilen felsefeye uyar olmuştur. Felsefe beşer ürünüdür. Beşerin aldığı eğitime, yaşadıkları dönemin getirileri, zorunlulukları ve özgürlükleri etki etmiştir.

ZAMANIN SİLAHI

Zamanın güç sahipleri bir felsefe oluşturmuş ve insanları buna göre yönlendirip yönetmişlerdir. Farkında olmadan onsuz olmadığı kanaati oluşur. Bugün Avrupasız olmaz anlayışında bu oyun yatmaktadır. Bu "Ve yüzünü hanîf (Allah'ı birleyici) olarak dine çevir. Sakın (Allah'ın kudret ve hâkimiyetini yaratılmışlara vererek) müşriklerden olma!" (Yunus: 10/106) ve "(Ey Rabbimiz!) Yalnız sana (ibâdet ve itaatle) kulluk eder ve (her hal ve ihtiyacımızda) ancak senden medet umar/yardım dileriz " Fatıha suresindeki ayet iyi algılanmalıdır. Tarihçilerin aktardığı üzere Endülüs Emevileri dönemi, Rönesans, Fransız ihtilali gibi ilk hatıra gelen felsefi değişikliğin dönüm noktaları olmuştur. Bazı dönemlerde okullar açılmış Filozoflar yetişmiş ve toplum hazır felsefeye ayak uydurmak zorunda kalmış bazen de hazır olanı yaşar olmuştur.

Bazen zamanın silahı olarak kullanılmış toplumlar asimile edilmiştir. İslah ediciler de ifsat ediciler de bu metotlardan yararlanmıştır. İslah ediciler

Bugün dünyaya barış getirme felsefesi diye bize aktarılan Siyonizm'in amacı, sömürü sisteminin devamı için şehirler ve ülkeleri yok etmekten geçer.

Nass'ın öğretisi ile akıllı olgunlaştırmış ve geliştirdiği felsefe ile toplumu yönlendirmiştir. Hakk hakkı olsun diye cehd etmişlerdir. Günümüzde sermaye odaklı sömürü felsefesinin dünyaya hakim olma çabası bir gerçektir. Cep telefonu, bilgisayar veya benzeri günümüze kolaylık getiren teknolojiye yetişilmez olmuş; yeni versiyonları, yazılımları, virüs ve anti virüsler bir sömürü aracı haline gelmiştir. Haberleşme sitelerindeki bilgiler depolanır, sır olarak saklanır hale gelmiştir. Teknoloji felsefesi birilerini sömürme aleti olmuştur. Gelecekte savaşlar buradan olacaktır. Bugün övünerek bahsettiğimiz savaş aletleri, teknolojik gelişmeler, sır ve genel haberleşme yöntemleri yazılımları kimin elinde veya kimin eline geçebilir. Yarın bunlar bir şekilde düşmanın eline geçince tüm varlığımız yok demektir. Geleceğin savaşları dijital sistemle olacaktır. Bugün çocuklarımıza hazırlanan çizgi filmler veya öğretilen karakterler bunun alt yapısını hazırlamaktadır.

Bugün dünyaya barış getirme felsefesi diye bize aktarılan Siyonizm'in amacı, sömürü sisteminin devamı için şehirler ve ülkeleri yok etmekten geçer. Çakma örgütlerle önce düşman üretilip sonra onun sayesinde yok olan milletler, boşaltılıp amacına göre yerleştirilen topluluklar ve orayı imar için tekrar sermayelerine sermaye katan zihniyet... Olmadık yerlerde düşmanlık üreterek toplumlar düşman haline getirilmektedir. İki düşmana da silahları satanın aynı güç olduğu iyi görülmelidir. Unutmayalım bizim için günahkâr Müslüman İslam düşmanı başkasından daha değerlidir. Bugün batılı olmak için gayret sarf edenler niçin sarf eder? Yani batı normlarına aşık olanlar İslam normlarını nereye koyarlar?

AKLIN KAYNAĞI

Aklın sınırları içinde akla sınır çizmek rasyonalistler açısından kabul edilmese de, akla makul ölçülerde sınırlama yapılmadığında aklın kendi kendini yok edecek bir varlık haline geleceği bir gerçektir. Akıl; yaratıcısının sonsuzluğunun açık delilidir. O sonsuzluğun sadece yansıması olduğu

için fazla yüklenmeye gelmez, sigortası atar. Kendi kendine sınır çizmeye çalışan akıl, bunu hangi referans çatısına ve ilkeler bütününe göre yapacağını tespit edemezse doğru karar veremez. Çalışma kaynağını nistan alan akıl gerçeklerden sapmaz. Bugün İslam dünyasının sömürülmesinde kaynak iyi anlaşılmalıdır. Aklını başkalarına kiralayan zihniyet iflah olmaz. Bizi kim yönetiyor, kimlerin kararları geçerli, bu akan kanın nedeni nedir? Kritik ve analitik düşünmeyen İslam coğrafyasının hali ortadadır. Verdiğimiz eğitim bizleri bunların cevabına götürmelidir.

Verilen eğitimin felsefesi nedir?

Herkes diplomalı mı olmalı?

Niçin kesintisiz ve mecburi eğitim?

Eğitimimiz anarşiyi mi bitirir yoksa İlim adamı yetiştirmesine mi yardımcı olur?

Ahlaklı toplum yetiştirmeye katkısı nedir?

İyi usta mı yetiştirir?

Zararlı alışkanlıkları mı engeller?

12 yıl kimin isteğidir?

Hep okullar mı adam yetiştirir?

Niçin bizlere bazı ülkeler model gösterilir? Oysa model gösterilen ülkelerin okulları anlatılırken o ülkedeki intihar vakaları birlikte verilmez. Okulların yaptığı erasmus ve Comenius gibi çalışmaların bizim öğrencilerimize ne kazandırdığı iyice düşünülmelidir. Bizim hayat felsefemizin aktarılmadığı sadece batı hayranlığı ile doldurulan zihinler... Bu da beyin gücünü transfer etmeye sebebiyet vermektedir.

Aklın sınırlarını bilen ve alem üzerindeki tasarrufunu ona göre belirleyen, aklın ötesindeki varlık aleminin hakikatinden ve gerçekliğinden de hiçbir şey kaybetmez. Bunun için aklın ötesinde var olan gerçeğin farkında ve bilincinde olan bir eğitim felsefesi oluşturmak zorundayız.

İnsanı diğer varlıklardan ayıran değer akıldır. Akıl haddini bilince bir nur, doğru kullanıldığında hikmet sahibi yapar, Seviyeleri birbirine karıştırdığımızda külfet haline gelir. Hikmet geleneğine göre, beşeri makamların aldatmayacağı şuurlu kişilik bilincinde olan bir eğitim felsefesi eğitime kalite getirecektir. Eğitimin amacı kişiyi hikmete ulaştırmak olmalıdır.

ÖRNEK BİR EĞİTİMCİ: TEVFİK İLERİ

Mecit DÖNMEZBİLEK / Eğitimci-Yazar

HAYATI:

1911 yılında Rize'ye bağlı Hemşin ilçesinde dünyaya geldi. İmamoğullarından Hafız Celal Efendi ve Fatma Hanımın evladıdır. Çocukluk yıllarının bir bölümünü Hemşin'de geçiren küçük Tevfik, ailevi nedenlerden dolayı İstanbul'a göç etmiştir. Fatih semtine yerleştikten sonra ailesinin geçim derdine katkıda bulunmak için gece gündüz çalışmıştır. Parasız yatılı okulda okumak zorunda kalan Tevfik, okulda iken kendisine verilen ayakkabıyı kardeşi ile dönüşümlü kullanmıştır.

Tevfik İleri, daha sonraları İstanbul Teknik Üniversitesine dönüşen Yüksek Mühendis Mektebi mezunudur. Okulunu maddi imkânsızlıklar içinde çeşitli işlerde çalışarak bitirmiştir.

O, 14 Aralık 1916 tarihinde kurulan Milli Türk Talebe Birliği (MTTB)'nde bir dönem başkanlık da yapmıştır. Tevfik İleri'nin MTTB'deki başkanlık dönemi 1932 yılına rastlar. Manevi değerleri her şeyin üstünde tutan bir gençliğin yetişmesinde büyük hizmetleri olmuş, İmam-Hatip okullarının çoğalmasında büyük katkı sağlamıştır.

Şuurlu bir dava adamı olan Tevfik İleri, Vasfiye Hanımla evlenirken ona "Benden büyük bir aşk

bekleme! Beni çok sevdiğini biliyorum, ben de seni çok seviyorum, senden de memlekete âşık olmanı istiyorum." demiştir.

Tevfik İleri ve Vasfiye çiftinin beş çocuğu dünyaya gelmiştir. İlki İlker ve ikincisi İlkay isimli çocukları küçük yaşta vefat etmişler. Diğer çocukları Cahide, Ayşe ve Cahit'tir.

27 Mayıs 1960 tarihinde yapılan ihtilalle seçilmiş hükümet devrilmiş, hükümet üyeleri ağır cezalara çarptırılmıştır. Tevfik İleri Yassıada'da yargılanırken hiç karamsar olmamış, her daim ümitvar ve rahat olmuştur. Birgün mahkemede yargılanırken gerekirse ülke için canını vereceğini haykırmış ve "Başsavcı başımızla oynamakla hoşlanıyor. Varsın oynasın. Onun peşinde değiliz ama şeref ve namusumuzla oynamasına asla müsaade etmeyeceğiz!" demiştir.

1960 ihtilalinin mağdurlarından biri olan Tevfik İleri darbe acılarını derinden yaşamıştır. 1961'in Eylül ayında "idam" olan cezası "müebbed'e" çevrilmiş, cezasını çekmek üzere İmrâlı'ya, oradan Kayseri cezaevine nakledilmiş, orada da kansere yakalanmıştır. Vefatından önce ailesine yazdığı mektupta "Allah var. Her şeyi görüyor, biliyor... Gerisi laf ü güzaf. Yapılacak tek şey tebessüm etmektir. Size mal, mülk, servet bırakma-

dım. Ama şerefli, namuslu, erkek bir ad bırakabilirim. Hiçbir zaman başınız yere bakmayacaktır.”

1911 yılında Rize ili Hemşin ilçesinde başlayan dünya sürgünü 31 Aralık 1961’de Ankara’da son bulmuştur. Kızı Cahide: “Babam hastanedeyken doktoru ameliyattan vazgeçtiklerini söyledi. Bir bakıma yapılacak bir şey kalmamıştı sanki. Babam arkasını döndü ve sanki sırtını her şeye dönmüştü. Onun hayatı hep sevgi ile geçti” dedi. Cenazesi kaldırılırken onu seven bir hemşire biraz fazla ağlayınca sorguya çekilmişti. Onu sevenler olarak “Allah’ın rahmeti üzerine olsun” deriz”.

KİŞİLİĞİ:

Tevfik İleri, dindar ve şuurlu bir dava adamı idi. Batıl inanç ve itikatların karşısında olmuş , dindar insanlara ise samimiyetini ve alakasını hiçbir zaman esirgememiştir. Bir konuşmasında: “Bu vatan bizimdir. Yapılanlar tıpkı Süleymaniyeler, Selimiyeler gibi bu vatana kalacak ve topyekûn millet bunlardan istifade edecek ve gurur duyacaktır. Hangi partiden olursanız olunuz iyi işleri yermeyiniz, çalışan insanlara çelme takmayınız...” demiştir. O, “Halka hizmeti Hakk’a hizmet bilip” halkın içinde Hak ile birlikte olan ve bu anlayışla hareket eden müstesna, şuurlu bir dava insanı idi.

Siyaseti millete hizmet aracı olarak gören Tevfik İleri bakanlık koltuğuna oturur oturmaz ilk genelgesiyle memurlardan halka daha sıcak davranmalarını istemiştir.

Kul hakkını ihlalin en tehlikeli ve hesabı zor şekli kamuya ait hakkın kullanımıdır. Devletin imkanlarını şahsı için kullanmaktan sakınırdı. Bir defasında yağmur yağıyordu. Eşi ona “Oğlumuz Cahit küçük, giderken okula bırakıver!” deyince o: “ Olmaz Vasfiye! Diğer çocuklar nasıl gidiyorsa o da öyle gidecek.” diyordu.

O, Milli Eğitim Bakanlığı hayalinde; imanlı, milli ve manevi değerlere bağlı, tarihine aşık, bayrağı ve ezanı için ölümü göze alabilen, teknoloji ile barışık bir nesil yetiştirmek vardı.

Demokrat Partiden milletvekili olma teklifi geldiğinde “Allah’ım eğer siyasete girmekte şahsıma bir şey varsa nasip etme. Eğer hizmet edeceksek bize nasip et.” diye dua etmiştir.

Çeşitli bakanlıklar yapan Tevfik İleri, 1950-1953, 1957, 1959 yıllarında Milli Eğitim Bakanlığı yaparken hayalindeki milli ve manevi değerlerine bağlı bir gençliği yetiştirmek için çok çalışmıştır. Toplam Milli Eğitim Bakanlığı süresi 3 yıl, 9 ay, 26 gündür.

Onun eğitim politikasının temelinde dilde, tarihte, edebiyatta, sanatta ve kültürde öze dönüş vardır. O: “Maarif davasını ne kadar kısa sürede ve en güzel bir şekilde halledebilsek memleket davalarının halli yoluna girmiş olacaktır.” demiştir. Tevfik İleri’ye göre öğretmen, aydınlanmayı bekleyen öğrencilerin yol göstericisidir. Bir keresinde öğretmenlere seslenirken “... Yarın için daha iyi öğretmenler yetiştiriniz, sizden iyisini yetiştiriniz.” demiştir.

Döneminde memlekette din adamlarına duyulan ihtiyacı karşılamak üzere 10 ay süren “İmam-Hatip kursları” açılmıştır. Arkasından da 1951-52 öğretim yılında Ankara, İstanbul, Adana, Konya, Isparta, Kayseri, Maraş illerinde “İmam-Hatip Okulları” eğitim-öğretime başlamıştır. Ayrıca orta dereceli okullara din dersi öğretmeni yetiştirmek için 1959-60 öğretim yılında İstanbul’da “Yüksek İslam Enstitüsü” açılmıştır.

Tevfik İleri, bakanlığı döneminde kalkınmanın ekonomiyle beraber kültüre de ağırlık verilmesiyle gerçekleşeceği fikrinden hareketle kültür seferberliğini de başlatmıştır.

Kayseri İmam-Hatip Lisesini ziyaretinde öğrencilere: “Çocuklar! Bugünkü halinize bakarak, kendinizi küçük görmeyin. Yarının önemli insanları sizler olacaksınız. Sizden önemli hizmetler bekliyoruz. Bu okulları büyük ümitlerle açtık. Değerini bilin, çok çalışın, iyi bilgilerle ve geniş ilmi birikimle yetişin.” demiştir.

Bakan olarak gönüllerde taht kurmuş, özellikle dini eğitimi tekrar okullara sokmuş, Osmanlı sonrası ülkede dinden ve din eğitiminden uzaklaşma politikalarına son veren çalışma yapan kimseler arasında ilk akla gelen isim olmuştur.

Şuurlu öğretmenlerin ve Salih nesillerin yetişmesinde çığır açan Tevfik İleri’yi rahmetle anar, ruhu şad olsun dileğinde bulunurken onun için hepimizi bir “Fatiha” okumaya davet ederim.

İLLA EDEP

İnternette, bir İngilizce öğretmeninin meslek lisesinde sınıftaki durumunu gösteren bir video dolaşıyor. Eğitimimizin, öğrencimizin, öğretmenimizin durumunu aslında çok net gösteren bir video maalesef. Sınıfta ders işlemeye çalışan bir öğretmenin öğrenciler tarafından nasıl rezil edildiğini gösteriyor, sınıf ders dinlemek istemiyor. İşin kötü yanı bu öğretmen hakkında soruşturma açılmış olması...

Burada öğrencilerin edepsizliği hat safhada. Bu gençleri yetiştiren anne, baba, bu zamana kadar elinden geçtiği öğretmen, çevre nasıl ki bu gençler bu haldeler? Bu gençlere hiç sorumluluk verilmemiş mi ki, ders işlemeye çalışan bir öğretmene bu derece saygısızlar? Hiç sevilmemiş mi bu gençler?

Eskiden bu yaştaki insanlar savaşta ülkesi için ölüyordu, (halen dünyanın birçok yerinde bu böyle) evlenip basklanıp çoluk çocuk sahibi oluyordu. Hiçbiri çocuk değil aslında ama çocuk olduklarına inandırılmış, sorumluluk alacak, bedenen güçlerinin zirvesindeki, en verimli, en üretken çağlarındaki bu gençleri zorla okullara yollayıp veya buna mahkûm edip hem geleceğimizi mahvediyoruz hem de kendimizi.

Muhtemelen bu öğrenciler, sadece videodaki öğretmene değil okul idaresine, anne-babalarına ve çevrelerine karşı da aynı edepsizliği yapıyorlardır. Buna “DUR” diyecek “Nereye gidiyorsunuz gençler?” diyecek kimse yok mu?

Biz çocuklarımıza gençlerimize edep veremedikten sonra zaten bunlardan ne kendilerine ne topluma faydalı insan çıkacaktır. Biz bu gençlere yeterince değer vermiyor, sevgiyi ilgimizi esirgiyoruz, bu gençlere ideal veremiyoruz, yönlendiremiyoruz.

Çocukları ısrarla akademik başarı veya ilgisinin olmadığı alanlarda eğitime zorluyoruz. 15 yaşına kadar çocuğu zorla okulda tutuyoruz. Meslek lisesi olarak sadece İmam Hatip ortaokulları açtık diğer meslek liselerinin ortaokullarını açmadık. Akademik başarı gösterememiş, 15 yaşına kadar zorla okulda tutulmuş, aşağılanmış, ötelenmiş çocuklar lisede böyle çıkırından çıkmış hale geliyorlar. Çünkü artık bu çocukların yönlendirilmesi için çok geç kalınmış oluyor. Bu çocukları maalesef kaybediyoruz. Geleceğimiz olan bu çocuklar kendilerini tembel, akılsız, değersiz hissediyor. Ve hiçbir şeye hiç kimseye sevgi ve saygı duymuyorlar. Sanayiler çırak bulamazken, meslek sahibi, zanaatkâr kalmazken bu çocuklar da okullarda ziyan ediliyor.

Öğretmen mesleğinin bu duruma düşmesinin altında öğretmenlik mesleğinin itibarının düşürülmesi değil midir?

Öğretmene öğrencinin düşman değil onu ince işlenecek bir tarla, bir bahçe olduğu fikri verilmeli. Her alandaki akademisyenlerde yapılması gereken gerçek hayata girerek bu işi uygulamalı yapmaları sağlanmalı. Çünkü akademisyen ve proje sahiplerinin birçoğu maalesef işin içini bilmeyen bu işi hiç yapmamış insanlar oluyor. Teorik anlatıyor ama uygulamadaki püf noktalarını bilmiyorlar. O yüzden de üniversitelerimizden maalesef vasıfsız insanlar çıkarıyoruz. İdeali olmayan akademisyenler, ideali olmayan öğretmenler, idealsiz gençler ortaya çıkıyor.

Toplum bir bütündür, bütün meslekler gereklidir ve birbirini tamamlar. Bu çocuklar geleceğin meslek erbapları, anneleri, babaları olacaklar. Her meslek erbabı yaptığı işi en iyi yaparsa harika bir toplum olacaktır.

Eğitim öncelikle sevgi, sabır, doğru iletişim, doğru yönlendirme işi... Öğretmenler sadece bilgi açısından ölçülmemeli, sabırlı olup olmadıkları, öğrenciye doğru örnek olup olamayacakları, işini ciddiye alıp almadıkları, dahil oldukları sosyal gruplar göz önünde mutlaka bulundurulmalı. Liyakat sahibi, öğrenci ile sağlıklı iletişim kurabilecek kişiler seçilmeli. Öğretmen olup sadece kendi çocuğunun peşinde koşan, kendi çocuğundan ve tanıdık, eş dost çocuğundan başka hiçbir çocuğa değer vermeyen insanlar olmamalı. Çocuklara umut aşılamalı, onların umutlarını kırmamalı. Onları sevdiğini söylemeli, bunu davranışlarıyla desteklemeli.

Öğretmenin öncelikli görevi kendini sevdirmek olmalı. Kendini sevdiren öğretmenin dersini seviyor zaten öğrenciler. Öğrencinin geleceğine bir tuğla koyabilme çabası taşınmalı öğretmen, onun neler yapamayacağını değil, neler yapabileceğine odaklanmalı. Sadece dersine girip çıkan, maaş hesabı yapan öğrencilerden ne otlanabilirim derdinde olan kişi olmamalı. Öğrencileri için, ülkesi için, insanlık için kaygıları olmalı. Bunları paylaşmalı öğrencileri ile. İnanın onlar her şeyi anlı-

yor, biliyorlar. Yeter ki siz inanın, siz doğru örnek olun. Sevgi her şeyin başı.

Eğitim öğretim müfredatını oluştururken biz uygulayıcı olan öğretmenlerin fikirleri yeterince alınmıyor. Zaten nedense milli eğitim bakanımız hiç öğretmen olmuyor.

BİREY OLARAK BEN NE YAPABİLİRİM?

Sürekli öğrencilerimize “Ne iş yaparsanız yapın en iyisi siz olun” demeliyiz. Çünkü eğitim olmadan öğretim olmuyor. Terbiyeli olmayan çocuklardan bilgileri öğrenmelerini bekleyemeyiz. “Vali olamazsın demedim ki, adam olamazsın dedim” diyen babanın hikâyesini mutlaka anlatalım. Önemli olanın vali olmak değil “adam olmak” olduğunu mutlaka vurgulamalıyız.

Toplum bir bütündür, bütün meslekler gereklidir ve birbirini tamamlar. Bu çocuklar geleceğin meslek erbapları, anneleri, babaları olacaklar. Her meslek erbabı yaptığı işi en iyi yaparsa harika bir toplum olacaktır. Hiçbir meslek kötü veya önemsiz değildir, hiçbir insan başıboş değildir. Her insanın bir görevi bir sorumluluğu vardır. Bizim görevimiz bu gençlerin önünü açmak, yol göstermektir. Bizler teneffüslerimizi, ders dışı zamanlarımızın bir kısmını bu çocuklarımıza ayırıp sevinç ve üzüntülerini paylaşırsak, onlara değer vererek kesinlikle bu çabamız boşa gitmeyecektir. Bizler bir tohum ekelim çaba bizden karşılığını vermek Rabbimden. Rabbim hiçbir çabayı boşa çıkarmaz.

Kendi eğitimcilik hayatımda şükranla andığım okulda idarecilerim ve tecrübeli inançlı arkadaşlar beni yönlendirmişlerdi. Ben 25 sene sonra öğrencilerimle irtibatımı devam ettirebiliyorsam bunu o arkadaşların önerilerini dinlememe borçluyum. Hafta sonları kütüphaneyi açar bütün okulun öğrencileri ile okuma saatleri yapardık. Sonra bu kulüp çalışması Türkçe öğretmenine vermişti ve arkadaş hiç ilgilenmemişti. Sonuçta emekler sekteye uğradı. Onun için biz çaba harcayacağız en iyisi için. Kalplerin sahibi Rabbim de İnşallah çabamızı boşa çıkarmayacak.

Bizi duygularımız yönetiyor. Bir çocukta olumlu bir duygu oluşturabilmek, bir ideal oluşturabilmek kelebek etkisi oluşturacak, çoğalacak çoğalacak sınıflarımızı, okullarımızı, ülkemizi, dünyamızı kaplayacak. Çünkü bütün değişimler bir kişiden başlar.

Ömer KANTARCI / Eğitimci

MİLLÎ EĞİTİME GAYRİ MİLLÎ MÜDAHALE

Türkiye çoğunluğunu Müslümanların oluşturduğu bir ülkedir. Devletin laik olması bu hakikati değiştirmez. Türkiye için din vazgeçilmez bir kurumdur.

Bu çoğunluk (kendini Müslüman olarak ifade edenler) tarih boyunca bu topraklarda başka inanç, düşünce ve mezheplere saygı duymuş, onlarla aynı sofraya yüzyıllar boyunca oturmuş, bazı taşkınlıklara da tahammül etmeyi bilmiştir. Bu, Anadolu irfanının bir gereği ya da sonucudur. Anadolu irfanı ise Hz. Peygamber ve evrensel mesajının bu topraklardaki terennümünün bir diğer adıdır.

Müslüman olarak bize vatan kılınan bu topraklarda yüz elli iki yüz yıldır bir kavga yaşıyor. Yerliler ve yersizlerin arasında yaşanan mezkûr kavganın göbeğinde eğitim meseleleri ve kurumları yer almaktadır. Batı'ya bakmaktan boynu tutulan zavallılar köşe başlarını tutmuş, millete ve milletin değerlerine jakoben baktıklarından dolayı eğitilmeleri için seferber olmuşlardır(!) Eğmek için eğitim şarttır. (Eskilerin ifadesi ne güzeldi; maarif, arif, irfan, maruf. Kur'an kokan kelimeler)

Bu misyonu son zamanlarda birilerinin sosyal medya ve basın yoluyla canhıraş şekilde ifa etme derdinde olduklarını görüyoruz. Toplumumuzda

azınlığın çoğunluğun değerlerine/dünya görüşüne saldırdığını ya da merhum Şerif Mardin'in ifadesiyle mahalle baskısı uyguladığına şahit oluyoruz. Öz yurdunda garipsin öz vatanında parya dizelerini akla getiren gelişmeler yaşıyor. İşin acı tarafı bu olayların merkezinde ise eğitim ve unsurlarının yer alması.

Yönetime gelen, hangi siyasi düşüncede olursa olsun -genel ahlaki kuralları ihlal etmediği sürece- insanların fikrine, dünya görüşüne, hayat tarzına müdahale etmemelidir. Toplumları adalet, millî ve ahlâkî değerler ayakta tutabilir, huzuru sağlayabilir. Adalet ve ahlâkî değerler yara alıyorsa günden güne yozlaşıyorsa bu noktada siyasi erk bazı tasarruflarda bulunma hakkına elbette sahiptir.

İDEOLOJİK DAYATMA

Geçtiğimiz aylarda merhum Mustafa Sabri Efendi'nin (1869-1954) isminin bir okula verilmesi birilerini rahatsız etmiş. Sosyal medyada ve hakaret etmeyi habercilik zanneden basın yayın organlarında vaveyla kopardılar. Milli Eğitim Müdürlüğü de hemen toplanmış, yeni bir karar alarak okulun ismini değiştirmiş. Bunun birçok örneklerini görmemiz mümkündür. Mustafa Sabri Efendi her şeyden önce bir ilim ve devlet

adamıdır. Görüşleri tartışılabilir, fikirlerine katılmayabilirsiniz ama neticede bu toprakların yetiştirdiği bir fikir ve ilim adamıdır. Bu kadar tahammülsüzlük, ideolojik dayatma niye? Herkesin aynı şeyi düşündüğü bir ortamda zaten fikir yeşermez. Bizde tarih genelde iki tarafın savaş alanı olarak kullanıldı. Objektif biçimde yorumlayamadığımız tarihi ve tarihî değerleri kavgalarda sopa olarak kullanmayı pekâlâ biliyoruz. Tarih övgü ve sövgü malzemesi olarak kullanıldığı için birçok konuda pek bir mesafe kaydedemiyoruz.

BİR BAŞKA ÖRNEK

Tweetinde kız çocuklarının lisede beden eğitimi dersinde uygunsuz eşofman giyinmelerinden rahatsız olduğunu söylemiş, bunu ima eden bir tweet atmış. Bir anda aynı mercilerce hedef tahtasına konan öğretmen açığa alındı. Bu öğretmenin tweetini, üslubunu ya da düşüncesini eleştirebiliriz. “Ya şimdi ne gerek vardı bu meseleyi gündeme getirmeye?” diyebilirsiniz. Ama burada bir lince maruz kaldığını ve acımasızca cezalandırıldığını görüyoruz.

İnsan şu soruyu sormadan edemiyor: İslami hassasiyet sahipleri hep öteki mi olacak? Her gün sosyal medyada Müslümanların değerlerini aşağılayıcı yayınlar/paylaşımlar yapılırken bunların kaçta kaçına soruşturma açılmıştır? Hakaret/alay etmeden, incitmeden konuşup yazmayı ne zaman öğreneceğiz? Bu soru üzerinde düşünmek vacip olmuştur.

Batı'dan gelen her türlü kültürel kuşatma, insanımızın dünya görüşüne zıt uygulamalar normal kabul edilirken, internet ve dizilerle gençlik cinselliğin batağına itilirken alkol, sigara ve uyuşturucuya başlama yaşı ilkokul çağlarına inmişken biz neyi konuşuyoruz? Bu sorunları tablet dağıtarak, modern okullar yaparak ya da formalite hâlini almış değerler eğitimi ile mi çözeceğiz? Ya da en iyisi siz bunları “gelişmiş laboratuvarlarınızda dikkatle inceleyin.”

GÖNÜLLÜ EĞİTİM VE ÖĞRETİM

Bir din kültürü öğretmeni örtünmeyi tercih eden öğrencileriyle bir kutlama tertip etmiş. Pastalar yenilmiş, fotoğraflar çekilmiş, çocuklar da “Kapandım mutluyum.”, “Rabbimin emri diye yaptım.”, “haydi sen de kapan!” yazılı dövizler taşıyarak kutlamayı renklendirmişler. Bu etkinliğin öğrenci-öğretmen ve veli işbirliği ile tamamen

gönüllü program olduğu anlaşılıyor. Sıradan bir etkinlik yine zihinleri meşgul etti. Yine aynı vâveylâ... Kaldı ki zahmet edip baksalar din dersleri müfredatında tesettürün geçtiğini görecekler. Bu etkinlikle öğretmenin müfredattaki bilgiyi hayata eğlenceli bir şekilde aktardığını, gönüllü bir eğitim ve öğretim faaliyeti yaptığını görüyoruz. İşin en acı tarafı okul yönetiminin ve millî eğitim müdürlüklerinin bu gayri millî saldırılara karşı pasif duruma geçmesi.

Üzülerek belirtelim ki bu güzel etkinliği nefret diliyle haberleştirip gündem haline getirenlerin çoğu irfan, hikmet, muhabbet, aşk kavramlarının güzelliğini, naifliğini bilemeyecek. Ne güzel söylemişti Cemil Meriç; “Her aydınlığı yangın sanıp söndürmeye koşan zavallı insanların: karanlığa o kadar alışmışsınız ki yıldızlar bile rahatsız ediyor sizi!”

GAYRİ MİLLÎ ELLER EĞİTME ENGEL OLMASIN

Türkiye’de bazı meseleleri sakın bir şekilde konuşmak günden güne güçleşiyor. Bazıları tarihi şahsiyetler üzerinden kavga etmenin peşinden koşarken bazıları da okullardaki uygulamaları abartarak ve yanlış bir şekilde kamuoyuna aktararak insanları yanlış yönlendiriyor. Eğitim meseleleri duyarsız/art niyetli sosyal medya kullanıcıları ile kara habercilik peşinde koşan muhbirlerle bırakılmamalı.

Millî eğitim politikalarının siyaset üstü bir yol benimsemesi gerekir. Basın yayın organlarının öğretmenleri aşağılayıcı haberlere sık sık yer vermesinin önüne bir an önce geçilmelidir. Türk milleti ve eğitimi üzerindeki bu gayri millî müdahalelere son verilmelidir. Zira öğretmenlerin ve Millî Eğitim Bakanlığının bu haberlerle toplum nezdindeki itibarı yara almakta. Bu da güvensizliği doğurmaktadır. İnsanımızın/kamuoyunun maşeri vicdana sahip olduğuna inanıyoruz. Maşeri vicdanla hareket edersek doğru ile yanlış, iyi ile kötüyü, hak ile batılı tefrik edebilir, sorunları azaltabiliriz.

Millî Eğitim Bakanlığımızdan personeline sahip çıkmasını, yoğun ve zor şartlarda görevini ifa etmeye çalışan öğretmenlere destek olmasını, eğitim meselelerini alelâde kişilerin eline bırakmamasını, öğretmenlerin derdiyle dertlenmesini bekliyoruz.

Yusuf AYDIN / Eğitimci

EĞİTİME BAKIŞ AÇIMIZ VE SORUMLULUKLARIMIZ

Ülkemiz ve insanlığın geleceği olan çocukların ve gençlerin eğitimi noktasında kimlerin ihmali olduğu sorusuna cevap ararken, en başta eğitim sistemini sorgulamalıyız belki ama sadece sistem merkezli bir eleştiri yapmamız doğru bir yaklaşım değildir. Sistemden kaynaklanan açıkları, eksikleri bilmekle birlikte, bu açıklara rağmen çocuklara sahip çıkmamız gerektiğini de unutmamalıyız.

Eğitimi bir bütün olarak değerlendirdiğimizde, evvela eğitimin sadece okula gitmekten ibaret bir olgu olmadığını, hayatın her alanında var olduğunu ve daha anne kucağındayken eğitimin başladığını bilmemiz gerekir. Eğitim denildiğinde hepimizin aklına okula gitmek, sınavlara girmek, iyi bir üniversite kazanıp okumak geli-

yor. Bu bakış açısıyla yorumlayıp, düz mantıkla değerlendirdiğimizde; lise ve üniversite diplomalarını aldıktan sonra, eğitim de bitmiş oluyor. Maalesef ailelerde de, eğitim kurumlarında da, öğrencilerde de eğitime olan bakış açısı diploma merkezlidir. “Beşikten mezara kadar ilim tahsil edin!” diyen bir peygamberin ümmeti olarak, eğitimi diplomayla sınırlandırmış olmamızı sorgulamamız gerekir.

Peki, nedir eğitim? Pedagojik formasyon literatüründe, sözlük anlamı perspektifinde tanımlayacak olursak; olumlu yönde davranış değişikliği kazandırma çabasıdır. Bu tanım ve diğer ıstılahi tanımlar üzerinden de değerlendirdiğimizde; eğitimin, zihinlerimizdeki genel kanaatten daha geniş bir alanı kapsadığını anlayabiliyoruz. Ancak

bizlerin, öncelikle Efendimiz (sas)’in beşikten mezara kadar diye belirttiği tanımlama üzerinde düşünmemiz gerekir. Önce kendimize, sonra çocuklarımıza ömrümüzün sonuna kadar eğitimin devam ettiği bilincini aşılmalı ve kendini yetiştirme alışkanlığı kazandırmalıyız. Bu minvalde, kitap okuma alışkanlığını, üniversiteyi kazanmaktan daha fazla önemsemeliyiz belki de.

EBEVEYNLERİN ÇOCUK ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

İnsanın dünyaya geldiğinde ilk gördüğü ailesidir. Oturmayı, kalkmayı, konuşmayı ve diğer tüm davranışların temeli evde atılır. Bir binayı ayakta tutan nasıl ki binanın temeli ise, insanı ayakta tutan da, evde okula başlayacağı zamana kadar atılan temeldir. Nasıl ki temeli sağlam atılmamış bir binanın üst katları tehlikeli ve kaygı vericiyse; eğitimde ilk temeli sağlam atılmış bireylerin de geleceği kaygı vericidir.

Eğitim sisteminin sıkıntılarını konuşurken, maddi imkânsızlıklar, okul sayısı ve fiziki şartlardan ziyade; değerler manzumesi üzerinden konuşmalıyız. Okul binaları eksiksiz bir şekilde, teknolojinin günümüzdeki tüm getirileriyle donatılsa bile, “ahlak ve maneviyat” merkezli bir eğitime sahip olmadıkça problemlerimiz azalmayacaktır.

Dünyada var olan tüm canlıların anneleri, yavrularını aylarca karınlarında taşıyıp, meşakkatli bir şekilde dünyaya getirmektedir. Yavruları belli bir yaşa gelip kendi ayakları üzerinde duruncaya kadar, onların maddi ihtiyaçlarını da karşılıyor tüm canlılar. Dünyadaki tüm canlılar yavruları için bu fedakârlığı yaparlar. Çevremizde görmüşüzdür, bir köpeğin yavrularına karşı ne kadar merhametli davrandığını, bir tavuğun civcivlerine bir müdahale olduğunda nasıl da aslan kesildiğini... İnsanı diğer canlılardan ayıran akıl mezi-

yeti vardır. Onun için doğurmak ve doyurmak dışında çocuklara yaklaşım noktasında insani olan davranış, çocukların eğitilmesidir.

OKUL SERÜVENİ VE BAŞARININ ÖLÇÜSÜ

Ailede atılan ilk temelin ardından, çocuklar okulla tanışıyor, yeni ve uzun bir eğitim maratonunun içine giriyorlar. Çocuklar bu süreçte kendilerini adeta bir yarışmacıya dönüştürecek sistemle de tanışmış oluyorlar. Bu yarışmayı iyi götürenler kendilerini ayrıcalıklı görebildikleri gibi, yarışmada gerilerde kalanlar kendilerini dışlanmış hissedebiliyorlar. Eğitim sistemi, maalesef çocukları ve gençleri test çözme makinesi haline getirdi. En iyi test çözen en iyi öğrenci olarak kabul ediliyor ve testlerde başarılı olan öğrenci, en nihayetinde iyi bir üniversiteyi kazanıyor.

Okumuş, diplomalı insan yüceltildiği ve aileden okula her kademedede özendirildiği için, böyle birinin ülkesi ve insanlık adına faydalı işler yapması beklenir. Ancak bazen bu tür kişilerin, ülkesi adına en zararlı insanlar arasında yer aldığını görebiliyoruz. Büyük yolsuzluklar yapanlar, ihalelere fesat karıştıranlar, emlak sektörü üzerinde gayr-i ahlaki şekilde türlü entrikalar çevirenler; genelde ilkokul mezunu değil, birkaç üniversite bitirmiş kelli felli insanlar arasından çıkıyor.

Eğitim sisteminin sıkıntılarını konuşurken, maddi imkânsızlıklar, okul sayısı ve fiziki şartlardan ziyade; değerler manzumesi üzerinden konuşmalıyız. Okul binaları eksiksiz bir şekilde, teknolojinin günümüzdeki tüm getirileriyle donatılsa bile, “ahlak ve maneviyat” merkezli bir eğitime sahip olmadıkça problemlerimiz azalmayacaktır.

Sonuç olarak, bir milletin en büyük hazinesi; o milletin geleceği olan çocuklarıdır, gençleridir. Bugünün çocukları ve gençleri yarının yetiştikleri olacak. Bir çocuğun elinden tutmak, bir gence sahip çıkmak bu ülkenin geleceğine sahip çıkmaktır. Onun için, eğitim sistemindeki sıkıntılara rağmen, her anne baba evladına sahip çıkmak zorundadır. Ailelerin bilinçsiz olmasının durumunda ise, bu açığı öğretmenler kapatmalı ve her öğretmen öğrencilerine sahip çıkmalıdır.

MUTSUZ ÖĞRENCİLER + MUTSUZ ÖĞRETMENLER = MUTLU SİSTEM (!)

Halil ATLI / Uzman Eğitimci

Eğitim, bireyin gelecek yaşantısında mutlu olması için oluşturulan sistemler bütünlüğüdür. En azından öyle olması gerektiğini düşünüyoruz, düşünmeliyiz. Bireyin kendisine fayda sağlamayacak, onu geleceğe hazırlamayacak, onu mutlu etmeyecek bir sistemin içinde ömrünün en güzel yıllarını geçirmesi işkenceden başka bir şey değildir.

Öğrencilerimizin ve öğretmenlerimizin içinde bulundukları sistemden, eğitimden ne kadar mutlu olduklarını öğrenmek için bana göre uzun uzun araştırmalar, anketler, görüşmeler yapmaya gerek yok. Bunun yerine okulların son çıkış zilli çaldığında yüksekçe bir yerden okulları gözlemlememiz yeterlidir. Zil çalar çalmaz öğrenciler ve öğretmenler son sürat okullardan kaçıyorlar. ve biran önce bulundukları mekânları terk etmek için canhıraş bir çabanın içerisine giriyorlar. Yaklaşık 18 yıldır görevdeyim. İlk çalışma yılımda bu durum dikkatimi çekmişti. Çoğu kez kendi kendime;

“Biz bu çocuklara okulda ne yaptırıyoruz, niye okuldan bu kadar erken ayrılıyorlar?” diye sormuşumdur. Sonra dikkat ettim, pek çok meslektaşımın da öğrencileri aratmayacak çeviklikte okuldan ay-

rıldığını gördüm. Okul yöneticileri sıklıkla “bu çeviklikle” nöbet defterlerini imzalamayan arkadaşlara uyarılarda bulunmuşlardır. Sanırım üzerinde uzun uzun düşünmemiz gereken bir sorumuz bu. Zira kişi sevmediği yerden hiçbir şey öğrenmez ve kişi sevmediği bir ortama da hiçbir şey katamaz. Aşağıdaki paragraf ilkökulu Türkiye’de okuyup ortaokulda Almanya’ya giden bir öğrenciyle yapılmış bir röportajdan alınmış cümleler var, kendisiyle röportaj yapılan Beyza Günsur 14 yaşında...

Beyza diyor ki:

- Almanya’da eğitim anlayışı çok farklı. Bu farklılıkları örnekler vererek daha iyi anlatabilirim. Forma yok, herkes istediği gibi giyinip geliyor ama kimse kimseye marka vs. sormuyor. Birde öğretmenler önlük giymiyorlar burada, normal kıyafetle sınıfta duruyorlar. Sadece kimya laboratuvarında hepimiz beyaz önlük giyiyoruz. Okul servisi diye bir şey yok. Herkes bisikletle okula gidiyor. Çok aşırı soğuklarda halk otobüsü ile geliyorlar ya da veliler alıp bırakıyorlar. Okulumuzda bir kantin olmasına rağmen, çoğu kişi evden sağlıklı besinler getiriyor, teneffüslerde onları yiyorlar. Almanya’da bir de tören olmuyor, durmadan sertifikalar, ma-

dalyalar, kupalar vs. verilmiyor. Spor dallarında çok çok özel bir başarı haricinde plaketter vs. takdir edilmiyor. Her yıl il genelinde düzenlenen bir spor müsabakası var. Orada yetenekli öğrenciler tespit ediliyor ve yönlendiriliyor.

- Okulda bir gününüz nasıl geçiyor? Dersler nasıl işleniyor?

- Derse katılmak çok zevkli, hatta eğlenceli diyebilirim. Klasik ders anlatma şekli yerine sık sık grup çalışmaları yapıyoruz. Öğretmenler bir giriş yapıyorlar ondan sonra süreci biz yönlendiriyoruz. Sorunlarla karşılaştığımızda, bunu nasıl çözebileceğimizi düşünüyoruz. Öğretmenler güldürüyorlar bizi. "Normal" ders saatleri haricinde ara ara özel gün ve haftalar oluyor. Mesela Proje haftasında, bir hafta boyunca okulun diğer öğrencileriyle bir araya geliniyor. Herkes grubu ile bir konuda yoğunlaşıyor ve o haftanın sonunda bir şenlikte çalışmalarımızı sunuyoruz. Kültür ya da metot haftası var mesela. Kültür haftasında yine herkes kültürel bir şeyle ilgileniyor ve sunuyor. Metot haftasında öğrenciler derslerde ve özel hayatlarında kullanabilecekleri bazı metotlar öğreniyorlar. (<http://www.ogrenmeyoldasi.com>)

14 yaşındaki Beyza'nın anlattıkları bunlarla sınırlı değil. Ancak ana fikir olarak: "Almanya'da seyerek okula gidiyorum" diyor. Yani öğrenci olmanın mutlu...

Mutlu öğrencilerin öğretmeni olmak da sanırım mutluluk verir. Almanya'nın eğitim sorunları yok mu? Elbette var ancak öğrenci ve öğretmenleri okullara mutlu geldikçe her türlü sorunu hallederler diye düşünüyorum. Nitekim 1945'te yerle bir olmuş bir ülkenin bugün dünyanın en büyük ekonomileri arasına girmesi ancak eğitimle mümkün olabilir.

Yukarıdaki röportajı bilerek aldım. Metni okuduğumda sadece ilkokulu bizde okumuş bir "çocuk" bile bizim eğitim sistemimizin eleştirisini nasıl da yapıyor, dedim. O halde şöyle bir düşünelim, tüm eğitim camiası olarak bizler okullarımızdan, eğitim sistemimizden, öğrendiklerimizden ve öğretmeye çalıştıklarımızdan ne kadar memnunuz ve ne kadar mutluyuz yaptıklarımızdan, yapmaya çalıştıklarımızdan?

Karar alıcıların üzerinde düşünmesi gereken ve dikkate alması gereken tek ilke; öğretmen ve öğrencilerin mutluluğu olmalıdır.

Bugün ilkokuldan üniversiteye, üniversiteden akademik evreye eğitimimizin her kademesinde her gün "devrim" gibi değişiklikler yapıyoruz. Nedense her devrimimiz bir önceki devrimin devrilmesinden başka bir işe yaramıyor. Her devrim beraberinde yeni mutsuzluklar getiriyor. Halen ilkokuldan akademik eğitim düzeyine kadar hiçbir kademedede oturmuş bir düzenimiz yok. Son yirmi yılda okula girişte dahil olduğu sistemle mezun olan öğrencimiz yok.

Karar alıcıların üzerinde düşünmesi gereken ve dikkate alması gereken tek ilke; öğretmen ve öğrencilerin mutluluğu olmalıdır. Yapılacak tüm değişiklikler öğrencilerin ve öğretmenlerin okullara aşkla ve şevkle gelmelerini sağlamak yönünde olmalıdır. Dünyada bunu başaran çok ülke vardır. Bazılarının görünürdeki şartları bize uymasa da nüfusu, coğrafi yapısı ve sosyal dokusu bize benzeyen ülkeler de vardır. Bu ülkeler incelenerek çeşitli değişiklikler yapılabilir. Ancak bu ülkelerdeki değişiklikler olduğu gibi bizim sisteme monte edilmemeli. Sosyal ve kültürel dokumuza uygun olanlar değerlendirilmelidir. Okullarımızın fiziki yapılarını, müfredatlarımızı, sınav sistemlerimizi, zorunlu eğitimimizin süresini, spor ve bilimsel alt yapımızı, öğretmeye çalıştığımız değerleri, öğretmen yetiştirme sistemimizi, devlet memurluğuna kapak atma anlayışımızı, okullardaki ders yükünü, girişimciliğimiz hasılı eğitime dair her şeyimizi ve her düşüncemizi gelecek çağın gerekliliklerine uygun hale nasıl getirmek için uzun uzun değerlendirmeliyiz.

Tüm bunları yaparken de bilmemiz gereken ilke; eğitim sistemin adı ve türü ne olursa olsun onu ayakta tutanlar öğretmenler ve öğrencilerdir. Dolayısıyla içinde öğretmen ve öğrencilerin kendilerini mutlu görmedikleri hiçbir sistemden ülkeye fayda gelmez.

ALİ CEYLAN / Eğitimci

TEKNOLOJİDEN MANEVİ ÇÖKÜŞE

Makam odasında öğrencisi tarafından öldürülen okul müdürleri, not vermediği için öğrencisi tarafından dövülen bayan-erkek öğretmenler, babasına el kaldıran hain evlatlar, analarını yok sayan bir gençlik. Nasıl oldu da egosu bu kadar kıskırtılmış bir gençliğin mantar gibi çoğalmasına vesile olduk? Burada iktidarı sebep olarak göstermekten, alo 147 ler ile sindirilmiş öğretmen davranışlarından, velinin öğretmene istediği hakaretleri sıralayıp gitmesinden çok daha fazla, çok daha teknik, çok daha insani bilgilerle inceleme yapmalıyız.

Öğretmenlerimiz ile ilgili bir durum tespiti yapmalıyız. Öğretmenlerimiz şu an mesleğine, öğrencisine ve kurumuna karşı duygusal yoksunluk yaşıyor. Yani meslek etkisi ile riske girmek-

tense velinin, öğrencinin beklediği etkiyi gösterip; yapılması gerekenleri yazı ile rapor edip yöneticilerine göstererek eğitimin teknik boyutunu fiiliyata geçirmekten korkuyor.

SORUMLU HİZMETÇİLER

Her şeyden önce bilinmelidir ki artık özel ve devlet okulları ile ailedeki eğitim, tamamen çocuğun mutluluğu üzerine kurulu bir hayal dünyasından ibarettir. Korunan, yetkilendirilen, etki alanı genişleyen çocuğun dünyasında ebeveyn ve öğretmen olarak bizler, onların mutluluğundan sorumlu hizmetçilerden başka bir şey değiliz. Hiçbir efendi, hizmetçisinin kendisini sevmesine ve hele kızmasına olumlu gözle bakmadığı için, kendisini Mutluluğun Sahibi olarak gören çocuk, sadece sevilmenin dışında kızılmaya layık göre-

miyor. Kusursuz ve noksansız bir yaşamın içinde bilinçaltında kabul etmek zorunda kaldığı kusur dünyasının bir gün ortaya çıkmasından korktuğu için mükemmeli oynayıp, kibri ile açığını kapatmaya çalışıyor. Son derece acınacak yapayalnız bir dünyanın içine sıkıştırıyoruz onları. Yaşamı tanımalarını sağlayacak deneyimlerden koruyarak, kendi kurguladığımız bir dünyanın sanal kapılarını açıyoruz önlerine. İlk gerçek ile karşılaşp kendileri ile yüzleşince bir nesne gibi ya kendilerini öldürüyorlar, ya da kızgınlıklarını boşaltabilecekleri en savunmasız kişilere yönlendiriyorlar; öğretmen, doktor vs. gibi. Yaptıklarının hepsinde kendilerini haklı görmeleri, çocukluklarından itibaren verilen emeksiz hakların bir karşılığı olarak karşımıza çıkıyor. Ne yaparsa takdir edilip, çocukluk döneminde sınır konmamış çocukların şemasıdır kendini haksızken bile haklı görmek.

Chucky adlı korku sineması oyuncak bebeğinin gece canlanarak insanlara korkulu anlar yaşatan zamanın tam ortasındayız, dersem abartmış olmam. Misafir gruplarına gelip kendi kuralını koyan okul öncesi çocuklara sabreden ev sahipleri ile o çocuğun şımarıklığını, kuralsızlığını, sınırsızlığını zekâ zanneden annenin bu durum ile övünmesini izlediğimiz bir zamandayız. Özellikle beş – dokuz yaş arası çocuklara konulmayan sınırlar, tanımlanmayan kurallar yetişkinlik hayatlarında kendilerini her konuda haklı görmelerine sebep olur.

Misafir gruplarına gelip kendi kuralını koyan okul öncesi çocuklara sabreden ev sahipleri ile o çocuğun şımarıklığını, kuralsızlığını, sınırsızlığını zekâ zanneden annenin bu durum ile övünmesini izlediğimiz bir zamandayız.

Kışkırtılmış egoların, yetişkinlik halinde isyana bürünmüş hayatların, anlık bir kararla intihar ediverdiklerini okuyoruz veya dinliyoruz. Kişisel varlığımız “önce sen” diğer gamlığından”, “önce

ben” egosantrik koşullu eylemine bağlı hale geldi. Bu öyle bir hal ki okullarımızın nerdeyse tamamında ve hatta özel okul reklamlarına giren değerler eğitimi, sadece vitrin süsü olarak uygulanmakla kalmayıp, muhafazakâr otoritelere karşı yanaşma amacı ile de fiiliyata geçirilmektedir.

İlkokul okuma yazma eğitimi ile başlayıp daha bilgiyi içselleştirmeden bilgi seçen sınavlarla devam ederken, ahlaki gelişim süslü konuşmalara teslim edildi. Manevi gelişim kaygısı zaten yok. Çocuğa davranış kazandırma kaygısının yerini ders kazanımları aldı. Dördüncü sınıfta başlayan din eğitimi dinin kültürü mantığı ile verilince içinde kalpleri sarsınca aklın çalışmaya başlayacağı anlaşılabılır ayetlere yer kalmadı.

Öyle bir hale geldik ki her yer bilgi sarmalı haline geldi. Bu sarmaldan Kur’an-ı Kerim’e bakışımızda nasibini aldı. Din sadece bilgiler yumağı halinde insan edebiyatı, sünnet kibir halini alırken, yaşamın içindeki haram ise sahnede perde görevi görmeye başladı. Biliyorsunuz perde açılmadan oyun sahnelenemez. Tamda yeri gelmişken İsmet Özel’e ait olduğunu bildiğim şu sözü de zikrederim burada: “Hak yemek, sol elle yemek yemek kadar dikkat çekmedi bu ülkede” Akıl erdirmek yerine, tefekkürsüz itaat etmenin tehlikelerine dikkat etmek gerekir. Mânâ ile şekil arasındaki ahenk bozulmaya başladığında yozlaşma başlar.

“Gerçek şu ki, Allah katında, yerde debelenenlerin en kötüsü, (bir türlü) akıl erdirmeyen olan sağır-lar ve dilsizlerdir.”(ENFAL SURESİ / 22)

Oysa çocuklarımıza, gençlerimize bakacak ol-
sak mânâ da, şekilde yok. Tanımsız bir yaşamın
merkezinde kendilerinin eksiklerini kapatacak
kişiler arıyorlar. Bağımlılık duyguları kendileri-
nin yerine düşünecek yapacak birilerinin ihtiya-
cını doğuruyor.

Biz çocuklarımızın merak ve öğrenme arasında gerçekleşen düşünme, araştırma, sorumluluk alma, karar alma, aldığı kararın arkasında durma gibi inceliklere sahip birçok özelliğin gelişimini özgüven masalı adı altında yok ettik.

Biz çocuklarımızın merak ve öğrenme arasın-
da gerçekleşen düşünme, araştırma, sorumluluk
alma, karar alma, aldığı kararın arkasında durma
gibi inceliklere sahip birçok özelliğin gelişimi-
ni özgüven masalı adı altında yok ettik. Kur'an-ı
Kerim'de helak edilen insanların hepsinin ortak
özelligi; kibir, cinsel sapkınlık ve yok edilene ta-
pınmadır. Bütün bu özellikler günümüz neslinin
dürtüsel içinden geldiği gibi koşulsuz ve nefsi-
ni kontrol etmeme özellikleri ile birebir örtüşü-
yor. Ama bir gerçek var ki onlar helak edildiler.
Allah Azze ve Celle hazretleri bize Ad kavmin-
den Semud kavmine, Lut (as) Kavminden Firavun
Kavmine birçok kavmin neden ve nasıl helak
edildiğini mübarek kitabımızda anlatıyor. Peki
neden böyle bir girdabın ortasına hızla ilerliyo-
ruz. Üstelik kurtulma ümidi varken, tehlikenin
tehdidini görmemizi engelleyen sebepler neler-
dir?

BU HALE NASIL GELDİK?

Biz hiçbir zaman bilgi teknolojilerini üreten bir
toplum olmadık. Bilgi teknolojilerini tüketen bir
neslin ebeveynleri olduk. Hazırlıksız yakalandık.
Bu teknolojilerinin, insan beynini örümcek ağı
gibi kuşatan bağımlılık sarmalını, gençlerimizin
oynadığı oyunlardan sonra intihar ettiklerinde
fark etmeye başladık.

1. Teknolojik gelişimin Kur'an-ı Kerim de kendisini bulacak bir yanını ortaya koyacak milli mücadele yapamadık.
2. İnsanın fıtratı gereği zevk ve eğlenceye daha kolay meyil ettiğini bilmemize rağmen İslami Eğlence tanımı ve bir Müslüman gencin eğlence zamanı üzerine çalışmalar yetersiz kaldı. Bu konuda ciddi bir çalışma ile "Ergen Gencin İlmihali" eseri ortaya konulmalıdır.
3. TV. dizileri ve medya yıllarca Siyonizm'in oyunu olarak toplumu ifsat etmesine engel olamadık.
4. İnternet gençlerimiz tarafından kontrolsüz olarak kullanılıyor. Özellikle ergenliğe yeni adım atarken cinsel sorgulamalarını bilgi-sayar üzerinden yapıyor olmaları çıkmaza sürüklüyor. Hem haram, hem "tatminsel depresyona" iten bu görüntüler çocuklarımızın bilgi işleme merkezini cinsel tatmine dayalı haz merkezine dönüştürüyor.

Sonuç olarak öyle bir zamandayız ki; gelecekte bir gün insanın değerinin, insani boyuttan çıkıp, nesnel boyuta geçeceğini öngörebiliriz. İşte o gün, özlenen ahlakın insansı robotlara yüklenecek, soğuk demirlerden, özlenen insan sıcaklığının çıkması umutla beklenecektir.

Kur'an'dan

İNSANLIĞIN SAADETİ İÇİN EĞİTİM YAPMAK

İnsanlığın saadeti için yapılacak olan eğitim ancak, Kur'an ve bu eğitimin geleneği olan Peygamberimizin sünneti ile yapılır. Çünkü Kur'an, insanın lehine ve aleyhine olabilecek bütün hususları şefkat ile ortaya koymuştur. Kuran'ın sunduğu bu saadet eğitiminin yararlanmak için sadece insan olmak yeterlidir. Kur'an; sağcıların, solcuların, muhafazakârların, her inançtan, her kavimden insanın arzu ettiği saadeti, refahı, barışı sağlayan tek Hak kitaptır. Aşağıda meali verilen ayetleri tarafsız, her türlü ön yargıdan arınmış olarak okuyalım, düşünelim ve Kur'an'ın saadet eğitimi-ne sığınalım. Ülkemizde benimsenen materyalist eğitim bizi biz olmaktan uzaklaştırdı ve tanınmaz hale getirdi.

NİSA SURESİ 36: "Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anaya, babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yakın arkadaş, yolcuya, ellerinizin altında bulunanlara (köle, cariye, hizmetçi ve benzerlerine) iyi davranın! Allah kendini beğenen ve daima böbürlenip duran kimseyi sevmez."

ENAM SURESİ 151: "De ki: Gelin Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anaya babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin! Sizin de onların da rızıkını biz veririz. Kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın. İşte bunlar Allah'ın size emrettikleridir. Umulur ki düşünüp anlarsınız."

NAHL SURESİ 90: "Muhakkak ki Allah, adaleti, ihsanı, akrabaya yardım etmeyi emreder, çirkin işleri, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor."

İSRA SURESİ 23-24: "Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine «of!» bile deme, onları azarlama, ikisine de güzel söz söyle! Onları esirgeyerek alçakgönüllülükle üzerlerine kanat ger ve: 'Rabbim, küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de sen onlara öyle rahmet et' diyerek dua et!"

ŞURA SURESİ 23: "İşte Allah'ın, iman eden ve iyi işler yapan kullarına müjdelediği nimet budur. De ki: Ben buna karşılık sizden akrabalık sevgisinden başka bir ücret istemiyorum. Kim bir iyilik işlerse onun sevabını fazlasıyla veririz. Şüphesiz Allah bağışlayan, şükürün karşılığını verendir."

HADİD SURESİ 2: "Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. O, diriltir, öldürür. O, her şeye gücü yetendir."

TEĞÂBUN SURESİ 14-15: "Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar da vardır. Onlardan sakının ama affeder, kusurlarını başlarına kakmaz, kusurlarını örterseniz; bilin ki, Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir. Doğrusu mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir imtihandır. Büyük mükâfat ise Allah'ın yanındadır."

Zeynep ENEZ / Eğitimci

NİÇİN OKUYORUZ?

“İlim haddini bilmektir”; insan öğrendikçe sınırlarını bilir. Ne kadar bilgiye sahip olduğunu, nasıl biri olduğunu, nasıl bir toplumda yaşadığını, medeniyetini, tarihini, toplumunu, bugününü ve yarınlar için neler yapması gerektiğini öğrenir.

İlmin amacı Yunus Emre’nin söylediği gibi öncelikle kendini bilmektir. Birey olarak kendi şahsiyetini tanıyarak tekâmüle ulaşmak için çabalamak ve toplumsal anlamda da kendi milli değerlerini, tarih ve medeniyetini bilmek ve bu değerlere birey olarak sağlayabileceği katkıları keşfedebilmektir. Ne yazık ki çağımızda eksen kayması yaşayan pek çok kavram gibi ilim de amacından ve anlamından uzaklaşmıştır. 21 yüzyıl Türkiye’sinde ilim kelimesi artık gençler arasında kullanılan bir kelime olmaktan çıkmış, “ilim edinme”, “ilimle meşgul” olma fiilleri yerini “okuma” ve “öğrenim görme” fiillerine bırakırken anlamsal düzlemde de ciddi oranda değişikliğe uğramıştır.

Allah’ın insanlara gönderdiği son dinin ilk emri “oku” dur. Ancak bu emir “Yaratan Rabbinin adıyla oku” ilavesiyle beraber gelir ve okumanın nasılını ve niçinini ortaya koyar. Yani okumanın amacı yaratan Rabbinin adıyla okumaktır ve Rabbin rızası-

na ulaşmaktır. Bu minvalde hayatını ilme adayan bu uğurda yollara düşen büyük ilim adamlarını anlamamız kolaylaşmaktadır. Günümüze gelindiğinde ise durum çok farklılaşmaktadır. Bir gence önce “okuyor musun” ardından da “ne okuyorsun” soruları sorulurken “niçin okuyorsun” sorusu neredeyse hiç sorulmamaktadır. Çünkü amaç bellidir. Bu dönem iş için, para için, kariyer için ve herkes okuduğu için okunan bir dönemdir.

Zaten içlerinde bulundukları toplum ve sistem de gençlere bunu dayatmaktadır. Artık gençlerimiz; kendini bilmeden, kendi değerlerini ve gayesini öğrenmeden iş sahibi olma telaşı ile girdiği ve sadece bilgisinin sınılandığı sınavlardan geçerek şahsına, karakterine ve yeteneklerine bakılmaksızın; sadece ezberindeki bilgilerle kazanabildiği bölümde okumaya mahkûmdur. Bu süreçte gencin ahlakı, yetenekleri, sınırları, şahsiyeti gibi olmazsa olmazlarımız mesabesindeki değerlerimizin hiç dikkate alınmaması ve sınav sonuçlarını hiç etkilmiyor olması endişe vericidir.

Mevcut eğitim sisteminde çocukları sevmeyen biri çocuk doktoru olabilirken konuşmayı sevmeyen biri sınavda başarılı olduğu için her gün saatlerce ders anlatması gereken bir öğretmen olabilir

ya da pek çok sınavında kopya çeken, ödevlerini arkadaşlarına yaptıran, ahlak ve adalet duygusundan yoksun olarak yetişen birinin hakim ya da avukat olmasının önünde sınavlar açısından hiçbir engel bulunmamaktadır. Çünkü maalesef sistemimiz ahlaki değerleri ölçmekten, kişilik analizleri yapmaktan ve gençleri yetenek testlerine tabi tutmaktan çok uzak bir sistem olan test usulü ile insan eleyip okullara yerleştirmektedir.

Her şeyden önce tarihe damgasını vuran, dünyaya medeniyet, hak ve adalet getiren bir inanca sahibiz. Sahip olduğumuz bu inanç her ferdine, tüm dünyada adil bir sistem kuruluncaya, hak ve adalet tesis edilinceye kadar çalışmayı emretmektedir.

Dünyadaki gelişmiş ülkelere bakıldığında ise, eğitim sistemlerine harcadıkları paranın ve bu alanda yaptıkları çalışmaların başarıları ile doğru orantıda olduğu gözler önündedir. Bu noktada daha idealist gençleri yetiştirme gayretinde oldukları ve hatta başka ülkelerdeki yetenekli gençleri kendi ülkelerine davet ettikleri bilinmektedir. Eğitimdeki en büyük eksikliğin gaye eksikliği ve kişiye göre doğru eğitimin verilmemesi olduğunu tespit etmekte gecikmeyen bu ülkeler, bu noktada da birbirinden farklı yöntemler geliştirmekte ve uygulamaktadır. Örneğin; 2. Dünya Savaşı'ndan çok büyük yaralar alarak çıkan Japonya günümüzün güçlü ülkelerinden biri olmasını eğitim sistemine borçludur. Bu noktaya gelebilmek için kullandığı yöntem oldukça etkileyicidir. Japonya'da okula başlamadan önce çocuklara manevi bir değer ve ülkü vermek gayesi ile Hiroşima gezdirilir. Atom bombası ile dehşet verici hale gelen bir şehrin görüntüleri üzerinden "eğer okumaz ve ülkenizi kalcındırmazsanız, güçlü bir ülke olmamız için çalışmazsanız yine aynı şeyleri yaşamak zorunda kalırız" denilmektedir. Böylelikle eğitim okula gidip gelme, bir şeyler öğrenme eyleminden çok daha derin ve ciddi bir manaya büründürülmektedir.

Ülkemizde ise "kızım-oğlum okusun, doktor öğretmen, olsun parasını kazansın yeter" tarzındaki cümleler ile çocuklarımıza para ve meslek eksikli basit hedefler verilmektedir. Hâlbuki Türkiye

Japonya'dan ya da diğer pek çok ülkeden çok daha büyük ülkelere sahip bir ülkedir. Her şeyden önce tarihe damgasını vuran, dünyaya medeniyet, hak ve adalet getiren bir inanca sahibiz. Sahip olduğumuz bu inanç her ferdine, tüm dünyada adil bir sistem kuruluncaya, hak ve adalet tesis edilinceye kadar çalışmayı emretmektedir. Bu ise ancak şuurlu bireyler yetiştirmekle mümkündür.

Eğitimcilerimiz çocuklarımıza, Türkiye'nin, ümeti Muhammed'in(s.a.v) ve tüm insanlığın kuruluşunun onların okumaları ve çok çalışmaları ile güçlü bir millete dönüşerek mümkün olacağını anlatmak mecburiyetindedirler. Çalışmayan, tembellik yapan bir gencin, bu yaptığının milletine ve değerlerine ihanet olduğunu anlatmak bir zarurettir. Beş yaşında cebir ve kimya öğrenen yirmi bir yaşında çağ kapatıp çağ açan ecdadın; yirmi yaşında hala "ne okusam, okuldan bir an evvel kurtulsam, rahat bir meslek sahibi olup kendimi kurtarsam, okul bitince kitapları ne yapsam" diyen torunlarının varlığı milletimiz için ciddi anlamda endişe verici ve acilen müdahale edilmesi gereken bir durumdur.

Bu ülkede eğitim kurumunun bile adı "Milli Eğitim" iken; eğitim sisteminin milli değerler ve gayelere hizmet etmekten bu kadar uzak olması kabul edilemez bir durumdur. Şuurlu her eğitimcinin en alt kademeden en üst kademeye kadar bu durumun vahametini acilen kavraması bilinçle hareket etmesi artık bir zarurettir. Kaybedilen zamanın ve gençliğin telafisi mümkün olmamakla beraber yeni nesiller ve geleceğimiz için bu değerler çerçevesinde hareket etmek hayati bir meseledir. Milletimizin ve insanlığın en önemli ve acil ihtiyacı şuurlu eğitimcilerin yetiştirdiği, yaratılış gayesinin farkında ve bu uğurda eylem kabiliyeti olan gençlerin yetiştirilmesidir. Bu vazifede özelde bireyler ve anne-babalar, genelde ise öğretmenler ve devlet adamları aynı şuurda planlı programlı ve ivedilikle hareket etmek mecburiyetindedirler.

Yarınlarının tarihinden daha şanlı olabilmesinin ilk ve en önemli şartı yetişmiş, yaratılış gayesinin farkında, milli ve manevi değerlerine bağlı bir nesle sahip olmasıdır. Bu ise ancak bu uğurda tüm varlığı ile mücadele etmesi ile mümkündür. Çünkü Allah çalışana vereceğini vadetmiştir ve muhakkak Allah vaadinden dönmeyecek olandır.

EĞİTİM POLİTİKALARIMIZ NEYE HİZMET EDİYOR?

Nizamettin KARS / Eğitimci - Yazar

Bir ülkenin eğitim felsefesi, temelde, onun geleceğe yönelik “Nasıl bir insan yetiştirmeliyiz?” sorusuna yanıt veren bir yapıyı içerir. Türk eğitim sistemi tüm cumhuriyet tarihi boyunca Ziya Gökalp’in savunduğu sosyolojizm kökenli Durkheimci bir eğitim sistemi olmuştur. Türkiye’de eğitim, modern ve dinamik toplum oluşturmak için başvurulmuş bir araç olmanın ötesinde politik, ekonomik ve kültürel bağımsızlığın da gereklerinden birisi olmak mecburiyetinde olduğu hâlde 27 Aralık 1947 tarihinde ABD ile Fulbright eğitim anlaşması imzalandı. Bu tarihten sonra 1950’li yıllarla birlikte eğitim sistemimizin felsefesinde/paradigmasında bir değişim görülür. Birçok eğitimcimiz yetiştirilmek ya da yüksek lisans, doktora öğrenimi için ABD’ye gönderilmeye başlanır. Bu eğitimcilerimiz yurda geri döndüklerinde Amerikan davranışçılığını eğitim sistemimize yerleştirirler. Eğitim sistemimiz o tarihten bu yana ABD etkisine girmiştir. Günümüzde ise eğitim politikalarımız Avrupa Birliği uyum süreci kapsamında oluşturulmaktadır. AB ülkelerinde bir sistem var, bu sistem kimin hangi lise ve fakülteye gidebileceğini belirliyor; Türkiye’de ise bir sistem-sizlik mevcut.

Eğitim politikaları devlet politikaları ve hükümet politikaları, devlet politikaları ve hükümet politikaları olmak üzere ikiye ayrılır. Eğitim politikalarımızın en olumsuz yönlerinden biri istikrar olmamasıdır. Bunun sebebi eğitim politika-

larının devletleştirilememesidir. Ne yazık ki ülkemizde eğitim politikaları iktidarda bulunan siyasi partilerin ideolojik düşüncesine göre şekillenmekte ve bu yüzden süreklilik arz etmeyip günü kurtaran kısa süreli değişiklikler olarak ortaya çıkmaktadır. Bunun en bariz örneği on beş yılda denenip değiştirilen liseye geçiş sınavları LGS, OKS, SBS, TEOG’dur. Beş yılda bir değiştirilen ancak bir türlü hedefine varılamayan müfredat değişiklikleri de günü kurtarma telaşıyla uygulanan politikalardan öteye gidememiştir. 28 Şubat darbesi süreciyle başlayan 8 yıllık kesintisiz eğitim meslek liselerine ve sanayide çırak olarak çalışan ara elaman yetiştirilmesine vurulan en büyük darbe olmuşken Ak Parti iktidarının uygulamaya başladığı 12 yıllık zorunlu eğitim, sanayiye ve üretime dönük ihanet boyutundaki bir düzenleme olmuştur. Yapılan sınavlarla başarılı öğrenciler fen ve Anadolu liselerine yerleşirken meslek liseleri, okuma istidadı olmayan ve başarısız öğrencilerin doldurulduğu kurumlar oldular. İmam hatip liselerine devam eden öğrencilerin %75’i namaz dahi kılmıyorken bu öğrencilerin mezun olup imam adayı olacağı gerçeği doğrusu korkutucu bir manzara. Başarılı imam hatip talebeleri zaten hukuk ve siyasal fakültelerine yöneliyorlar. Meslek liselerinin durumu daha da içler acısı. Bugünkü meslek liselerinin çoğu atıl durumda. Dünyadaki genel eğilim, öğrenci sayısının yüzde 65’inin mesleki eğitimde, yüzde 35’inin ise genel eğitimde olması yönünde.

Getirilen sınav sistemleri, katsayılar ve zorunlulukmuş gibi üniversite okuma isteği ülkemizde bu tabloyu tam tersine çevirmiş. Almanya'dan Güney Kore'ye teknoloji devrimi yaratan ya da Fransa'dan Avustralya'ya yaşam standardını yükselten ülkelerin eğitim modellerine baktığınızda ara insan gücü yetiştiren her kademedeki mesleki okulların çok önemli bir yeri vardır. Bizde ise tam tersi. Bu yetmezmiş gibi bir de meslek liselerine öğretmen yetiştiren Teknik Eğitim Fakülteleri teknoloji fakültelerine çevrilerek meslek liselerine adeta kilit vurulmuş oldu. Meslek liselerine giden öğrencilerin büyük bir oranı devamsızlık yapıyor. Bunların bir bölümü devamsızlık nedeniyle örgün eğitim dışına çıkıyor. Ders çeşidinin ve saatinin çok olması meslek liselerindeki devamsızlığı ve başarısızlığı etkileyen etmenlerdendir. Zaten başarısız olduğu için meslek lisesine yönelen öğrenciye fizik, kimya, matematik gibi dersleri vermenin mantığı ne olabilir! Dört işlemi bilmeyen öğrenciye türev, integral anlatmaya çalışan öğretmenin durumunu düşünün. Tam bir zulüm.. Hem öğretmene zulüm hem de öğrenciye zulüm.. Yeni programda 10 ve 11. sınıflarda ikişer saat felsefe dersi var. Bu programı hazırlayan akli evrellere sormak lazım; felsefe dersinin meslek lisesi öğrencisine katkısı nedir? Günde 10 saat ders gören öğrencilerin nerdeyse 5 saati boş geçiyor. Öğretmen derse girse dahi boş geçiyor. Çünkü öğrenci de öğretmen de tükenmiş oluyor. Pratik hayatında ve meslek hayatında işine yaramayacak bilgileri içeren dersleri öğrenciye dayatmanın hiçbir mantığı yok. Onun yerine mesleki beceri kazandırmak amacıyla işletmede yarım günlük çalışma öğrencinin yetişmesi açısından daha faydalı olacaktır. Küçük sanayinin, ara eleman ihtiyacının yegâne kaynağı meslek liseleri ve usta çırak ilişkisidir. 8 ve 12. sınıfı bitiren bir gencin çırak olarak çalışması mümkün olmuyor. Ağaç yaşken eğilir özdeyişinden hareketle 12 yıllık zorunlu eğitim ihanetinden vazgeçilmeli. Okuma istidadı olmayan çocuklar bir mesleğe yönlendirilerek zanaatkâr olmaları sağlanmalı. Meslek liselerindeki birçok zanaat dalı öğrenci azlığından veya öğretmen yokluğundan kaldırıldı ve kaldırılmaya

Uygulanan eğitim politikalarının sonuçları 15- 20 yıllık bir sürede elde edilmektedir. 12 yıllık zorunlu eğitimin topluma olumsuz yansımaları on beş yıl sonra daha net ortaya çıkacaktır. Şu anda can çekişen birçok zanaat dalı yirmi yıl sonra yok olma tehlikesiyle karşı karşıyadır.

devam ediyor. Uygulanan eğitim politikalarının sonuçları 15- 20 yıllık bir sürede elde edilmektedir. 12 yıllık zorunlu eğitimin topluma olumsuz yansımaları on beş yıl sonra daha net ortaya çıkacaktır. Şu anda can çekişen birçok zanaat dalı yirmi yıl sonra yok olma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Ayakkabımızın pençesini çakacak ayakkabı ustası bulamayacağız. Pantolonumuzun paçasını dikecek terzi, koltuğumuzun ahşabını boyayan astarını değiştiren mobilya ustası, kapımızı tamir edecek marangoz, arabamızın kaportasını tamir edip boyayacak usta bulamayacağız. Büyük sanayi kollarında ve tarımda dışa bağımlı hâle getirildiğimiz yetmezmiş gibi küçük zanaat dallarında da dışa bağımlı hâle getiriliyor. Bu da gösteriyor ki AB uyum süreci kapsamında eğitim sistemimiz ve eğitim kurumlarımız işlevsizleştiriliyor. Bunun da arka planında Haim

Nahum Doktrininin “işsiz bırakmak, aç bırakmak” alt yapısının olduğunu görmemiz gerekiyor. Bu nedenle meslek liselerini sil baştan yeniden dizayn etmek mecburiyetindeyiz. Zanaatkâr yetiştirecek bir yapıya büründürülerek toplumun ihtiyaçlarına cevap verecek alanlar açılmalı. Müfredatlar yeniden ele alınmalıdır. Mühendislik fakültelerine gidecek öğrenciler dâhi teknik mesleklerden seçilmeli. Kontrol kalemiyle dolma kalemi ayırt edemeyen düz Anadolu lisesi öğrencilerinin mühendisliklere alınmasından böylece vazgeçilmeli.

Ülkeleri ve toplumları kalkındıran birinci unsur eğitimidir. Ülkeleri ve toplumları yok etme sürecine getiren unsur da eğitimidir. Kalkınmış ülkelerin hepsinin eğitimde başarılı olduğu görülür. Eğitimde başarılı olan ülkelerin de eğitimi devlet politikası olarak uyguladıkları görülmektedir. Ne yazık ki eğitimimiz yazboz tahtasına dönmüş durumda. Günümüz politikaları ve ben yaptım oldu, mantığıyla yapılan bütün değişiklikler eğitimimizi yok olma sürecine getirmiştir. Bir ülkeye ihanet sadece terör estirerek, darbeye teşebbüs ederek veya ülke aleyhine yabancı basına demeçler vererek yapılmaz. Eğitim yapımızı bu hâle getirerek işlevsizleştirmek de ülkemize ve milletimize yapılan en büyük ihanettir.

İŞİTSEL KÜLTÜR EMPERYALİZMİ

M. Fatih KAHRAMAN / Eğitimci

Kimin söylediği, nereden çıktığı bilinmeyen ve sadece duyuma dayalı o kadar çok laf-u güzaf dolaşmaktadır ki, bunlar birçok ağız dolaştıktan sonra onu piyasaya sürenlerin bile inanmaya başladığı bir yapıya bürünmektedir.

İnsanlar, her olup bitenin birebir tanığı olmadığı için çoğu zaman ortalıkta dolaşan bu tür malzemelerle gündem oluşturup dedikoduya meze yapmaktadırlar.

İşitsel emperyalizm dememizin sebebi, kulaktan kulağa yayılan ve bir nevi sakız gibi çiğnenecek hem anlatanı ve hem de dinleyeni etki altında bırakarak ciddi şekilde meşgul eden bir realiteden bahsediyoruz. Bunların bir kısmını şöyle sıralamak mümkündür:

1-ASPARAGAS HABERLER: “Gerçek olmayan, masa başında uydurulan, yalan ve uydurma haber” demektir. Hiçbir gerçekliği olmayan kişilerin veya firmaların, rant sağlamak amacıyla uydurduğu sahte haberler... Yakın bir geçmişte “Ergenekon ve Balyoz” gibi operasyonların serüvenini hepimiz biliyoruz. Bu anlamda kimimiz tezgâh olduğunu düşünürken, kimimiz de ateş olmayan yerden duman çıkmaz diyerek gerçeklik payının olduğunu savunmaktayız.

2-FİSİLTİ GAZETESİ: İletişim literatürünün güzide terimlerinden biridir. Dedikoduyu yani kitle iletişim araçlarına ihtiyaç duymadan ağızdan ağıza yayılmayı anlatır. Gerçekleşmesi zordur fakat tüm iletişim araçlarından daha etkilidir. Kamuoyu oluşmasına yardımcıdır. Kanıtı olmayan, halk arasında kulaktan kulağa yayılarak geliştirdiği ve yayınladığı magazinsel bilgidir, diyebiliriz. Bu da halkın, meseleyi bilmemesinden beslenir.

3-İSTİHBARİ BİLGİLER: Ülkelerin gizli servislerinin medya aracılığıyla dışarıya sızan ne idüğü belirsiz bir takım bilgileridir ki, kahvehanelerde oturanlar, bu bilgiler eşliğinde (sanal) savaş veya barış operasyonları gerçekleştirmekte Doğu-Batı ve Ortadoğu uzmanı kesilmektedirler.

4-MİSYONER FAALİYETLERİ: Misyon sözlüğü; “görev, yetki” manası ile ifade ediliyor. Böyle olunca “Misyoner”, ismi “görevli, yetkili kişi” manasına geliyor. Resmi kilise teşkilatı veya herhangi bir Hıristiyan cemaat tarafından Hıristiyan mesajını ve dinini yaymak amacıyla özel olarak yetiştirilen ve bu çerçevede, bilhassa Hıristiyan olmayan toplumlarda kendilerine görev verilen kişi anlamında kullanılmaktadır. Bu konuda gö-

revlendirilen kişilerin yaptıkları faaliyetlere de “Misyonerlik” denilmektedir.

Buna göre misyonerlik, Hristiyan mesajını ve inancını Hristiyan olmayanlara yaymayı, aşılarmayı hedef olarak alan, siyasi amacı olan ve teşkilatlı olarak yapılan Hristiyanlaştırma çalışmalarının bütünüdür.

Misyonerlik, sadece Hristiyan inancının yayılması için yapılan çalışmaları değil, bununla birlikte, batının kültür ve medeniyetini dünyanın diğer bölgelerine taşımak ve o bölgeleri batının sömürü alanı yapılmasına yönelik faaliyetlerin tümüdür.

5-MÜZİK: Müziğin coşturucu, sakinleştirici ve hatta tıp tarafından kanserli hastalar üzerinde yapılan deneyler sonucunda, iyileştirici etkisi tespit edilmiştir. Müzik türlerinin ortaya çıkışları, uzun bir konu ve bu yüzden Pop ve Rock müziğin emperyalist etkisi üzerine konuşulması daha doğrudur. Toplamları oluşturan bazı özellikler, dil, din, bayrak ve bazı kültürel öğelerdir.

Aslında Pop ve Rock müzik bize ait olan kültür değildir. Aksine Amerika ve Avrupa ülkeleri tarafından ortaya çıkarılmıştır. İçerik olarak, kışkırtıcı, âsi ve kural tanımaz mesajlar vermektedir.

Bu iki müzik türünün dünya genelinde, çok tercih edilmesinin nedeni ise insan fizyolojisi, anatomisi ve biyolojik özellikleri ele alınarak oluşturulmuştur. Çünkü Emperyalist olmak için hedef aldığın toplum ve kitlelerin bilinçaltını ele geçirmek gerekmektedir. Bunun yolu evrensel bir ağ oluşturmaktır ve bu da İngilizce ile gerçekleşmiştir. Bu dilin uluslararası bir dil olması da asla tesadüf değildir. Ayrıca Pop ve Rock kültürünün orijinal dili olan İngilizce genel anlamda öğreticilikten çok uzaktır. Adrenalin hormonunun etkisini arttıran bir yapıya sahip sözler, figürler, semboller ve ifadeler bulunmaktadır.

Bununla birlikte, kapalı toplumlarda ifade edilemeyen ve yasak olan özellikle cinsel içerikli mesajlar ile kitlelerin (özellikle gençlerin) beğenisini, direkt veya indirekt bilinçaltına yolladığı mesajlar ile kazanır. Emperyalist politikalar şekil değiştirip yöntem olarak evrensel bu tür müzikleri de dimağlara enjekte etmektedir...

6-DEDİKODU: “Başkalarını çekiştirmek ve kınamak üzere yapılan konuşma, gıybet, kılıkal”, de-

mektir. Bu tanım geçtiğimiz yüzyıllar için geçerli olabilir belki. İnsanların her düşündüğünü söyleme, her eğlencesini ilan etme, her duygusunu belgeleme ihtiyacı hissetmediği yüzyıllarda **ama bu yüzyılda paylaşmanın sınırsızlığıyla birlikte dedikodunun sınırlarını da bambaşka noktalara taşıyoruz.** Herkesin herkesten haberdar olabildiği bir dünyada, eleştiri, yorum ve dedikoduyu birbirinden ayıran çizgiler de belirsizleşiyor. Tanıdık veya tanımadık herkesle ilgili bir fikrimiz var(!) ve onu mutlaka belirtmemiz lazım artık... Kim olduğumuzu, nereye ait olduğumuzu bilmeli herkes...

Dedikodu elbette çok eğlenceli, çünkü merakımızla besleniyor, can sıkıntımıza renk katıyor(!).. Zamanı birlikte öldürüyoruz kıyaslamalar yaparak!.. Kim kiminle, neyle ilgili ne demiş? (Twitter), kim kiminle nerede ne yapmış? (Facebook, Instagram), kimi beğendik, kime ne yorum yaptık, kimi sevmedik?.. En basit iletişim araçlarımız dedikodunun daniskasını sunuyor yirmi dört saat...

Artık hafiye ve ajanlara gerek yok; herkes içindekini dışa vuruyor ve yapıp ettikleri de normalmiş gibi değerlendiriliyor. Bu o kadar ileri gitmiş ki, karşımıza görselliğe bürünerek TV ekranlarında yedinci madde olarak çıkıyor.

7-PAPARAZZİ: “Duygu sömürüsüne dayalı değersiz ve yararsız yazılar yazan”, demektir. Sosyetenin özel hayatını ve gizli yanlarını vatandaşla göstermek gibi kutsal bir göreve sahip olan medya röntgencileri de diyebiliriz(!)... Başka bir ifadeyle ünlü -veya ünsüz (onları da ünlü yapmak için)- kişilerin mahremiyetini gizli saklı kayıt altına alıp çeşitli medya organlarında başkalarıyla paylaşıp deşifre eden pervasız tavırlı zevat...

Bu kısaca saydığımız ve sayamadığımız eylemlerin ucu, neredeyse her birimize dokunmaktadır. Bunca emperyalist abluka altında sağlam kalabilmek asimile ya da dejenere olmamak nerede ise imkânsız gibidir. Bunun için aile eğitimi ve devletin eğitimi önlemlerini alarak nesli korumanın yollarını aramalıdır. Kendi inanç ve kültürümüzü gençlere ulaştırmada metotlarımızı yeniden kontrol etmenin gerekliliği ortaya çıkmaktadır.

Sonumuz hayrola vesselam...

TÖREN, KUTLAMA, BEDEN EĞİTİMİ DERSİ VE SOSYAL FAALİYETLERİN İŞLENİŞ PROBLEMLERİ

Hasan KESER / Eğitimci

Ders yükünün çok olması ve sınav odaklı eğitim ve öğretimin olması sosyal ve sportif faaliyetlere yeterli zamanın ayrılması gençlerimizi obezite hastalığına ve internet bağımlısı haline getirmektedir. Ancak bugün ülkemizde, okullarımızda eğitim ve öğretim alanında önemli sorunların başında ahlak ve maneviyatın eksikliği ve bunun da önemli bir kısmının, spor organizasyonları ve Beden Eğitimi dersinin teşkil ettiğini görmekteyiz. Karma eğitimin sıkıntılarından birinin de bu husus olduğu bir gerçektir.

İmam Hatip liselerinde ve orta okullarında gençlerimiz sportif ve sosyal etkinlik yaparken menfi medya ve farklı yönlendirmelerle kız ve erkek öğrencilerin İslami tesettüre uymayan mahremiyetten yoksun kızlı erkekli, tören, kutlama, spor ve sosyal etkinlik yapmaları, tesettürden uzak kıyafetler giymeleri, özellikle kız öğrencilerimize fitratına uymayan futbol ve benzeri spor yaptırılarak ifsat edildiğini görmekteyiz. İdareci ve öğretmen arkadaşların okulun başarısı ve reklamı için önce ahlak ve maneviyat diye yola çıkan İmam Hatip Lisesi ve ortaokullarındaki öğrencilerin ahlaki çöküntüye uğramalarını seyrettiklerini gözlüyoruz.

Gençlik ve spor bakanlığının, gençlik organizasyonlarında, hatta bazı İmam Hatip okullarının spor totonun sponsorluğunda yapılması daha işin başında değerlerimize ters düşmektedir.

ÇÖZÜM YOLLARI VE ÖNERİLERİMİZ

- Okul alt yapılarının kız ve erkeklerin ayrı binalarda eğitim ve öğretim görmelerinin sağlanması için hazırlanmalıdır. (karma eğitimden vazgeçilmesi).
- Alt yapısı olmayan okullarda sportif ve sos-

yal etkinliklerin ayrı yapılmalı ve buna titizlik gösterilmelidir.

- Derslerde ve sportif egzersizlerde Kız öğrencilerimize bayan öğretmen, erkek öğrencilerimize bay öğretmen ders vermesi sağlanmalıdır.
- Okullardaki ders yükünün ve saatinin azaltılıp gençlerimizin öğleden sonralarının sosyal faaliyetlere ayırmaları, isteyen ve yetenekli öğrencilerimizin beden eğitimi öğretmenleri ve gençlik spor bakanlığında çalışan antrenörlerin eşliğinde haftada dört veya beş gün düzenli spor yapmaları sağlanmalıdır.
- Gençlik Spor Bakanlığının, okul sporları gibi spor müsabakalarını yaparken kız ve erkek öğrencileri ayrı günlerde müsabaka yaptırması ve mümkünse hakemlerin ve antrenörlerin hemcinslerinden seçilmesi sağlanmalıdır.
- Okullardaki şiddetin ve devamsızlık sorunun önüne geçilebilmesi için değerler eğitiminin spor faaliyetlerinin içine yerleştirilmesi ve bu noktada proje geliştirilmesi gerekmektedir.
- Bu okullara öğretmen seçerken milli ve manevi değerlere önem veren öğretmenler seçilmelidir.
- Tesettürlü spor yapmanın teşvik edilmesi ve spor kıyafetlerinin buna uygun dikilmesi için firmalarla anlaşma yapılmalıdır.
- İdareci ve öğretmen arkadaşların değerler eğitimi noktasında bilinçlendirilmesi için milli ve manevi değerlere bağlı sivil toplum kuruluşlarıyla çalışma yapılması, örnek olarak bu noktada rapor hazırlayan ve eğitim veren (ÖĞ-DER)'le birlikte ortak eğitim seminerleri verilmesi faydalı olur.

Hayatı Pıyız

RABBİMİZİN RIZASINI GÖZETMEK SAADETTİR

İslam, Allah Teâlâ'nın rızasıdır. Allah kul-larına ihsan ettiği nimetlerini İslam ile ta-mamlamıştır. Geçici olan dünya hayatımız, ihsan edilen nimetler ile insanın imtihanı-dır. Bu nimetleri Allah yolunda kullanmak, rızasını gözetmek, insana bu imtihanı ka-zandırır. İnsanı eşref-i mahlûkat olarak yaratan Allah, ona; ibadet, hilafet, emanet, imaret sorumluluklarını yüklemiştir. İnsan bu görevlerini sırf Allah için yapması ha-linde ilahi mükâfatı hak eder. Bu görevlerin gösteriş için yapılması ise kişiyi helak ol-maya götürür. Bu durumun belgeleri olarak aşağıdaki hadisleri okuyalım ve istikameti-mizi tespit edelim.

MÜSLİM İMARE 152: Ebu Hüreyre (r.a): Resûlullah (s.a.s)'ı şöyle buyururken dinledim dedi: "Kıyamet günü hesabı ilk görülecek kişi, şe-hit düşmüş bir kimse olup huzura getirilir. Allah (c.c), ona verdiği nimetleri hatırlatır, o da hatırlar ve bunlara kavuştuğunu itiraf eder. Allah (c.c): **'Peki, bunlara karşılık ne yaptın?'** buyurur. Adam: 'Şehit düşünceye kadar senin yolunda ci-had ettim' diye cevap verir. Allah (c.c) ona: **'Yalan söylüyorsun. Sen, sana 'babayiğit adam' desinler diye savaştın, o da denildi,'** buyu-rur. Sonra emredilir de, o kişi yüzüstü cehenneme atılır. **Bu defa** ilim öğrenmiş, öğretmiş ve Kur'an okumuş bir kişi huzura getirilir. Allah ona da verdiği nimetleri hatırlatır. O da hatırlar ve itiraf eder. Ona da: **'Peki, bu nimetlere karşılık ne yaptın?'** Diye sorar. Adam: 'İlim öğrendim, öğ-rettim ve senin rızan için Kur'an okudum.' cevabı-

nı verir. Allah (c.c) ona da: **'Yalan söylüyorsun. Sen "âlim" desinler diye ilim öğrendin, "ne güzel okuyor" desinler diye Kur'an okudun. Bunlar da senin hakkında söylendi.'** buyu-rur. Sonra emredilir, bu adam da yüzüstü cehen-neme atılır. **Yine** Allah'ın kendisine her çeşit mal ve imkân verdiği başka bir kişi getirilir. Allah (c.c) bu kimseye de verdiği nimetleri ona hatırlatır. Hatırlar ve itiraf eder. Allah (c.c): **'Peki ya sen bu nimetlere karşılık ne yaptın?'** buyurur. Adam: 'Verilmesini sevdiğin, razı olduğun hiç bir yerden malı esirgemedim, sadece senin rızanı kazanmak için infak ettim, harcadım.' der. Allah (c.c) bu adama da: **'Yalan söylüyorsun. Hâlbuki sen, bütün yaptıklarını "ne cömert adam" desin-ler diye yaptın. Bu da senin için zaten söy-lendi.'** buyurur. Emredilir bu adam da yüzüstü cehenneme atılır.

BUHARİ AHKÂM 9, MÜSLİM ZÜHD 47-48: Cündeb İbni Abdullah İbni Süfyan (r.a)'den riva-yet edildiğine göre Peygamberimiz (s.a.s) şöyle bu-yurdu: **"Kim işlediği hayrı şöhet kazanmak için halka duyurursa, Allah onun gizli işle-rini duyurur. Kim de işlediği hayrı halkın takdirini kazanmak için başkalarına gös-terirse, Allah da onun riyakârlığını açığa vurur."**

EBU DAVUD, İLİM 12: Ebu Hüreyre (r.a)'den rivayet edildiğine göre Resûlullah (s.a.s) şöyle bu-yurdu: **"Aziz ve Celil olan Allah'ın rızasını kazanmaya yarayan bir ilmi, sırf dünya-lık elde etmek için öğrenen kimse, kıyamet günü cennetin kokusunu bile alamaz."**

SÖZÜN GÜCÜ

Aydın FERŞADOĞLU

fmustafaaydin@gmail.com

İslâmi tebligatta muhatabımız istisnasız bütün insanlardır. Öyle ise görüşü ve görüntüsü ne olursa olsun, davamız herkese anlatılmalı, davet her kesime yapılmalıdır. Tebliğ ve davet bizden, hidayet Allah'tandır.

Necmettin Erbakan

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN

54. T.C. Başbakanı

Millî Görüş Lideri

ÇİZİYÖN

Mustafa ALKAN / Eğitimci

ÖĞRENCİ

EDEP
VATAN
SEVGİSİ
İHLAS
ESTETİK
SANAT
HİKMET
BİLGİ
ŞUUR
SEVGİ
DOĞRULUK
MERHAMET
ADALET
İMAN
HİKMET

Öğrencilerin yaratılış fitratına uygun eğitim.

7. KISA FİLM

SENARYO YARIŞMASI

BAŞVURU ŞARTLARI
JÜRİ VE ÖDÜL
BİLGİLERİ İÇİN

www.ogder.org

Şuurlu Öğretmenler Derneği (ÖĞ-DER) tarafından '**BAĞIMLILIKLA MÜCADELE**' konulu 7.Kısa Film Senaryo Yarışması düzenlenecektir. Yarışma, ülkemizde Türk Sinemasının, kısa filmin ve millî şuurun gelişmesine katkıda bulunmayı, sinemamıza millî bir kimlik kazandıracak senaryolar oluşturmayı ve senaryo yazarlarını desteklemeyi amaçlamaktadır. Senaryo yarışmamıza eli kalem tutan herkesin katılımını bekliyoruz.

Son Başvuru Tarihi: 15 Mayıs 2018

Adres: Ziyabey Cd. 1420. Sk. No: 2/1 Balgat / ANKARA

Tel: +90 (312) 286 18 83

Fax: +90 (312) 287 61 80

E-posta: info@ogder.org

www.ogder.org

[SuurluOgretmenlerDernegi](https://www.facebook.com/SuurluOgretmenlerDernegi)

[SuurluOgretmen](https://twitter.com/SuurluOgretmen)

KARAMETE

TANITIM & TASARIM

Ziya Bey Caddesi 26/4 Balgat / ANKARA Tel: 0312 287 40 47 Faks: 0312 287 41 88

www.karamete.com.tr
www.karametepromosyon.com

PİNAR EĞİTİM KURUMLARI

Anaokulu | İlkokul | Ortaokul | Anadolu&Fen Lisesi

P E K İYİ BİR GELECEK...

**YENİMAHALLE PİNAR
KAMPÜSÜ
İLKOKUL-ORTAOKUL**

**ÇANKAYA PİNAR
KAMPÜSÜ
İLKOKUL-ORTAOKUL-LİSE**

**YENİMAHALLE DAMLA
ANAOKULU**

Pınarlı Olmak İçin ERKEN KAYIT Fırsatları Başladı

ÇANKAYA DAMLA ANAOKULU

**ÇANKAYA DAMLA
ANAOKULU**

PİNAR EĞİTİM KURUMLARI

**YENİMAHALLE
KIZ LİSELERİ**

**YENİMAHALLE
ERKEK LİSELERİ**

www.pinarkoleji.com

Pınarkoleji

PınarEgitimKurumlari

pınar_koleji

pınar_koleji

“Pınar, insanlığa mutluluğu ve refahı sunan bir medeniyetin üzerindeki kulleri temizleme görevinde, kendine büyük sorumluluk düşüğünün farkında olan bir kurumdur”

Çankaya Damla Anaokulu Yenimahalle Damla Anaokulu Çankaya Pınar Kampüsü Yenimahalle Pınar Kampüsü Çağlayan Kız Anadolu ve Fen Lisesi Çağlayan Erkek Anadolu ve Fen Lisesi

285 05 62

Gökteşehir Konutları 1470. Sok.
E Blok No: 16/D Çukurambar
Çankaya/ANKARA

332 06 91

Aşağı Yahyalar Mah.
982. Sok. No: 5/A
Yenimahalle/ANKARA

285 33 04

Kızılırmak Mah. 1428. Sok.
No: 2 Çukurambar
Çankaya/ANKARA

332 42 00

M. Akif Ersoy Mah.
Yeşilay Cad.No: 36
Yenimahalle/ANKARA

332 27 27

M. Akif Ersoy Mah.
Yeşilay Cad. No: 22
Yenimahalle/ANKARA

M. Akif Ersoy Mah.
Yeşilay Cad. No: 30
Yenimahalle/ANKARA

“İNSANIN
EN DEĞERLİ
BİRİKİMİ
EĞİTİMİDİR.”

birikim
OKULLARI

"Geleneğin birikiminden, Birikim'in geleneğine"

444 80 99
birikimokullari.com

ANAOKULU | İLKOKUL | ORTAOKUL | ANADOLU LİSESİ | FEN LİSESİ | SAĞLIK MESLEK LİSESİ | TEMEL LİSE

ÇEYREK ASIRLIK TECRÜBESİYLE EĞİTİMDE LİDER

Hayat boyu daha ileriye...

MARMARA OKULLARI

Merkez: Marmara Temel Lise ve Özel Öğretim Kursu
Fatih Plaza

☎ 0322 352 67 78

Şube: Marmara Okulları
Türkmenbaşı Bulvarı

☎ 0322 261 10 11